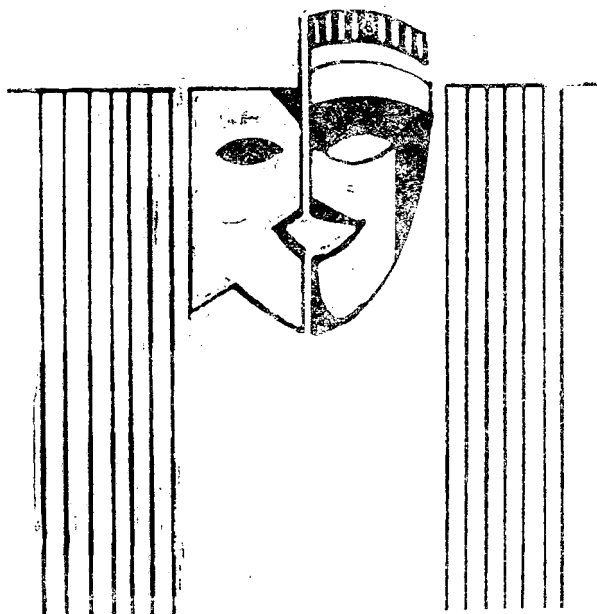

ТӨРЕШ АЛЛАҢАЗАРОВ

АЙДОС БАБА

Пьесалар

НӨКИС
«ҚАРАҚАЛПАҚСТАН»
1992

84 Кар 7 Алланазаров Т.
А 53 Айдос баба: Пьесалар. Нөкис —
Қарақалпақстан, 1992. 140 б.

Искусство таныу илимлеринин кандидаты, белгили драматург Төреш Алланазаров көп санлы сахналық шығармалары арқалы кітап оқыушыларға хәм тамашагөйлерге кеңнен мәлим. Қолыңыздағы кітапқа оның «Айдос баба», «Султан сүйегин қорламас» атлы пьесалары киргизилди. «Айдос баба» пьесасы «Бахытсызлар» романының мотивинде жазылған «Султан сүйегин қорламас» пьесасы, архив материаллары тийкарында жазылып, онда рус хаялының тәғдири, оның тууылған елине деген сағынышлы сезимлери, Бутаков экспедициясы себепли өз әрманына жетиуін сүүретленген.

А $\frac{4702270203-098}{M-357(04)92}$ 49—92

ISBN 5—8272—1228—8

© «Қарақалпақстан» баспасы 1992

АЙДОС БАБА

ҮШ БӨЛИМЛИ ТАРИЙХЫЙ ТРАГЕДИЯ

*(Қарақалпақстан халық жазыушысы
Т. Қайыпбергеновтың «Бахытсызлар» романы
тийкарында)*

Қ А Т Н А С Ы Ұ Ш Ы Л А Р

Доспан
Қумар,

Айдос бий,
Жандулла гүрре.
Бегис.
Мыржық.
1-уры.
2-уры.

Жақсылық гарры,
Есенгелди маҳрем,
Айтмурат қызыл бет

Әлий,
Жаршы.
Қәдірберген бий,
Массовкада ағыл адамлары,

Айдос ағуылының падашысы.
Есенгелди маҳремнің қызы. Мыр-
жықтың қалыңлығы.
Қолдағуы урығуының бийи.
Жетим жигит.
Айдостың үлкен иниси.
Айдостың кишкене иниси.

Доспанның әкесі, соқыр.
Маҳремліктен түскен, көше бийи.
Қоңыратлы Төремурат хәкімнің пө-
кербасысы.
Айдос бийдің атқосшысы.

Қыят урығуының бийи.
жетім балалар.

БИРИНШИ БӨЛИМ

АРАЗЛАСЫҮ

БИРИНШИ КӨРИНИС

Автордан: 1806-жыл данғаралы «Айдос аўылы», усы аўылдың падашысы Доспан күндеги әдетинше таң-ала геўгимде шаңлаққа келип: — Малынды айда-а-а-а!!! — деп даўысының барынша сүрен салды. Тумлы-тустан мөңиресип, шаңлақты басына көтерип, келген падасын топлап аўылдан шығып баратырғанда, Доспан өз аўылының келбетине сығаланып бир қарап еди, көз алдында шоқ жұлдыздай елат турды. Бул аўыл араларынан қырынлаған адам зорға сыярлық қылып тигилген бес отаў, отызқырық жаман қара үйлерден, қамыс қақра, ылашықлардан, геўмис тышқан илерине меззес болған жертөлелерден ибарат еди. Таң атса үш жүзлеген дүткиштен түтин көтеріледі. Доспанды булардың ҳешқайсысы қызықтырмады, еки көзи сол бес отаў таманда болды. Күншығар шеткиси Айдостың ата мийрасы, оннан соңғысы мийманхана, ортанғысы жатақхана, төртинши отаў тете иниси Бегиске, күнбатыр шеткиси киши иниси Мыржыққа бағышлап тигилген еди. Түтин көтерілмегенине қарап «Айдос бий еле Хийўадан келмепти» — деп шамалады. *(Пауза)*

САХНА

(Перде ашылады. Қамыслы көл көриниси. Шуўылдаған көл шайқымы... Сахна ортасында диңгек, Доспан жуўырып келип диңгекке минеди... Сахна қараңғыланады).

Автордан: Доспан усылайынша гүбирленнўи менен, узақлап кеткен паданың изиен қарады. Жазда өзи үйген бул диңгектиң басында турып, шеңгел тырнаған жиликлеринен сызатланған қанды қолы менен сыпырып жиберип, пададан көз айырмай, азғана ойланып турып қалады.

Усы маҳәли «Көк өзек» таманнан бир жекке атлы пайда болды. Көк мақпалдан камзол кийип ат үстінде көгершиндей болып отырған бул атлы қыз еди. Ол кең жаўырынлы падашы-

ның туу сыртынан біраз қарап тұрғанның кейін, құндыз қыстырғышлы қызыл дегелейін басыңқырап киініп, алдына түскен майда бұрымдарын артына қайырып таслады да атын әстен айдап келіп, өз ойы менен бәнт болып тұрған жигиттің көзлерін басты. Доспан ойламаған бұл хәдийседен хәулығып, жығыла жазлап зорға қаддін тикледі хәм ири саўсақлары менен қол үстіннен сыйпалап, нәзік сүйріктей бармақларындағы жүзиклерінен қыз қолы екенін сезіп, беккем басып қалды.

(Сахнаға жарық бериледи. Диңгек үстінде Қумар, Доспанның көзін басып турады).

Қ у м а р. *(Дәлгек қылып)* Айна ма, тарақ па?

Д о с п а н. *(Жалынышлы)* Жоқ, жибермей тұр, өзім табаман.

Қ у м а р. Айна ма, тарақ па?

Д о с п а н. Айна.

Қ у м а р. Әне, айнаға қара. *(көзін әстен сыйпап жибереди).*

Д о с п а н. *(көзі қамасыңқырап барып)* О! Қумар, сенбе едің?

Қ у м а р. *(сөзді бурып)* Өйбей балай! Мынау диңгектен көл етегі ап-анық көрinedi екен ғой... Ат үстінде онша емес... *(пауза)*

Мойынла Доспан, албырадың ба, жоқ па? *(Қумардың жайдыр ала көзлері күлімлеп, уялишақ жигитке сүйей қыла сөйледі).*

Д о с п а н. Атымды қалай билесен?

Автордан: Доспан бұл қызды танытуғын еді, бірақ оның «падашы» демей, атын айтқаны айрықша қуяңтып, ойында не барын ұмытты, алдында қыз емес, лаплаган қуяш тұрған яқты, жүзін төмен алды. Усынша сулыу, көрнекли қыз ізлеп келіп, көзін басып ойнағанына өзін бахытлы сезді, жигитліктің әлле қандай күші мойнын көтеріп көз астынан сығалауға мәжбүрледі. Қыпша белин қызыл түрме менен бір қысым қылып буыған айдай жүзін, қаслары қәлем, оқ кирпичли бұл сулыу, қарақалпақлардан ең биришин хәл мәхреми болып, хәзир бий дәрежесине түскен гарры Есенгелдиннің қызы Қумар сулыу еді. Доспан оның Мыржық палуан менен ат жарыстырып баратырғанын бір жола көрген.

Қ у м а р. Сендей жигитті билмеуге бола ма? Баяғыда Мыржық пенен өтіп баратырып сени усы диңгекте көріп «аты ким» деп сорағанман. Доспан айтшы, бсркет тап. Сен қай жерліксен? Аты-жолыңды азғана таныстыршы?...

Д о с п а н. *(Уялып өз өмір жолын еседі).* Әкем Жақ-

сылық уллы Маман бийге атқосшы болып, ақыры оның қолынан қаза тапқан, Аманлық дегеннің жалғызы. Жас Айдос бий, Хорезмге келген жетім Жақсылықты атқосшы қылыұды гөзлеген, Хийұа тәрбиясын алған бул жас бийдің ойынша әри дуұпыяз, әри дана, әри қарыұлы, әри шығысы да дәстиярлы болыұы керек екен. Оннан бул белгилердің бәрін бирден таппай өз урыұласы Аллий дегенди атқосшы қылып, Жақсылықтың күшинен пайдаланған. Дийханы қылып жумсаған. Ол отыздан асқанда көзлери ләкет, бели қуныш бир қызды әперип, оны шаңырақ қылыпты. Соннан мен туұылғанман. Мен жаңа беске шыққанда елге тырыспай жайылып, анам қазаланады. Әкем бәрха жетелеп, азаннан кешке шекем кисиннің хызметин қылса да, бир рет хәм бахтына налынған емес. Базда мен анамды еслеп жыласам, аұылда өлим шықпаған бир үйдің жоқлығын, базы үйлердің босап қалғанын есине алып:

— Қой қозым, «бахытсызлар жылайды, әкеси менен қалған сен бахытлысаң» — дейтуғын еди, мен он екиге шыққанда әкем бас аұырыұға шатылып, еки көзден масыл болып қалды. Ол сонда да налынбады.

— Сен барсаң, бахтым бар қызым — деди хәм Айдосқа барып, маған падашылық жумыс әперди. Мен, мине соннан баслап аұылдың малын бағаман. Хақысына мал ийелери нәұбет пенен әкем екеұимизге өлмес аұқат напақа береди. Падашы болғалы да сегиз жыл болды.

Қ у м а р. *(ойланып қалады. Бирден бир гүмис теңгени Доспанның қолына услатады).* Мә, мынаны шай пулы қыларсаң. Айтқандай, бүгин бул жағадан Мыржық өтпеди ме?

Д о с п а н. Көре алмадым.

Қ у м а р. Ал, яқшы Доспан... Саұ бол, мен кеттим... *(Диңгектен секирип түсип, қамшысын былғај менен шајып кетеди. Доспан түс көрген секилленип алақанындағы гүмис теңгеге бир, қыздың изинен бир қарај менен лал болып турып қалады. Сахна қараңғыланады. авансценаға прожектор жақтысы бириледи).*

Автордан: Айдос бий елден өндирилген салғыртты Хийұаға апарып тапсырыұға кеткеннен үш айда оралып жаңа княтырған еди. Ол оғыры ашыұлы. Тосыннан диңгектің үстінде, зинкийип турған Доспанды узақтан көрип гилт тоқтап, азғана ашыұы

тарқалып, жол азабын ұмытты. Атын байлады да өзін билдирмей Доспанның қасына келді хәм оның кейініне сер салып бақты.
(Сахна жақтыланады, Доспан хәм Айдос көрінсиди).

Айдос. Хәй зиккийген ағаш, анау албаслы ким? Керекли нәрсе екен. Әттең, сулыу қатын байының маңлайына шыққан шүйең. Хәй неге жууап бермейсең, ким өзін (Доспан өтирик дәлил таба алмай ким екенін айтып қойды).

Доспан. Есенгелди махремнің қызы Қумар сулыу, бий баба. Алжыған ғарры! Улы турып, қызып атқа миндирип қойғанына қара.

Доспан Хәй! Хәй гәл! Гәл деймен Тоқымбет тақыуа менен Халмурат шанаштың қасқа қашары қақшыйысып қашып баратырысына қара. Мен хәзир бий баба! (Кетеди, сахна қараңғыланады. Авансценада прожектор жақтысы).

Автордан: Айдос өзиннің бийорың сөйлеп, падашы алдында эзизлигин көрсеткеннен пәнт жегендей, қамшысын атының сауырысына шыры еттирип, бірден жүрип кетти.

— Айдос хәзир оғада ашыулы, орасаң ойлы.

— Айдос бий болып атқа мингенде әкесі көп ғаррыларды жыйнап пәтиясын алған еді. Олардың қыйлы-қыйлы кеңеслерін ядында қалғаны мыналар болды: «Басшы көп сөйлемесе иши толы сырлы саидыққа ұсайды. Хәмменің оны ашқысы келеді. Аштырмасаң абрай да әлиуайылықта сенде».

— Тап усы кеңеске әмел қылғаны есебелі ме онда булжымас бір минез қәлипесті. Көп сөйлемейдн, кеулінде қатлам-қатлам қанша сыр жатырғанын өзгелер түуе, ишилеріне де, атқосшысы Әлийге де туйдырмайды.

Усы сапары, Хийуадан шыққан пәтте, өз-өзінен бір сарсылды дейсең қоя бер. Ханның сарайына толып тасып киресең босанып шыққанда таяқ тийген буралқы ийттей қалжаурап шығасаң, ден сарсылды. Отыз жылдап аслам ханға салық тасыған Айдостың атын ертлеп, Хийуаның жолын ақтабан қылған атқосшысы хәр сапары оның я жүзінен я көзлерінен я отырысылап, я қамшы ұслауынан ханға иренжигенін билесе де бүйтип тоңқылдағанын хеш еситпеген еді. Хайран болды.

Айдос бий алыстағы шоқ қамыслыққа кирип кетиуден Жандулла гүрре менен он-онбір жаслар шамасында бір бала Доспанды ізлеп минберге келди.

Айдос ауылының жетімлерінен онлағаны жәмлесип, шеттегі төлелердің биринде жасайтуғын еді. Олар хәр күні екі бала болып Доспанның ізнен көлге келип, сыйырларды сауып сүт әкестер еді. Хәзирги Доспанды ізлеп келип турғанлар да сол жетімлердің басшылары. Хәр қайсысында жуптан ауыз қабақ бар. Доспанның иши қым етті.

(Сахна жарықланады. Даладан Доспан жууырып келип, Жандулланы көрип гилт тоқтайды).

Доспан. Жандулла, бүгіннен баслап бул әдетти тас-
лаңлар. *(Жандулланың тар маңлайы жыйырылып, қо-
йың қара қаслары бир жерге үйилди).*

Жандулла. Не ушын?

Доспан. Солай.

Жандулла. Хә, билдик. Айдос бий қасында гирттай
гидирип сөйлескенге, қәпелимде көзинди май байлапты.

Доспан. Сизлер сонда қайда едиңлер?

Жандулла. Бизлерди көрсе, сени жазықлы қылар
деп анау бүкке жасырынған едик.

Доспан. Ал, енди Жандулла, балаларға айтып бар.
Баққан сыйырларымның ийелерине енди қылаплық
қылмайман.

Жандулла. Усыдан бос қайтарсаң, аман жүрмен
деме. Жыйналып келип он еки мүшенди он екиге пуш-
тарлатаман. Ойлан, соқыр әкең жылап қалады.

Доспан. Өзлериңиз билиңлер. *(Жандулла гүрре ер-
тип келген баласының қуйрығына бөргенек берип, ал-
дына салды да қайтты. Доспан таралып кеткен пада-
сын топлап суғатқа қайырыуға айланысты).*

ЕКИНШИ КӨРИНИС.

Автордан: Айдос бийге дәреқ гүмбирлеген бес отаудың ал-
ды. Ерте азаңғы мәхәл. Бегис түргелип кийиниңге қолайласып
атыр еди. Мыржық та турды. Олар жаңа от жағып атырғанда,
қоңсылас ауылдан биреу сып етип кирип, еки уры айдап кел-
генни хабарлайды. Бегис те, Мыржық та Айдоссыз дау шешпей-
туғып еди, бир-бирине жалтақласты. Әжағасының жоқлығын
айтып қайтарыу екеуине де биртүрли көринди. Сонда да сыпа-
йлық сақлап, ҳақыйқатлықты айтыуға туура келди.

Жолбарыстың үлкен де, ортаншысы да, кишкесен де бәри
бир жолбарыс емес пе? — деди урыларды айдап келген киши.
Асығыс едим. Ат та өзимдики емес. Қылымысларын айтайын, би-
реуиниң жазасы ауыр. Хийуа жақтан зорға тауып әкелген бир
сабау пахтамды урлады, екиншини қауынымды урлады. Екеуни
де тудып: қоса айдап келдим.

Еки туысынан және бирине бири, қарасып «не қыламыз» де-
гендей ым қағысты.

Бегис. Қәне урыларды көрейин, — деп шығуға қо-
лайласты. Жасы үлкенниң сөзин сындырып көрмеген
Мыржық та қосыла шықты.

САХНА

Перде ашылады. Бес отау алдындағы майданша көрinedi. Шала-пула кийинген киешлер, қатын-бала-шағалар топарласқан. Бир арқанға қосақланып, бир-бирине сүйеншип турған урылар көз астыларынан сығалайды, бири еликтен де жымыйып күледи.

Бегис. *(топланған аламан, урыларға көз жиберип бир шолып шығып).* Хош, гүнакарлар мыналар ма?

1-уры. Сизлер әдил жаза бере аласыздар ма? Үлкен бий қайда?

(Мыржықты ашығ қысып, сөйлеген урының ийегиниң астына барып-ақ қалды).

Мыржық. Өзңиң урыдан келип, ғыжақ берессең-а? Сен не урладың?

1-уры. Урлағаным бир қауын!

Бегис. Заңғар, урлықты сен емес, биз ислегендей бақырасаң-а! Ал сен не?

2-уры. Бир сабау пахта *(Мыржық, Бегис өзлерин шетке алады, сахна гүңгиртлеседи).*

Автордан: Еки тууысқан урыларды әкелген киешни жетелеп бир шетке шығарады. Өз-ара мәсләхәт салады. Жағдайларды анықлады. Қауын урысына бурыннан соңғы жаза бир шаппат. Пахта урысын қалай жазалау керек? Көп жағдайда Айдос бий сыйыр урлаганды жети күн шыбынға байлатар еди.

Бир сабау пахтаңың бақасы бир сыйыр. Бир сабау пахта ийрилип тоқылса бир көйлек-ыштан ямаса бир көрпеге астар болады. Соның ушын да, ол уры бир хәпте шыбынға байланыуы менен нан, суу бергизбеске ылайық. Олар бираз ойласып қайсысына қандай жаза бернуди келисипти. Майдан қайта айналғанда, қоңсы-қобалардан әдеуір-ақ адамлар жыйылып қалған еди. Көше бийдериниң бири Қәдирберген бий де княтыр екен Бегис алға өтип, жыйналғанларға урылар қаққында түсиптик берип жазаларын дағазалады.

(Сахна жақтыланады. Мәсләхәтчилер көпишлик алдында оралады).

Бегис. Қауын урысының шекесине бир шаппат урылсын. Пахта урысын бир жума арбаға байлап, суудан басқа аұқат бернуди қадаған етпелен.

Көпишлик. Дурыс жаза! Дурыс! Дурыс!

Автордан: Шауқым басланды, ала тоналаң болды, жазалар қаққында хәр қыйлы әңгеме, хәрекетлер бола баслады. Мақуллауларға еки тууысқан теңнен мардыйып, жазаны тез иске асыртты: қауын урысының шекесине ийесн келип керилип бир муң урды, пахта урысы ушын көкиреги сынық арба тауып әкелшип,

дегершигине беккем етип шандылды. Мине усы ўақытта киснеген ат даўысы еситилди. Қаяқтан, қай ўақытта келсе де, аўылға араласқан Айдостың атының бир киснейтуғын әдети бар еди. Урыларды жазалаўға қатнасқанлар жаңа тарқасып баратырғанда, таныс ат даўысын еситиўден хәмме жеткен жеринде табанлары жерге жабысқандай гилт тоқтасып, жым-жырт болысты. Аўылласларын ырза қылдық деп ойлаган еки туўысқан, сиди ағасынан мақуллаў еситкенше асығып, ишке кирмей шийге сүйенип турды.

Айдос көринди. Мыржық хәр қашанғы әдетин қылып, жуўырын барып атын жылаўлады. Ишке Айдос бий кирди.

Айдос. Бул не хәдийсе?

Бегис. Уры.

Айдос. Хә азаматлар! Урыны тутыў, жазалаў үлкен ис.

Мыржық. Өзлеримиз жазасын да бердик, әжаға.

Айдос. Хә-хә бәлелер. Қәне не жаза бердинлер?

Бегис. Мынаў қаўын урысы, жазасы бир шаппат. Мынаў пахта урысы, жазасы бир хәпте шыбынға талатыў хәм суўдан басқа аўқат бермеў.

Айдос. Хош сениң неше балаң бар?

1-уры. Жети балам бар.

Айдос. Алды нешеде?

1-уры. Он жетиде.

Айдос. Қаўын ектин бе?

1-уры. Жоқ.

Айдос. Нәлет саған! Ал, сениң неше балаң бар?

2-уры. Жетеў.

Айдос. Алды нешеде?

2-уры. Он жетиде.

Айдос. Қаўын ектин бе?

2-уры. Шүкир қудаға, балаларымның қаўын, асқабағы бар.

Айдос. Қәдирберген!

Қәдирберген. Ләббай, уллы бий аға!

Айдос. Әўелги буйрық керисинше әмелге асырылсын!

Қәдирберген. Қуллық, уллы бий аға!

Халық. Хаў, О, о! (таңланысады).

Перде

ҮШИНШИ КӨРИНИС

Автордан: Аламан жым-жырт тарқасады. Жұртты хайран қалдыратуғын бир нәрсе: үш туўысқанның күтә ұқсаслығына

қосымша өз-ара бірлігі. Хәзіргі берілген кери бұйрық екі иншениң жүзлеріне түтін болып урғандай болды, қарауытып шөн қасларының үстіндегі тарыдай меңлері көрінбей қалды. Булардың кеулінде наразылықтың ушқыны көтерілді. Күшілдерге жап кирді, хәзлік тапты. Дослары бір сууық демни алып ауыр гүрсинди.

Ағасының бетіне тикленіп қарсы сөз айтып көрмеген жасы кишілер, алдына бөгет басылған жантың сууындай хеш жерге сыймай адамларды айырыу менси, шеткі отауға тулланы, сөгінни кирни кетти.

Айдос олардың ашыуына албырақламастан не ушын олай ислегенин хеш кимге түсіндірместен, Қәдірбергенге 'айтқанын ислетип, «Мәсләхәт үйини» жол алды. Адамлардың жүрси басылғаннан кейин Бегис пенен Мыржық тиртеклесип оның үстине кирди.

САХНА

(Айдостың он бір қанатлы мәсләхәт отауы).

Мыржық. Уәжлеснүге келдик. *(Айдос инилериниң жүзинен сын көзин қаратып мыйық тартты. Ол усы нәзери менен-ақ алдарқатып қайтармақшы болып еди. Бегис қызды).*

Бегис. Сен, сен деп тилимиз таңлайымызға жабысып кетти. Бул неқылғаның?! Ямаса Султангелди көгерткен үш теректиң биреуинен басқасы өспеуи тийис пе?

Айдос. Және, және?

Мыржық. Буннан артық хорлық болмайды *(Кескин дауыс пенен)* Бизниң де қуяш көргимиз келеди. *(Айдос жазық маңлайын жыйырып алақанына басын қойып бираз отырғаннан кейин тикленди хәм қамырдан қыл суўырғандай етип жайпарахат гәп баслады.)*

Айдос. Сизлер мени түсінбеспизлер. Мийнет етпей-туғынларға тәмби бергим келди. Байқадыңыз ба, қауын урысы, урлықты кәсип етип, мийнеттен шығысып кеткен. Қарақалпақта не көп жер көп, бәхәрде балалары менен жабыла мийнет қылып маңлай терлетсе, усылай етип жүрер ме еди?

Пахта урысы, күтә жапакеш көринеди. Өзлериниз билесизлер, бизде пахта егилмейди, болмаса пышақ пенен жер тырнап, көл серипе қылып-ақ олар пахта егер еди. Сатып алыуға пул таппаған, Каммағалшылық. Ондайларды бір сапарға кеширнүге болады.

Мыржық. Жоқ, әжаға! Сен кем-кемнен бийикке көтерилүүди қәлейтуғын адамсан. Журт солай десер еди. Инабас едик. Енди түсінкили болды. Өзиңизди сәл

жоқары көрсетиуі үшін бизлердің басымызды аяғының астына салдың.

Бегис. Мен де Мыржықтың пикиріндемен. Сен бизлердің паш стип, бойыңа және екі жапырақ байладың. Жоқ, жоқ. Айтқан дәлилің келіспейді. Еле сен шигит тауып әкелдің де, егіуі қалды ма? Япырмай әжаға, жөгі емеспісен? *(Оларға қарсы сөйлерін ямаса үйден қуып шығарарын билмей, Айдос біразға шекем тунжырап отырды).*

Мыржық. Халыққа сеннен гөрі Қоңырат хәкіми Төремурат сууының қәдіри артып баратырғанын билесең бе. Билмейсең бе? Халық арасында мынандай гәп тараған Есенгелдиден мәхремлікті тартып алып елдің бийлігін саған өткергені үшін, сен, Хийуа ханы керек десе, салық ғой салық, хәр ақшамына қарақалпақтан бір қыз жиберіп тураман депсең.

Айдос. Сизлер усыған инанасыз ба? *(Бегис те, Мыржық та үндемеді).* Сизлер менен дәлһиллесіп отыруыдың ұақты емес. Өсекке еріп жүрген сизлердей мәжгүнлер менен басқа ұақытта сөйлесемен. Шығың үйден! *(Айдос қайтып тил қатнастан, тәкаббырланып, жатақханасына барып жатып қалады. Бегис, Мыржық тикленіп шығып кетеді).*

Перде

ТӨРТІНШИ КӨРИНС

Автордан: Аұылдың арқа шетіндегі төлелердің бирінде, оты сөнген ошақтың басында умыт қалған бір бау қамыс яңлы созылып, падашы Доспанның әкеси Жақсылық жатыр, ол таң ала геуғим де турып, баласы менен бирге ыссы сууға нан жибитіп жеп жатқаннан қас қарайғанша қозғалмас еді. Бүгін күндіз бір шықты. Айдос бийдің көзіне шалынып бір сәлемлесті. Міне соған-ақ ұақты хош. Бас ушындағы орақты алып тыр-тыр қасынып отыр.

Доспан мал ийесінің мийзамына қарап, базы күнлері кеште әкесін қонақ жеріне жетелеп кететуғын еді, бүгін насазлау үйге дус болды ма, кешигіп құптанға таман бір аұызқабак қатық әкелді. Бундай ұақытта әкеси қыймылсыз жатып, улы «аға» деп дауыслаганда ғана «қозым» деп бас көтеретуғын еді. Бүгін керініше, Доспан төлеге кирип киятырғаннан-ақ:

— Қозым келдің бе? — деді.

Қумар сулыу менен жолығып тенгели болғанына ма, Айдос иркилип тиллескеннен ме Доспанның кеуіл сарайы ашық еді, әкесінің дауысынан қуунақлық сезіп, және ұақты хош болды.

САХНА

(Қорқынышлы жертөле көриниси. Төсек емес, шобыт. Кийим емес, ески ләттелер көзге тасланады, қарайсыз ийттиң кетегин еслетеди).

Доспан. Аға, мен екенімди қайдан билдің?

Жақсылық. Сеннен басқа бұл есікті тек жел ашып, жел жабады, қозым.

Доспан. *(Доспан шүтик шыраны жаға сала айыз-қабақты аш әкесинің алдына қойып, қойнынан бір зағара шығарып бережақ болып еди, әкесинің дастық арасынан жуп пәтир алып атырғанын көріп, көзлери аларып кетти. Бір шетте өз-өзинен гүбирленип)* «Бұл қайдан келген нан сорыма», мен жоқта я бұл қайыр сорай ма екен?! *(Әкесине)* Аға, мен бүгін Айдос бий менен сөйлестім.

Жақсылық. Бий баба менен бе қозым!? Мен де ушырастым. Билесең бе, оның бір уллылығы неде? Атланып үйнен қырық адым шығажақ болса, қоржынына нан салдырады. Хийұадан княтыр екен. Мынау жуп пәтирди маған беріп кетті.

Доспан. *(Доспанның кеулі жаңа жай тапты).* Ха, солай ма?! Аға, Қумар сулыұ менен анаұ дңгек үстінде ушырастым. Ол туұ сыртымнан билдирмей келіп, менің көзімди басты. Біраз дәлкеклесіп күлестік. Кетерінде мынау теңгени менің алақаныма салып кетті. Тосыннан Айдос баба келип қалып, «ким бұл»? — деп менің қасымнан хәзір ғана кеткен қызды сорады. Мен оған «Қумар сулыұ» дегенімде ол «Алжыған ғарры, ул баласы бола турып, қызып атқа мингізген!» — деп тоңқылдады. *(Әкесине гүмис теңгени береді. Шүтик шыраның емески жарығында ғаррының ези-йінде азғана мыйық тартыұ барлығы билініп тұрды).* — Менің ойымша, бий баба ишсенне Қумарды алдырмайды.

Жақсылық. «Жаңылмас жақ, бүршібес туяқ болмайды» қозым өйдеме. бұрынғы даналар, «тілімнен шыққан сөз маған хәкім, мен еле айтылмаған сөзіме хәкіммен» деген екен. Айдос бийдің алжасып айта салған гәпи, басқалардың алдында тіліңе басылмасын. Есінде болсын, біз билетуғын әлемде Айдос бийден дыянатлы, бір сөзлі, беті қараса тау қулататуғын

басқа күшлі адам жоқ. Ол келиннің түспеді. Себебі әкесінің нәсіяты бар.

Д о с п а н. Қандай?

Ж а қ с ы л ы қ. Айдослардың әкесі Султангелді бий өлетуың ақшамда, отжаққыш болдым. Соңғы гәплерінің бәрін еситтім. Бийшара, мен үшін көп жақсылық қылды. Есігінде жүргенде күнде «қалайсан» дейтуғын еді. Сен тууылғаннан кейін көрген жерде «Думатай қалай, өсіп атырма? дейтуғын еді. Миннет-дарман! Пай өзі де минезі сынық, әрі дийхан, әрі шаруа адам еді. Ийманлы болғыр, күтә ақыллы еді, жан тәслим етерде пүткіл ауыл болып, жабылып гүзетті. Мәхремліктен шығып, Айдос пенен мәлеллесіп жүрген Есенгелді де келді. Есенгелді менен Айдос қалай аразласқанын айтпаған шығарман-а? Әйтеуір нәрсе-ау. Айдос жаслық етіп, бір отырыспада, бір сойылған қойдың гәллесін Есенгелдіге мирәт етпей өзі алып бузған екен, оның мәхремлілігі тутып, тулланып, Айдосты силейте ғарғарты. Соннан көп өтпей-ақ Есенгелдінің ығбалы тайып, Хийуа ханы әмелден босатады. Бұны ол Айдостан көріп, Хийуаның душпаны, Айдос пенен бахыт талас Қоңырат хәкімін паналап, Қоңыратқа көшіп келеді. Әне, усы қылуаларын жақтырмай, Султангелдінің оған айтқан гәплерін тыңлағанда, дуйым журт таңлайын қақты. «Есенгелді, деди, демін зорға алып атырған Султангелді — Сен бір көлеңкесін қыйсық тораңғыл едің. Өлер алдымда сеннен қорқып атырман. Тынық сууға былғалақ салып жүрме. Изімде Айдос, Бегис, Мыржық атлы үш улым қалып баратыр. Айдос та хан ақылы, Бегисте батырлық. Мыржықта күш хәм даналық бар. Үш улым бір болса, пүткіл қарақалпақтың қазаны көтеретуғын ошақтың үш путы болады. Бирлиги бузылса, пүткіл елдің қазаны шайпалады асы төгіледі. Жақсылап басшылық қыл. Киши улым Мыржыққа өзбек хаялынан тууылған киши қызынды бер. Қоспақ ақыллы болармыш. Бирликтің бузылмауына дәнекер болар. Әне соның ақыбеті Айдостың өткен жылы Есенгелдіге барып қуда түскеннен хабарым бар. Енді қудамдалықты бузыуы мүмкін емес. Д о с п а н. Мыржық аға да буздыра қоймас, — наятый сулуу қыз. Ондай сулуу аты қарақалпақта жоқ шығар. Ж а қ с ы л ы қ. Мынау теңге Султангелдінің «дәулет

басы» өгизи қусап, илайым саған «дәулет басы» болғай. (Ол Қумар берген теңгени алақашына салып, соқыр көзлеріне сүйкейди) Ертең басқа падашылар менен сөйлес. Үш-төртеуіңіз биригіп бір шапан, бір шөгірме алыңдар. Бул заманда бас кийімнің ағласы селкилдек әреби шөгірме болып кетті. Реті келсе бір мәдәли белбеуіге жеткерсеңіз жүдә жақсы болар еді. Алма-гезек той-пойға киініп барсаңыз қыз қәлейтуғын сыйқыңыз болар еді. Қозым, неге мырс еттіңіз?

Доспан. Қыялпазлығыңа күлемен-ау, аға!

Жақсылық. Өйдеме қозым, «Қазанға салар асын болмаса да, жақсыны нийет ет» деген бұрынғы даналар. Адамның нийеті дүзиу болғаны жақсы. Балаға ат қойуу хәм маба. Заманында жаугершилик болғаны ушын елде аманлық болсын деген нийет пенен менің мархум әкемнің аты Аманлық қойылған екен. Ол өз нәубетінде елде Жақсылық болсын деп, менің атымды Жақсылық қойыпты. Жақсы нийет, жарым ырыс, қозым. Иске аспаса да нийет еткен жақсы. Елде адамлардың бір-биріне душпанлығын көріп, сенің атыңды айтқанда, жауыз душпан да «Доспан»деуіге мәжбүр болсын деп, сенің атыңды Доспан қойғанман. Құдай нийетіме жеткерсе, адамлар теңлессін, жарлы бай менен теңлессін деген нийет тутьп, ақлығымның атын Теңел қояр едім (пауза). Еситтің бе қозым? Айдос кеше иилері менен мәлеллесіпти...

Доспан. Аға, адамлар неге өзінен дәрежесі бийіктерді көп гәп қылады?

Жақсылық. Буның мәнісі: бул дүнья әзелі текше-текше етіп жаратылған қозым. Хәркімнің өз орны бар. Ханлар, бийлер ең жоқары дәрежедегі инсанлар. Оларды көп гәп қылуыңдың себебі, бизді жау бәлесінен, дау бәлесінен сақлайтуғын бийік асқар тау — солар. Таудың баурайында жасаған халық жоқарының қасы-қабасына бағып тілегін тілемесе болмайды. Жоқары ләрзем алып, түймедей тас ұныраса, төменге түйедей болып жумалайтуғыны мәлім. Жоқарыдан жумалаған асықтай тас, төменге түскен сайын үлкейеді, базда асқар тауға айналып талайларды мылжалайды, ауа. Өмір деген көз жас пенен күлкінің түйіні екен, қозым. Оны ким қалай шешсе, солай жасар екен. Мен көз жас тәрешінен шешкенмен. Егер сен күлкі

жағын тапсаң, ең болмаса екеуіміз бір өмір жасаған болар едік. Солай қозым.

Доспан. Таныслардың тәғдірине ой жибергеннің өзінде, сол түйінінің ләмлі жағы басымырақ көрінеді аға.

Ж а қ с ы л ы қ. Ха, барекелла! Сол ушын да, күлкі аз, көз жасы көп. (Сахна әсте қараңғылана баслайды.)

Перде

БЕСИНШИ КӨРИНИС

Автордан. (перде алдында) Хәр кеше ажик-гүжик болып сырласатуғын әке-баланың бүгінгі хәрекетлери де, дауыслары да хәр қашаңғыдан өзгешелеу сезилди. Иштэйлері ашылып екеуінің сәубетлери ярым ақшамға дейін дауам етті.

Ендігі сөзді Айдос бий отауынан еситің: Айдостың шубхаланатуғыны Есенгелди еді. Келісілген сәрсенбиде қызын ұзатпас деп ол оннан гүдікленген еді. Гүманлары надурьсқа шығып, ўәделі күші келін түсірилди.

Мине, ол мәсләхәт үйінде «еки ишенинің ортасында, атқосшысы Әлий от жағып отыр. Бегис пенен Мыржық өткен дықларын ұмытқан секилли, ал Айдостын қыяллары той үстінде тұрақламай, шар тәрәпти гезиўде. Той хеш жаққа қашпайды. Елдің тәғдіри оның өзіннің мойнына артылған жүк, тек жалғыз өзи ғана узақларға ақыл жуўыртатуғын сыяқланды. Халқымыздан ханлық болса. Бизлер де саўда қылсақ. Хийўа, Иран, Аўған, Хинд, Қытай, Макария, Қазан. Орынборға кәрўан жиберип, кәрўан қабыл етсек. Үлкен-үлкен халықлар менен, қалалар менен теңлесип атымыз шығар еді. Хәзир не? Қайсы ханға, қайсы қалаға бүркіт болып бара-ғой, бәрнбир зақша гарға яңлы болып көрнеміз, бұлбил болып бара-ғой, бәрнбир жаў шымшық сыяқлы болып көрнеміз. Буларға түсінетуғын, сырласатуғын ақыл ийелери қәне? Мынаў екеуі ме? Еле аўзының сарысы кетпеген палапанлар! Ханлық керек.... Бул ушын күшли қоллар, кең көкиреклер керек. Олар қәне? Қайдан табылады?

Ол усы жерге келгенде және тубалады. Енди ол ханларға тән қылуа менен хәрекет қылың, ертеңгі тойдың бәнеси менен ел дәстурханына бир жаңалық енгизип көриўди ойлады.

САХНА

(Айдостың онбир қанатлы мәсләхәт отауы. Кешки мәхәл. Айдос төрде, арқасын сандыққа берип жүресине отыр. Еки иници еки қапталда малдас қурып, жер шұқлап отыр. Бирқанша пауза.....)

Айдос. Той жөнінде Мыржықты тыңлайық. Әлий маған көпшик әперши.... *(Мыржық Бегиске қарады....)*

*Ымласқандай болды... Бегис оң қасын бір қыймылда-
тып «айта бер» деген ишарат аңлатты).*

Мыржық. Меніңше той үлкен болыуы зәрүр, әжа-
гамның алыс-жууық қалалардағы дос-яраптарына қоса,
өз елимизден қырық урыўға қонық берилсин.

Бегис. Ғәрежет жетпес деп қәўнленбе аға «Бийдің
қалтасы — байлар» — деген тәп бар. Шығынның орны
толатуғыны гүмансыз. Мыржықтан соң қыз алатуғын
иниң жоқ. Менің сертім — серт. Қорықпа. Ақылы зығ
аға менен емес, ақылы өзине тең ини менен жасау
маған жеңіл. *(Бегистиң кескин әһине Мыржық та,
атқосшы Әлий де таңданысты, Айдос сыр бермей, ини
толы зерде менен мыйығынан күлип қойды.)*

Айдос. Той не ушын берилетуғынын билесиз бе?

Бегис. Келін түсиргенимиз ушын.

Айдос. Ай, шыйратылмаған арқан-ай! Бил, мийңце
қорғасын қылып қуй. Той қууаныш ушын, қууанышыңды
хақ кеўилден бөлнсетуғын адамлар ушын бериледи. Той-
дан адамлар қууанып кетпүй керек.

Мыржық. Қууанышыңды хақ кеўилден бөлнсетуғын
атасы басқа түүе, тууысқанның болатуғынына да гү-
ман туўды.

Айдос. Надан күшик, сен сөйлеме! *(Үш тууысқан
арасында гийне-тартыс күшейди).*

Бегис. Сен усы қызды алыўға әзелден қарсы едің,
себебин еңди түсіндим. Мал қызғанады екенсен.

Мыржық. Журт мал сақласа, тойға буйырсын деп
сақлайды. Биздің сақлаған малларымыз кимнің қара-
сына сойылады екен.

Айдос. Мен усы жасыма келгенше, көп нәрсенің пар-
қына бармаппан. Еңди бираз ақыл жыйған сыяқлы-
ман. Бул той үлкен той болыуы кереклиги дурыс. Ле-
кин, тойып дәстурханға түширетуғышларды шақырғым
келмейди. Бул тойда ең әуелі ким қууанады? Усы үше-
ўимизге қоса, менің атқосшым қууанады. Қолдаулы
урыўына келгенде, Мыржық қыз алғаны ушын емес,
урыўға жаңа шаңырақ қосылғаны ушын қууанады.
Аш-арықларға пай жетип бир тойса қууанады.
ўәссалам! Басқа урыўлар қууанышыңды бөлнсеуі ушын
емес, сынау ушын келеди. Тойда қанша көп бийорып
шығын қылғанды көрнп қууаныу ушын келеди. *(Иши-
нен күйинип отырған Мыржық ағасының әңгимесинің*

неге тоқсыратуғынын күтпей шыдамсызлық пенен сөзге араласты).

Мыржық. Қысқасы, тойды аұылдың қазан садақасына айландыраман десеш!

Айдос. Араласпа дедім ғой! Мыржық, келинди сен әкелген менен, той хәм оның абрайы менки.

Мыржық. Биз сениң көлеңкендеги сары шөп скенбиздә?

Айдос. *(Сабырлылық пенен тыңлап алып)*. Қырық урыўға бийорын сойылатуғын малды урыўдың қырық жетимине жетелетсек қырық мөминнің қуғанатуғынына көзимиз жетеді. «Пәленшениң тойы» деген даңқ сонда болады.

Мыржық. Хәр кимнің үйине мал үлестирип, биз не, ақ үйли болдықпа? Уай, бул не деген бахытсызлық?!

Бегис. Мыржық сен түсинбей қалдың. Елдің жетимжесирнің биз тойдырамыз ба? Құдай тойдырсын, хап тойдырсын.

Айдос. Хан деген-әм биздей адам. Биз берсек — ханның бергени!

Бегис. Ха, ханға жаранбақшыман де?

Айдос. Ханлық деген шығыр, оның дигири өзгерген мекен керзи гөне, өзгермейди. Ол маған керек.

Мыржық. Журттың ендиги арқа сүйери Қоңырат шәхәриниң хәкими болса керек.

Айдос. Қызы үйге кирмей атырып, енди әкесиниң сөзин сөйледин бе, шөже қораз? Соны бил Төремурат суўпыники қуры бахыт таласы. Көмпек қораздай кекилин қанатыўдан басқа қолынан түк келмейди. Әлий, азанда аұылға той болатуғынын хабарла хәм жетимжесирлердің есабын алып, алдыма қырқып әкелесең. Хәр қайсысына бир мал жетелетемен! Қайт, дем ал, *(Әлий кетийден Бегис пенен Мыржық Айдосқа алмагезек алып топылды)*.

Мыржық. Сен көкиреги соқыр адамсаң!

Бегис. Сен тәкаббырсаң, даңқпаразсаң!

Мыржық. Сен қанхорсан!

Бегис. Еки жүзлисен! *(Айдос әжелінде қанасына сыймай исинип еди, енди пайдасызлығын түсинип олардың сөзин бөлместен мардыйып отыра берди)*.

Айдос. Дәлийл келтирип айтыңлар!

Бегис. Егер көкиреги соқыр болмағанда, даңқпараз

болмағаныңда халықтың ғамын жер едің, журттың тапқанын жыйып, Хийўаға тасымас едің!

Мыржық. Тәкаббыр болмағаныңда бизлер менен санасар едің!

Бегис. Аңғарасаң ба, пүткіл халыққа туўысқанларыңды аяқ асты қылып жүрсең. Урыўдың тәғдирин былай турсын еки бірдей қаналасыңның тәғдирине қум шашып жүрсең! Сен бир, шақасыз, жапырақсыз қуў ағаш та бир. Омырылып сынған күни жапбасыңа бир урарсаң. Кеўлің соқыр болмаса Хийўаға сонша барып жүрсиң, қат-қат гүмбәли жайлар, мешит-медреселер қалай питип атыр деп ойландыңба? Ойланған емессең. Мениң елимде сондай көрикли жайлар неге жоқ деп ойландыңба? Жоқ! Ойланған емессең! Сорлы халық қанша мийнет қылып, жер аўдарады, қанша мал өсиреди, бәри қайда кетип атыр? Соларды Хийўаға ханға апаратуғын ким? Айдос! Хийўадан берман қарап ушқан жарғанатты жыл қусы деп пәмлейсең, ғарғасын қаршыға дейсең, шымшығын бұлбил дейсең...

Айдос. Не муддәхәңиз бар?

Мыржық. Усыннан бар ғой кеўлимиздегидей қылып берилмесе аўылдан көшемиз.

Айдос. Мейли, көшиңлер! Қоян менен алысқан қаршығаның еки пәри түскен менен, ушыўына зәлел келмейди.

Мыржық. Жоқ, жоқ, соны бил! Сен қаршыға болып ушсаң, биз сениң еки қанатыңбыз, қанатыңа оқ тийип жорғалар күн туўса биз сениң еки аяғыңбыз.

Бегис. Сен албыраған үйрек, артыңнан сүңгип отырсаң.

Айдос. Уаззаханы азайтыңлар! *(жәнжел Бегис пенен Мыржықтың «Мәсләхәт үйинен» атлығып шығыўы менен аяқланады.)*

Перде

АЛТЫНШЫ КӨРИНИС

Автордан: Еки инисиниң қанша шыр-пыры шықса да, Айдос тойды өз ойындағыша өткерди. Тысқарыдан мийман шақырылмады, қырық мөминге қырық бас мал жетелетти. Айдостың бул бийлигин миңеўшилер де табылды. «Инилериниң даңқы көтериан-үйинен қорқып, оларға қарсы болыўға өтті» деген сыпсың сөзлер гөше қыслаўға тийген оттай лаўлады. Еки урыға бийлик айтыў-

даң басланған анаў кишигирим аразласыў енди ҳәўиж алып, той тарқаудан көп узамай-ақ Бегис пенен Мыржықтың Айдостан пайлы малын бөлип алып, аўылдан пүткил көшип кетүи менен аяқланды. Оларға қосыла қатар-қурбылары да үй-ылашықларын жықты. Айдос ишилерине тәуелле қылмады.

Сырттан қарағанда толы табақтай көршетуғын Айдос аўылы шайпатылып, әдеўир орталанды. Есепселди менен аразласыў хәм урыўдың, хәм пүткил елдиң бийлик қабыл бүйиринен тесилген сыяқлы еди, енди сол бирлик қаптың түби биротала ойылып қалған тәризли болды. «Усыны я Бегис, я Мыржық түсинеме? Түсинбейди» деген жуўмаққа келди Айдос бий. Бегис пенен Мыржық болса күтә қолайлы қоныс басты, бир жағы балығы мол көл, бир стеги басыў дәрйяғ да тийип тур. Екинши жағы кең мал жайлаўы, үшінши тәрени жыңғыл менен қамыс аралас тоғай. Қыста хәм, ық хәм отынға қолай, Бәхәрге шекем аўыл бираз еп жайып жүзлеген түтинге жетти. Аўыл атақлы адамлардың дыққатынан шетте қалмады. Гиреўгилер келе баслады. Қоңырат хәкими бир өгизди бас қылып, хәр малдың түринен бос қалдырмай, жәми онбес малдың басын қосып айдатты. Мыржықтың қайынатасы Есепселди де жаңа шаңыраққа қарасық деп, сол қурлым мал жибереди. Базылардан сойыслыққа бир қой, я бир тана, болмаса отаўларына жабатуғын үзик төсенетуғын кийиз келеди. Көп өтпей-ақ аўылдың атағы «Бегис аўылы», «Мыржық аўылы» болып көп жерлерге жайыла баслайды.

САХНА

(Перде ашылғанда таза қоныс, Мыржықтың отайының ишкі көриниси, Бегис, Мыржық дәстурхан басында, Қумар шай қуйып берип отырады.)

Бегис. Мыржық, егер айна болса шырайыңды көрип таңланар едің.

Мыржық. Бизлер бир-биримизге айнамыз, айта бер, не өзгерис бар?

Бегис. Бурын ҳақыйқатында да көленкеде өскен тал едик. Самал қағып, қуяш түсип, адамгершилик әпшеримиз кирди.

Мыржық. Ҳа, сен жаңа сезип жүрсең бе? «Бегис аўылы», «Мыржық аўылы» деген сөзлерди қулағым шалғанда-ақ екеўимиз де гүжимге айналғанымызды билгенмен. Расында Айдосқа не зыянымыз тийди? «Айдос аўылы» болып өз атағы менен қалды. Хәрбір нарт өзінше өсип, гүжим көбейсе зәлели жоқ, енди қайын атам шақыртылса, Қоңырат хәкими менен арамызда беккем кепсер боларма еди. *(Бегис майданға шығады.)* Қумар. Төрем, ер жигит қатынның урыўы емес, өз урыўы менен мақтанса арзыйды. Уллы бий қайнағаның өзи араласпаса, Қоңырат хәкими менен дослықтың

кепсери мәйектің қабығынан мықты болмас деп ойлайман.

Мыржық. Дослықтың мәнісін сен не билесен?

Қумар. Билемен төрем. Сеннің есигіне түсіп әбден билетуғын болдым. Егер екі адам дос болғысы келсе, мейли олар туысқан ба, мейли ерлі-зайып па, мейли олар бір-бирине қол берісіп, нап ұласқан тең құрбы ма, бәрибір, биреуін өз пайдасын ойламауы керек, хәтте, өз мәнінен ұаз кешіуін лазым. Сол ушын да, бірликли шаңырақ бір адамның аты менен аталады. Бірликли туысқанлар да, бірликли ауыл да усы жолдан жүріуін шәрт.

Мыржық. Мәккарлығына қара, заңғардың, өз әкесінен қайнағасын жақсы көрермиш! Ұзақ кеулі ғәремеге айналған келіншектің көзлерінен екі тамшы жас шықты, бірақ өжет ерине билдирмей, айдыллы қалқасының ушы менен сыпырды. *(Даладан Бегке шауқым салды).*

Бегіс. Мыржық, ұалнй екенсен, түргел! Қуданың өзі княтыр. *(Мыржық апыр-тапыр далаға шықты. Қумар асықпастан үйдің төсеклерін қайта салыстырыўға киристи).*

Автордан: (Сахнадағы хәрекет уақтында) Айдостан бөлінгелі бундай сыйлы қонақ күтін көрмеген екі туысқан, күтә албырасты: «Хұрметли адам қустаны қылып жүрер» — деген пәм менен Айдосқа адам жиберіуіге уйғарып еді, бул ойласық Есенгелдинің қулағына тийген екен. Бегіске айтып ескертти. Есенгелди шике кирип пәтия етип, аман-түїеллик сорасты, соң Бегіске қарап).

Есенгелди. Қысылманлар. Өз туысқанларың аяқ асты қылған даңқпараз Айдос биз бенен бір үйге сыймайды. Айдостың базы иселринің ақырына ой жиберсең қудыққа үңгилгендей болсан. *(Ший сыртында дүрсилдеп жүргенлер тым-тырыс бола қойды. Ғарры буларды сезді ме, сақалын қамтылап, көзлерін сүзип, азғана ойланып алды да, даўам етті).* Оған көп жәрдем еткенмен, шыққан пәтте жақсы еді. Жетімлерге қырық баспақ үлестиріп, тойдың изін не қылды? Айралыққа алып келди. Бул оның ғарғысқа ушырағаны, киссе кисен беріп бай қылмайды. Хәркимге қудай береди. Қоңырат шәхәринің уллы хәкими Төремурат суўпы бир әңгимесінде «хәркимнің талайына жазылғаны

өз ығбалы бар, бәри айланып соған келеди» — деген едн. Жетимге-жетимлик, байға-байлық әззелий жазылған. Айдос әзелде қытымыр едн. «Инилерим табады» деп хатамтайлық қылып жүр. «Инилерим табады» деп Хийұаға қосып аарады.

Қумар. Аға, бир нәрсе сорадынба?

Есенгелди. Сора, ерке қызым?

Қумар. Адам құсқа мегзәйдимиш. Распа аға?

Есенгелди. Буның не зәрүрлиги болып қалды қызым?

Қумар. Адамның қанаты тили дейди. Соны билмекши едим аға.

Есенгелди. Солай қызым, солай.

Қумар. Таң азаннан қоңсымыздың қорасына қонақлап шықшықлайтуғын бир хәкке бар едн, Дым жек көретуғын едим, сол үйдің баласы хәккеге желе құрып услап алып, қанатларын кесип таслаған скен. Әүслги жек көрсемде енди я аярымды, я аямасымды билмей қалдым.

Мыржық. *(Жаратнай сыбырланып)*. Фаррыға өкпелеп қалды, әбден.

Есенгелди. Тамаша, дүньяда не бир қызық гәплер бар? Анаңа бул гәплеринди айтып бараман. Еситсе жүдә мәс болады...

Қумар. Тек сол едн билгим келгени аға. *(Қумар қустай ушып шығып кетеди. Аздан соң есиктен басын қайта көрсетип, Мыржыққа «хабарлас» деп ым қағады. Миймані булардың бәрин елестирмегенсип, үзилiske түскен гәпин жалғастырыўға урынады.*

Есенгелди. Мине, ақыры айналып Бегис пенен Мыржықтың маңлайына қуданың жазғаны болды. Қуяшқа шықты. Қордидизбе? Пәкизе ел ағалары. Айдос наятый сум, қырық жетимди маллы қылғанда, соларға жаны ашығаннан дейсиз бе? Жоқ, ол биреўге жақсылық етер алдында өзинше қанша пайдасы барлығына көз жиберип елшейди. Бир ойлағаны бар екені тақыйық.

Мыржық. *(Қайта кирип)* Айдостың атқосшысы Әлий келип тур.

Есенгелди. Түйирли гәпи бар ма?

Мыржық. Хан салығын тезирек өндириўди хабарлап жүр.

Есенгелди. Күткіңіз келсе, оны басқа үйге түсірерсіз.

Мыржық. *(Қайың атасының кейпин билген соң Мыржық Әлиге барып жууап қайтарыуға арланып, ший есиктің сыртынан әллекимге)* Әли кетеберсін! Есенгелди. Ақырзаман жақынласа керек, бұл заманда гәп қылсаң сол тайын. Бірақ Айдостың жөңгилігімаған жақпады. Елге жаранаман деп, қырық баспағын үлестірди. Енди ханға жаранаман деп олардың маңлайын қайтадан қыршыйды. Біз билсек Төремурат суұлыдан алғыры болмаса керек. Елдің ырысқы деп Хийға ханына нысқырыпта қарамайды.

Бегис. *(Ишки монолог)*. Кисі өмириннің ақырында дана болама, я түлкіге айналама? Бір заманлары Хийға ханы деп ат шапты, ал бүгін бұл не деп отыр? Ханға қарсылық, құдайға қарсылық деген усы кисінің өзи емеспе? Бәлкім бұл бір өсек шығар. Бұл кисі жаслығында Ғайып ханды өлтиргенде. Бұл мәртлік емес. «Хапсыз ел, бассыз өли геүде» деген Мурат шайық.

Есенгелди. Бегис, неге ойланып қалдың?

Айтмурат. *(Ол жууап берип үлгермей, есиктен Айтмурат қызыл бет кирип келеди. Хәмме ушып турды, Есенгелдиге шекем түргелип сәлемлеседи)*. Келесі жумада, Гөнс Үргеніш шәхәрінде, жүдә үлкен той бар екен. Соған Төремурат суұпы шақырылған. Қоңырат шәхәриннің бас палуаны Мыржыққа мирәт салып жиберіпті. *(Хабар хәммеде жанланыў пайда қылады. Мыржық қуўаныштан жанланып қоя берди)*.

Бегис. Тойға уллы хәкимнің өзи барама?

Айтмурат. Барғанда қандай! Сизди де қалмасын деди. Уллы хәким сизлерге жүдә ыразы. «Әзелий дана, өз халқына пана болған қос периштем саяда жүр еди, енди жүзлерин қуяш қағатуғын болыпты» деп қуўанды. «Қарақалпақ енди көркейеди, ексүннің аты әлемге жайылады» — деди.

Есенгелди. Алла зыят етсін! Жайласып отырың, қопақ хақыңызды жеп кетесіз.

Айтмурат. Бундай жерде сиздей адамлар менен бирге отырыў қандай бахыт! Әттең бүгіннен қалсам уллы хәкимди бийпарасат қыламан, Егер сиз бұл ексүн баслап Қоңыратқа апарсаңыз уллы хәким күтә қуўанады.

Бегис. Бәлким мен бара алмаспан.

Есенгелди. Неге?

Бегис. Салық жыйнасыуға көмеклесіу керек. Болмаса елди пәтенге келтиреді.

Айтмурат. Қим?

Бегис. Хийұа ханы.

Айтмурат. Хийұа ханы? Бизнің уллы хәким, Хийұа ханы жүрген жерди бир теуип қыршыйды. Аұа, сондай күшли, арқа сүйери бар адам, ханан қорқа ма? Бийғам жүре бер. Керек болса уллы Қоңырат хәкими «Хийұа ханына салық төлеменлер» деп ертең-ақ елине жаршы жибереди.

Есенгелди. Уаж, гәп! *(Шабарман бир зерен қатық ишеди, еки туўысқанның үәдесин, алып қайта атланады).*

Перде

ЖЕТИНШИ КӨРИНИС

Автордан: Хан салығын инилери арқалы жыйнатып үйренген Айдосқа усы сапары салықты өндириу күтә қыйын болды. Хан берген мүддет тақалып қалды, ал салғырттың ярымы ғана жыйналды. Бүгін бираз ойдан кейін, атқосшысын еки инисин шақырып келиуге жумсаған еди. «Келер» деп ойлады. «Бәлким келмес» денте гүдикленди. Бул дүньяда даңқ ушын жаратылған мақлуқ тек адам... аұа, тек адам. Бизлер тек құрттай даңқ ушын тас шайнауға, тери сиңир жутыуға қайылмыз. Бегисте, Мыржықта адам әулады. Айдос инилерин өзине жақыплатқысы келди. Усылай етип, басын қасын отырғанда, оның жумсаған атқосшысы Әллий қайта айналып жетип келди.

САХНА

Айдос бийдің онбир қанатлы мәсләхәт отауы. Айдос төрде ластық дастанып жамбаслап жатыр, қасында аұзы ашық ғалы қоржын, қағаз, дәуетлер....

Айдос. Әллий, сен барып Бегис пенен Мыржықты шақырып кел.

Әллий. Әжеп болады. *(Сырттан өлиге дайыс шығарған адамлардың дайысы еситиледи).* Бийшара Доспанның әкесине келип атырған жақын-жууықлары.

Айдос. Жақсылық аға зор қарақалпақ еди.

Әллий. Кеше кеште Доспан төлеге киргенде, ешейинде «Келдің бе қозым» дейтуғын әкесин, қыймылсыз жатқанын

көреді. Уйықлапты, оятып алмайын деген ой менен, аяқтарын ғаз-ғаз басып, шүткік шыраны жаққан екен, ғаррының қойнынан белсаптай бір сары жыланның жылжып баратырғанын көзі шалып қалыпты. Урыўға ҳеш нәрсе таппай жалаң аяғы менен басқан екен, қуйрығы найзадай шаншылып, Доспанның тирсегине шырп-шырп еткізіп қамшылаған, соң бірден сылық етип жерге түскен.

Айдос. Астапуралла!

Әлий. Жылдам әкесиннің бетіне үңілсе, гүпшектей истик. Бийшара бала, дәрманы кетип, бірден өкірһи жылан жиберген. Қанша жылағаны өзине мәлим. Хабар алар киһи де болмапты.

Айдос. Уақ-уақ! Ағайын деген басыңда дәўран, қолыңда жуқна барда ағайын!

Әлий. «Тириңде қатнаспаған ағайын, өлгеннен соң көзине құм» — деген усыдағы (*даўыс еситиледи*). Әне.

Айдос. Олай деме Әлий, ағайынның бары жақсы. Ҳәлсиз халда демеў берип, хәллендирген ағайынның жақсылығын умытатуғын харамыларда көп, деген менен де ағайынның бары жақсы, қәне бар тезлет.

(*Әлий кетеди, Айдос қоржыннан теңге алып санаўға, дизимге алыўға оңайласады*).

Автордан: Солай етип, Мыржиқтың тойында пайына тийген қызыл баспақ, соқыр Жақсылық ғаррының қарасына сойылды. Доспан төледе жекке жатып, уйықлаў алмайтуғын болды, көзи иллисе жылан қиятырғандай болды. Соқыр болса да әкесі таппы еди, ошақтың күлһи суўытпай отыратуғын еди. Енди гөпһи Айдоһан еситһи.

Айдос және ой теңизине шүмди. Илгері жыллары ол Хийўадан қиятырғанда Қоңырат хәкими жолын тосып, Маған жәрдем ет, Қоңырат ханлығын дүземен» деген де Айдос: «Аттан түсп ешекке мингеннен, пиядашылығым артық» деп кеткен еди. Сол-сол екен, олар гезлеседи. Бирақ Айдосқа ким қарсы болса Қоңырат хәкими бәрһи өзине тартып турыпты, хәтте бурынғы хан мәхремһи Есенгелди де солай аўысты.

Айдос. (*Ақша санаўдан басын көтерип, басын қасыйды*). Қайсы патшаға да, қайсы ханға да берерһи болса жағасан, болмаса сәлемһиди де алмайды. Бул пеликтен?... Азлықтан! Бирлик кемликтен бирлик! Қурттай халықбыз, хәзир неше бөлек? Бир топары орысят патшасына ғайбана тилеклес, бир топары қазақ ханына, бир топары Бухара әмирһине жалбарыһи

салық тасыйды. Енди Қоңырат хәкми деген бәле шықты.

Өзимизди өзимиз талап, жыйнағанмызды хәр жаққа тасыймыз. Ал Бегис пенен Мыржық ким? Оларға айғырлық жараспайды, үйирин табыуы керек, тек олар емес хәмме бир үйирге бағыныуы керек. Қәне сол үйир? Ол үйир — ол үйир — ханлық. Қарақалапқ ханлығы! Бул ушын әуели күш керек оны бизге ким берип, ким арқа сүйеседи?

Хеш ким! Орысяттың патшасы азсынып бабаларымызға бирген үәдесин орынламаған, қазақ ханы халық екенимизге шек келтирген. Бухара әмири бизди қоспады. Хийуа ханы қорқытады. Айдос сеники не дағдарыс! Адамларды жыйна, мәсләхәт қыл. Сеннен де жүйрик ақылы барлар табылса тәжиң емес. Жо-жооқ, бул мүмкин емес, көп таланып жүрек шайды болған бул елде айғырлардан гөри, түлқи менен сағал көп. Қуйрық былғап Хийуаға, я Бухара, я қазақ ханына жеткерсе, ақыбети жаман. Хәттеки Қоңырат хәкмиде былғауыш салады. Я қырман сүздирмейди, я қырман сүзбейди. Қулласы тынышлығыңды алады. *(Мине усы махәли отайға Әлий кирип келеди, енди сөйлемекиши болғанда Айдос оны иркеди).*

Айдос. Айтпай-ақ қой Әлий, Бегис пенен Мыржық келмеді?

Әлий. Дәл таптыңыз, уллы бий екеүиде Қоңыратқа кетипти. Есенгелди менен кетипти. *(Айдос қоржынын жыйнастырады, оны гүржилеп отырып).*

Айдос. Олай болса кеүил көтергендей бир қызық не ойлап тап.

Әлий. Шикарға шығайық, бий аға!

Айдос. Қартайыпсаң бирадәр. Бул Қабыл бийдин кари еди, мейли сонда да атларды сазла.

Әлий. Үлкен баламды бирге алып жүрсем қәйтеди?

Айдос. Не кәри бар?

Әлий. Пәкизе ылақшы, қашқан қоянға қаршыға
Айдос. Шикарға адам көплик қылмайды, ертип келе ғой. Әлий, қәне, қоян-қырғауылдың көп жерине басла! *(Усы махәли бет-айзы қып-қызыл қара қан болған Доспанды. даладан көтерип, бирей ишке киреди. Аң-таңлық. Тобелестен сулық болып қалған Доспанның бетине Айдос бий үңиледи).*

Айдос. Хау, Доспан ғой.

Әлий. Төбелестіңіз бе?

Айдос. Жерге төбелестіңіз бе? Я жайлауға ма? Доспан. Қарақалпақта не көп, жер көп жайлау көп бий баба. Ол ушып урыссақ кең аспанға сыймай таласқан ғарғаға мегзеп кетеміз-гөй (*Айдос аң-таң болып үндемей қалады. (Пауза).*

Автордан: Доспанның соңғы жууабы Айдосқа күтә унады. Алдында бет-аузы қан-қан падашы емес, бір дана турғандай, кейли жибисип, көп күнлердеп бергі қайғысы ұмытылғанда сезилді.

Айдос. Хо-хо, жийен, зор көрнесен. Қәне мына со-рауыма жууап бер, өмір деген не?

Доспан. Дүньяда жасау — бәрқа жумбақ шешіу, бий баба. Ал, өмір дегеннің өзи көз жас пенен күлкінің түйіні.

Айдос. Сау бол жийен! Әкең бийшара бейниште болсын. *Азғана ойланып турды: (Сол мәхәли бирден ышқынып шертілген саз сазасы көтеріліп басылады).*

Әлий. Кеште мынау жийенди алдыма әкел, ауқалды сол жерде сөйлесеміз, қәне кеттик. (*Кетіуіге енди қолайласқанда сырттан жаршының дауысы еситиледи, иштегілер гилт тоқтайды).*

Жаршы. Адамлар! Мөминлер! Жаңалық! Бегис Қоңырат хәкимине әскербасы, Мыржық бас палуаны болды. Қимде ким Қоңырат хәкімин қууатласа Хийуа ханына салық төлеуден азат етиледі.

Айдос. Туғырынан адасқан қаршығалардың қайерге қонғанын еситкенсизди?... Әлий, мынау үлкен отауды бузып, «Мәсләхәт төбеге апарып тигіңлер. Шақырыла-туғын бийлерге хабаршыларды өзим жиберемен.

Әлий. Әжсп!

Перде.

ЕКИНШИ БӨЛИМ

К Е К

ҚАТНАСЫУШЫЛАР.

Айдос бий.	Айдос бийдің қаялы
Айша,	Айдостың әдепкі атқосшысы.
Әлий,	Айдостың соңғы атқосшысы.
Доспап,	Айдостың үлкен инісі.
Бегіс,	Айдостың кишкене инісі.
Мыржық,	Мыржықтың келиншегі.
Қумар,	Оймаұят урыұының бийі.
Мамап бий,	Маңғыт урыұының бийі.
Орынбай бий,	Кенегес урыұының бийі.
Есенгелді сары,	Маңғытлы Орынбай бийдің баласы.
Молла Дәулетназар,	Кенегес урыұының бийі.
Қабыл бий,	Хийұа ханы.
Мухаммед Рахим хан,	
Қутлымурат инақ,	Хийұалы, хан хәмелдары.
Мухаммед Бек,	Хийұалы, хан хәмелдары.
Хан шабарманы,	Келте, сыбыт қуныш жигит
Елгелді,	Есенгелді мәхремнің баласы.
Гүлімбет сөксанар,	Әлийдің қудасы.
Төремурат суұпы,	Қоңыраттың хәкімі.
Айтмурат қызыл бет,	Төремурат суұпының нөкер басшысы.
Масовкада ауыл халқы, атқосшылар, нөкерлер.	

СЕГИЗИНШИ КӨРИНІС.

Автордан: «Мәсләхәт төбе» үш туұысқан арасында пайда болған аразласуұ, ара бузуұшылардың ашшы тили арқалы, кек алыұ, өшегиснуұ өшпенлік дәрежесине барып жетти. Мине сол иштиң алдын алыұ мақсетинде «мәсләхәт төбенін» басына барып он бір қанатлы отаұы да әкелініп тигилди. Жанжаққа шақыр туұшылар кетти. Усы пайытта күтілмеген жаңалық жүз берди. Елтүзер хан өлин, оның орнына инісі Мухаммед Рахим хан болып, Хийұадан жаршылар келди. Әуелги хан қаққинда қыйлы-қыйлы болжаұлар тораңғылдың күліндей ушып, жасыл киби жалт еткен, хабардан халық арасында және пайгамбарлық болжаұлар лаұлады. Бұл жаңалық Айдосқа шеп түспеди. Мәсләхәт төбеге келнуұ гүмилжи болған бийлер, енди әлле қандай жаңалықлар еситемиз деген ой менеп келеди. Сәскеге таман шақыртылған мийманлардың алды көринди. *(Перде ортасынан Әлий менен Доспап шығады. Алысларга нәзер таслайды).*

Әлий. Әпс, алды менен ең алыстағылар келіп қалды. (Алыста киятырған бір шоқ атлыны нұсқап) Дыққатлы бол, Доспан. Алдындағы қос атлының ақ боз атлысы оймаұйтты Маман бий.

Доспан. Бий баба менен татыўма?

Әлий. Сен сөзді бөлмей тыңла. Барлығын айтаман. Расында бул бийдің аұылы базда орыс аұылы депте аталады. Бөлек жүрген бір орыс аұылы менен қатнас қылады. Маманның тәнхә өзі орыс патшасының тәрелдары. Хийўа жақ «қыйыт» етсе, аұылын арман қарай көшириўге тайын. Сол ушында бір жағын қазақларға берип отыр. Аўели сен оның аты не ушын Маман болғанын билип ал. Еснткеннің барма? Ертеректе уллы Маман бий деген өткен. Ол халықтың орысларға қосыламыз. деген ақиднамасын Петербурттағы уллы патшаға әкеткен. Усы жылы туўылған балаларына журт Маман деп ат қоя берген. Бул да сонда туўылғанлардан. Басындағы қалпағына сар салдың ба? Қысы жазы солай, қарасын таңлап кийеди. «Бул не десең «халқымыз еле мақсетине жеткен жоқ, азасы да ада болмаған, сол ушын қара қалпақ кийемен» дермиш. Ақбоз атқа миннўиннің себебинде уллы Маман бийден қалған әдет. Оның менен зәцги теңлестирип киятырған торы атлы Маңғытлы Орынбай бий. Елдің Сырдәрья жағаларынан посатуғынын алдын ала сезип көшкен Убайдулла бий дегеннің жалғыз зүрияты. Бухара әмириннің тәрелдары. Тәрбияны Бухара медресесинен алған. Қыста хийўалылар усап қураш кийеди, гүзлі-бәхәр бухаралыларға усап сәлле орайды. Оның изиндегі топарда, Маман бийге уқсас ақ боз ат минген көсенамай кисин көрдің бе? Атта отырысынан-ақ Маман бийге еліклейтуғынын абайлаған шығарсан. Қытайдың Ешжан бий деген бийи сол. Аўзын әлме-әл сышырып, тилин сәл төсеп сөйлейди. Оның менен қатар киятырған жийрен қасқа атлысы Есенгелди сары деген Урыўы оймаұйт-па, кенегес не билмеймен. Өзі Қоңыратты да, Бухараны да, Хийўаны да меһсинбейди. Изгилери Мецлибек бий, Боран, Тоқтаполат деген. Олардан сәл бөлек киятырған алабел атлысы Атабек, Пүткил Жаңадәрья, Қуўандәрьядан арқасы жерге тиймеген палўан. Оның изинде өз-ара сөйлесип, бийғам киятырған қос атлының биреўи Орынбай бийдің баласы молла Дәўлетназар, екіншиси Есжан бийдің баласы

Балмухаммед. Әкелері оларды мереке-жыйын көрсін әңгіме еситсін, ис үйренсін деп өзлерінен қалдырмайды. Оппан соңғыларып таып турған шығарсаң.

Доспан. Түсиникли. Әлий аға, қублаға қараң!

Әлий. Баслап киятырған қара белбеулі Қабыл бий, кенегес әдеті көп сөйлемейди, сыры туйық, кенегеслерди «Хан ауылы» деп сөйлейди. Бизнің Айдос бий менен Хийұада бирге оқыған. Өзи жүдә шуғыл, аазүлликтен қуры алақан емес. Қулласы Қабыл бий писиктары излеген тауық. Оның менен бирге киятырғанлар аржақлы Асан, Махат бий дегенлер. Қәне жүр алдыларынан шығайық.

Автордан: Мийманларды күтип, билек сыбанып турған жигитлер жууырысып олардың атларын жылаулап, аттан түсире баслады. Ғайырлы шайқым, хал сораспалар дайам етеди.

САХНА.

Перде ашылғанда отауда қыр дөгерек отырған адамлар көринеди. Тынышлық. Хәмме сөз ақлып, сызылып отыр.

Айдос. (Бийлердің ойын өзине қаратып). Бирадарлар егер кеширсеңиз бир тилегим бар.

Көпшилик. Айтыңыз, айтыңыз.

Айдос. Базда бир-биримизди тыңламай кететуғын жағдайларымыз барлығын жасырғым келмейди. Сол ушын бүгинги мәсләхаттың жасы үлкени белгиленсе, соған жүгинсек...

Маманбий. «Жаман үйдің қонағы бийледі» болмасын. Өзиниз жасы үлкенлик қылып, мақсетинизди айта бериниз.

Қабылбий. Бул Қоңырат шақырығы емес пе? Жас үлкениңиз Есенгелди махремди шақырмапсыз да?

Айдос. Ол киби Қоңырат шәхәрине кеткен екен, қартайған адам, шикасланып қалса керек. (Хәмме ләммим).

Орынбайбий. Айдос атқосшысын өзгертажақ деген гәп шығып еди. Шамасы барлап ушқан баба бүркиттен, парлап ушқан бала бүркитти артық көрсеңиз керек.

Айдос. Бирадарлар, мәләл келмесе сизлерди жыйнағандағы мақсетимди айтсам.

Көпшилик. Айтыңыз.

Орынбайбий. Тыңлауға келгенбиз.

Айдос бий. Елтүзер инах өзін хан деп жәрия қылғанда «тухымында ханлық жоқ, қара әулады хан бола алмайды» деген гәп хәммениң аўзында бар едн. Қара пухара өзбек әулады болса да, бүгінги ханлық оның иниси Мухаммед Рахимге аўысты. Талапланған бенде, қара болса да хан тажысын кийсе болар екен.

Қабыл бий. Бизің аўылымыз Түркстанда «хан аўылы» деп аталған.

Орынбай бий. Аўа, Қабыл, Қайып хан деген мүрдеше кенегеслерден.

Маман бий. Айдос бий, Хийұада хан қарақалпақсыз, өзгерсе, де, қарақалпақларсыз беккемлене алмайды. Буғап не дейсиз?

(Отырғанлардың хәммес Айдостың аўзын бақты. Айдос жүдә жайлық пенен бас көтерди).

Айдос. Өткен өмир жолына нәзер салсам, бирадарлар, «Жаслық — тентеклик» — деген гәптиң ыраслығына исенимим артады. Сағасы байланған салманың балығындай көзсиз өрлеген кици далада қалады деген қуласаға келдим.

Қабыл бий. Сонда өрлемениз.

Айдос. Бир мен емес, бирадарлар, хәммесиз өрлеп жүрмиз. Я ел, я өзимиз қырға шыққап балық боламыз ба деп қорқамап. Егер тар салмалар қосылып дәрья болса, кишигирим шабақтың өрлегени билинбес едн.

Маман бий. Сиз қандай салмаларды айтып отырсыз?

Айдос. Есиңизде ме, мениң салма дегеним хәр бийдің тутқан жолы. Мәселен Орынбай бий басқарған салманың сағасы Бухарада, Маман бий бийлеген көп салманың сағасы қазақ ханлығында орыс патшалығында! Ал биз басқарған салманың сағасы болса, Хийұа ханлығында. Жақыннан бери бизің салмадан қулақ ашып, өз алдына жап қаздық деўшилер табылып атыр. Сол ушында мәсләхәтке жыйылып отырмыз. Бир бүйири тесилмеген салма тапсақ, сағасы кең болса, соны дәрья қылсақ қәйтеди? Егер Бухарадан алынған салманың сағасы беккем болса хәмме Бухараға, егер қазақ ханынан алынған салманың сағасы муқыят болса соған барып хәммесиз қосылсақ деген нийетте айтпақшы едим. Лекин орыс патшасынан жәрдем келмей қазақ ханының қысқысына ушырап посқандағы паналаған жеримиз усы. Хорезм шуқыры едн. Қалқыдай қалқа бергенше табаны тастай усы Хорезм шуқырына шөк-

сек, Хийўа ханына барып бизге қаратылган салмаиың тарнаўының бийлигини өзимизге берин, деп арза қылсақ шеп болмас еди.

Мамаи бий. Айдос бий, тарнаўдың ийеси өзлери-миз болайық дегениң күтә мақул. Бирақ тиллинциздиң Хийўадан басқа жаққа айналғаны өкинншли. Хәзирше жаўгершилик кем болғанына қарап, бул жер қолай қолтық кең шалғай екен деп жүрсеңиз керек. Бәлким сизге солай шығар. Хаслында олай емес. Ләмгер, сасық, шыбын-ширкейли бул мекәнға ким қызығады? Жаўға да жақсы жер керек.

Айдос. Өзлериңиз шешиң, бирадарлар! Мениңше қазақ ханына, Бухара әмирине, Хийўа ханына төлеп жүргенимизди қосып биреўине төлесек, көп көрнер еди, абырайлы болар едик: хәтте жартысын зұыстырып қарақалпақлардики дегендей қала салар едик. Өзлериңиздиң мешит-медреселеримиз, саўда қылатуғын көр-ўанларымыз болар еди.

Есенгелди сары. Айдос ханлықтан дәмәңиз бар екен!

Айдос. Ханлық бизге миясар емес пе?

Орынбай бий. Екеўимиз-әм жиңишке жылаңдай жылысып, тарниге тығылмақшысыз. Буныңыз хеш ни-рыққа сыймайтуғын ис. Бизлер хеш жаққа өзгермей-миз.

Әлий. *(Ишке кирип)* Қәрапатлы Хийўаның бели келди. *(Иштегилер тым-тырыс болады).*

Автордан: Доспан жуўырып барып Хийўалыны аттан түсиреди. Хийўалы сүлнигирден келген, иргежейли қусаған, қуныш қара муртлаш жигит еди. Ишке кирер алдында ол жән-жағына қаран алып, қамшысы менен келте бақай қонышын сыртылдатты. Соң хәккедей шықылықлап ишкерилеўге жол алды.

Әлий. *(сырттан)* Мехман, ишке кириңиз *(ишкерилейди).*

Хийўалы. Ха, ассалаўма әлейкум! Қарақалпақта хәзликти билмейди дер еди, билер екен дә! Хәммениңге қәрапатлы Хийўадан, уллы Мухаммед Рахим ханнан сәлем болсынлар! Қарақалпақлар қатынларың жамбасына алып шай ишедилер дер еди, араңызда бирде қызыл жаўлық жоқ қой! Ямаса сизлерәм өзбеклескен-сизбе? Ха, ха! *(Өзинен басқа хеш ким күлмейди... Таңланып иштегилер бир-бирине қарайды).*

Айдос. Төрлеңиз, меҳман, төрлеңиз!
Хийўалы. Биймәләл, биймәләл.
Айдос. Отырыңыз, меҳман отырыңыз.
Хийўалы. Жоқ, биймәләл, Мен уллы Мухаммед Рах-
хим ханның жиїени танға шабарманыман. Уллы хан
уллы Быйыл медресени питкеретуғын молла бәшшелер
хүрметине уллы зыяпат бермекши, соған Айдос бийге
хабаршы болып келгенмен.
Айдос. Отырыңыз меҳман, отырыңыз. Уллы ханның
зыяпатына әлбетте барамыз.
Хийўалы. Айдос бий, биз енди қайтамыз. Бизнің ис-
леримиз көп. Енди өзіңіз бенен зыяпатқа неше киші
апарсаңыз хәм болады. *(Хийўалы оқпазанлып, хошла-
сып шығады. Хәмме сам-саз болып турып қалады).*

Автордан: Шабарман менен Айдос қосыла шықты хәм Әлийди
штирерке шақырып алып, оған тапсырма береді:

— Қабыл бий менен бирге мийманды узатып қайт. Өзің тү-
синесен. Қабылдың ауылы алылық қылар. Бизге қадірлі мий-
манын жиберген екен десип, туўры Бегистигине. я Мыржықты-
кине анар, қондыр, өкпелеп кетпесин, кеўлин табынлар — деді.
Айдостың Әлийди қосқандағы хәм еки инисиниң үйин силтегенде-
ги мақсеті, бириши жағынан Қабыл бийге исенбеслестен; ски-
ши жағынан, өкпелі инилерине өзінің хүрметлі қонағын жибе-
рин, исенім билдиріу менен кеўлин алыу еді. Әлий бәрине тү-
сингенликтен сорау бермеді... Шақыртылмаған қонақты жөнел-
тип Айдос ишкериге кирди, бийлер, тийкарғы мәсләхәтке және
кирсти.

Орынбай бий. Айдос, бириктириу ушын емес, қы-
рылыстырыу ушын шақырған екенсең! Қәне мениң жи-
гитлерім атланыңлар! Бундай пәниўасыз, хәттеки гу
ўысқанлары менен қандар болған адамның тамағын
жеудің өзі гүна, турыңлар!

Айдос. Ане бирадәрлар, биз сол ушында қарақал-
пақбыз!

Маман бий. Не болыпты?

Айдос. бий. Сеннен басқалар халық емеспе? Сен
еле пүткіл қарақалпақ меники деп жүр екенсеңғой!
Хәтте қолдаулының сеники емеслигин бил.

Маман бий. Қәне бизлик жигитлер бөлениңлер!

Есенгелди. Жигитлер. Орынбай бий дурыс айтты,
бундай пәниўасыз жерде тамақ жеу гүна! Кеттик!
(Шайқымлы музыка, қалғып отырғанларға да қозғалаң

тийди. Абайсызда жай келип хабар етилгендей, хэмме өрре-өрре түргелип, ким қалпағын, ким қамшысын ізледі, кейлі сергеклері тез-тез кийинип үйден шықты. Демнің арасында отай босады. Айдос айылласларына сыр бермеуі үшін өзін сергек тұтыңға ұрынды).

Перде.

ТОГЫЗЫНШЫ КӨРИНИС.

Автордан: Ендігі гәпти Хийұаның шабарманынан есипти. «Мәсләхәт төбеден» түскеннен кейин, хийұалы мийманды зериктирмеуі үшін Әлий менен Қабыл бий Айдос ауылынан жақсы жерге қонысласқанынан басып, жолаушының адаспауы үшін қалың қамыс бүклер арасында түйілген түйіндерге шекем, гәп қыла басыды. Олардың сөзлерін әйтеуір мақұллап, «ах жүдә саз» десе де, хан шабарманының қыялы басқа жақта еди. Еле сыр нәмәлим адамларға ол кеулиндегисин қалай билдирерін билмей, пышықтың қуйрығындай болған ұзын қара муртларын сыйпау менен, хәккедей төрт тәрәпине тез-тез қаранып келмекте. Қабыл бий бир ашада, өзінің ауылына баратуғын жолда қайырылып меҳманға мират салмақшы болған еди. Хийұалы дәррнү сәзди де жалма-жан оның алдын алды.

САХНА.

(Перде ашылғанда көл көрinedи. Арба жол. Үш атлы илгері-кейінли жүрип киятыр).

Хийұалы. Шамамша, Мыржық ауылына былай жүрилсе керек?

Қабыл бий. Биледи екенсіз-ғой, меҳман!

Хийұалы. Ұа, бүгін усы ауылдың үстiнен өткенмен. Қудықтан суу тартып турған бир келиншекті ушыраттым, ондай қәдди-қәұметли нашарды биринши көргенім.

Қабыл бий. Ол нашар, мәгәр болса, Мыржықтың келиншегін шығар, мен оның менен еле дийдарласқаным жоқ, лекин жигитлердің таңлайы түседі.

Хийұалы. Ондай сулыұды серлемей бақыллық. Ол гәп-сөзди толы шекерін атымның аузына тутты. Өзіне ықласым кеткени соншелли. Айдосқа хабар етпей қонып қала жазладым. Әттең ұллы ханның тапсырмасы болды. Тапсырманы бежергеннен соң қайырылыұды шөкелеп оның аты жөнін сорадым. «Ұллы бийдің палұан шисиннің келиншегiмен» деди хан жақыны екенлігiм.

ди сезип, «ел үстине келген меҳман екенсиз», аттап түсип, шай-суў ишиң деди. «Ериңиз үйдеме» деп едим, «ҳәзир жоқ», кешке қарай келер» — деди.

Әлий. Қумар келин илаҳида мийман дос адам, Қарақалпақта ердиң атын ҳаял шығарады деген гәп бар.

Хийўалы. Өзиниң өзбеклерге жақынлығы бар емес пе?

Әлий. Дурыс сезгенсиз. Есенгелди маҳремниң өзбек ҳаялынан туўылған, Төремурат суўпыларға жийен.

Хийўалы. Аңғарып княтырған шығарсыз, мен жуда ашық кеўил адамман. Мухаммед Рахим хан ҳәм маған талай сапар «ашық көңилсиз» деген. Ҳа солай Қабыл бий, сиз ҳәм адам екенсиз. Ханға айтып барсам, сөзсиз көтерилесиз. *(Пауза)*.

Автордан: Қабыл атының жылаўын тартты. Хан шабарманы оның Әлий менен сөйлесип алмақшы болғанын түсинип, ҳеш нәрсе аңғармағанынып, атының жылаўын тартпастан жүре берди. Қабыл бий шегинип Әлий менен денлести.

Қабыл бий. Әлий, уқтың ба? Бул шабарманның зейнине тийиў жыланниң ордасына аяғыңды суғып алыў менен барабар. Сен Айдос пенен көп сырлас болған адамсан. Ол инисиниң үйинде жоқ екенин биле тура силтеўине қарағанда, бул шабарманның сырын бурыннан билсе керек. Айдос Хийўадан қандай атлы келседе оның кеўлин таўып, жиңишкеден алатуғын сум адам! Үйинде жоқ Мыржықтикине силтеп, «өкпелеп кетпесин, кеўлин табыңлар» дегенинде бир лийкин бар. Усыпдай келин айтқанды қылмай, өкпелетип алсақ не болады? Әлий. Бул гәп емес, Қабыл бий.

Қабыл бий. Әлий, бил киси меники емес, Айдостың қонағы.

Әлий. Мыржық үйинде болмаса мийманды сизниң аўылға апарамыз. *(Паўза)*.

Автордан: Ай, мажгүн! — деп Қабыл тақымын қаттырақ қысып Әлийден озып хан шабарманның изинен жетти. Екеўн зәңгилесип жүре берди.

Хийўалы. Қабыл бий, сизде қәлпелик бар дедиме?

Қабыл бий. Билер екенсиздағы?

Хийўалы. Ҳа, билемиз. Айдос бийдиң қусыңызды өлтиргенни ҳәм билемиз. Пүткил хан сарайы биледи. Қуда қәлесе, сизди Мухаммед Рахим хан қус беги қы-

лып алады. (*Сахна қараңғыланады, перде жабылады. Перде алдында автор*).

Автордан: Олар Мыржықтың отауына келип тоқтады. Қызыл ала жаулығын қыя жамылған Қумар үйінен таулана шығып еринің жоқлығын билдирмей хийуалының атын жылаулады. Усы демде ол, хан шабарманы тәрйіплеген дәрежеден бір пеше есе артық сулыу көринді. Қабыл бий буған таңланып жутынып-жутынып қойды. Оның кейпін аялап қалған хан шабарманы бір көзін қысып, оған қарап күллі қойды.

— Келин Мыржық келмеді ме? — деп сорады Әлий.

— Ортаншы қайнаға менен ұллы бий қайнағаның ауылына кетті. Аттан түсе беріңдер, келип қалар, — деди Қумар.

— Түс Әлий, Айдос оларды бәлкім қайтарар. Қайтармаса хәм мейли, мийманның кеуліні келиннің өзі-ақ табады, — деп тил қатты Қабыл бий.

— Көраматыл Хийуадай шәхәрден келген мийманымыз бизнің хызметимзди жаратса, бас үстине, — деп дәллеклесті Қумар.

— Онша кербаз мийман көринбейді келин, аялбасаңыз болганы. Қарақалпақ қонақты өзінің хызмети менен аузына қаратады емес пе? — деп бопсытты Қабыл бий.

— Түсберіңдер, қолымыздан келгенін аялбасыз — деди Қумар. Қонсысынан бір жигитті шақырып келип, сойыу ушың қорадан қой көрсетті. Шай қайнады, күн батты еле келетуғын Мыржық жоқ.

Әлий енді пәнің алыстыма? — деди Қабыл бий қонақтың көзін алып. Айдос инисіне, «үйіңе қонақ кетті» деп қайтармағанында сыр бар. Егер усынан олар келип қонса, аузыңа бек бол.

Хызметкер жигит нәхән қызыл самар толы гөштиң үстине піскен қой гелесін қойып кирди. Изинен бір табақ толы сорпа менен Қумар көринді, бір қапталда отырып зсрейлерге сорпа қуя баслады. Ас желінді. Дәстурханлар жыйналды. Жатар болды. Келиншек соңғы мәртебе далаға шығып ийтке жууынды қуйды. Аязладыма, аздап жөтеліп, қайтадан үйіне кирди, шыраны үпледи. Хан шабарманы жыландай жылысып бас көтерді. Аздан кейін үйден шықты. Бул ұақытта таң атып ойер-бүйердегі адам көринетуғын болған еді.

Еидиги гәпти анау мәсләхәт төбедегі қалған Айдостан еситиң

САХНА.

(Перде ашылғанда «мәсләхәт төбе» көринеди. Айдос жалғыз өзі ойланып алысқа көз жиберіп отыр. Аїыр қайғылы музыка. Ала геїгем. Жақты тек Айдос үстінде. Аттан түсіп атырған Әлий көринеди, шырайы қаралай өшкен.)

Айдос. Жау келгеннен аман ба?

Әлий. Ұллы бий, не шатақ, хан шабарманы өлді.

Айдос. Қалайынша?

Әлий. Қумар келин өлтірді.

Айдос. Қалайынша?! *(Әлий дир-дир етип, хештеңе*

айта алмады).

Айдос. (Өзиниңде қызып турғанын енди сезинип, Әлийдиң қолынан услап шетирекке жетеледи). Ентиге бермей айтшы?

Әлий. Өзи бузық адам екен. Түнде түргелип кетип еди. Бир майданнан кейин үстимизге келип келип «Ай пассық қайнағалар, қәдирли мийманыңызды төсегимнен алып кетиндер! — деди. Қысылып-қымырылып барсақ Хийуалы қанға былғағып жатыр. Өлген....

Айдос. Қәйттип өлген?

Әлий. Тилим бармайды.

Айдос. Соза бермешп! (Әлий ентиге-ентиге Айдостың қулағына бирнемелерди сыбырлайды. Айдос еки қолы менен жүзин басады). Усы не тап сол келишниц не ме?

Әлий. Аўа!

Айдос. Қелинге басқыншылық етпекши болған екендағы...

Әлий. Аўа, уллы бий. Оның өзи ханның жийени екен, изи үлкен адауат боларма деп қорқаман. Өликтн Мыржықтың төлесине тығып қойдық.

Айдос. Хеш гәп. Келин наятый дурьс ислеген. Қарақалпақ ҳаялларыңның дегншпесине түсинбейтуғын қарсақларға тамби болыпты. Өлтирилген намәрт ханға жийен болмақ түўе, бир емшек емнесе де, ендиги жуўабын өзим беремен! Ал хәзир тезирек шап. Илажы болса Мыржықлардан бурын жет. Өликтн сол жатқан төлесинен шығармай аўзына тезек тығып, терең қазып көм. Әлий. яқшы.

Перде.

ОНЫНШЫ КӨРИНИС.

Автордан: Айтылған пийшемби күни Айдос бий Мухаммед Рахим ханның шақырығына муўалық Хийуаға атланды. Минне енди өзиниң жас атқосшысы Доспан менен Қутлымурат инахтын дарғахында. Қутлымурат инахтике келгенде, Айдосты қызықтырған нәрсе, оның кең саяманлы гүжими емес, ҳаўызы емес. хәр қыйлы жемис ағашлы әўли-хәреми де емес, есингиде хызмет еткен қуллары да емес, үйинен еки жүз қәдемге созылған льяндозлы қараңғы көшеси де емес. Бундай шараятлар Хийуаның қолы кирли байларынан да сарай хызметкерлери, ўәзирлеринен де табылады. Хайран қаларлығы инахтын мийманға деген лыққаты. Инах Айдостың атқосшысынан бөлеклемей кең жайға киргизди.

— Уллы ханымыз, сизниң атыңызды бурыннан биледи, екен, сиз оған жүдә унап қалыпсыз, — деди инах.

— Айылқа буйырмасаңыз мен, сизди сол жаққа ҳәзир алып кетмен. Хан дарғахына барамыз.

— Мәлел келмесе, атқосшыңыз усы жерде қала берсин, — деди инах. Айдос орнынан турды. Датқа жайға келди.

САХНА.

(Перде ашылғанда ханның арзаханасы көринеди. Айдос пенен Инах қол қайсырып ханды күтип алады.)

Хан. Қарақалпақ бийи, кейиплер яқшыма? *(Ханға Айдос ҳурметтиң барлық түрлерин аз көрип, ийилип тур).* Сизниң бәрше тилеклериңизди Қутлымурат инақ бизге жеткерди, хәммесин орынлы. Және не тилегиңиз бар?

Айдос. Уллы ханымыз, қала қаладан, жай жайдан я пәс, я бәлент болып келеди. Адам адамнан я ақыллы, я ақылсыз болады. Хорезмди жайлаған бизде халық едик. Сизниң шарапатыңыздан өз алдымызға ханлық алсақ деген тилегиңиз бар.

Хан. Отаў тигетуғын киши әўели қоныс жайын қыршыйды. Ханлық хәм солай. Ең әўели қарақалпақларды жәмләў дәркар, бир-биреўге бойсыныў керек. Соны ислейтуғын бий, әлбетте, сиз! Жаңадәрьялыларды берман көширин. Ҳа солай! Және не тилегиңиз бар?

Айдос. Елдиң салығы... *(Хан Айдосты толық сөйлестпей өзи дајам етеди).*

Хан. Салықты кескирт қыламыз. Ҳәзир жылына еки мың тилла. Қалаңызға жәрдемди фәзийнеханадан аласыз.

Қутлымурат инах. *(Айдостың алдына зер жағалы шапан әкелип қояды).* Уллы ханымыздың сарпайы. *(Айдос түргелип ханға алғыс пенен тәжим бермекши еди, ол маған қарамай бурылып кетип қалады).* Басыңызға бахыт қусы мәңги қонған адамсыз.

Айдос. Сизниң шарапатыңыздан *(Бас ийеди).*

Қутлымурат инах. Ҳәр қандай жәрдем керек болса, қолымыз көксимизде *(сахна бирден қараңғыланып, перде жабылады, перде алдында автор).*

Автордан: Айдостың хан сарайынан қай сүренде келетуғынын асығыс күткен Доспан, оның кейпине қарап күтә қуўанды. Сонша ҳурметтен кейин өзін қалай тутып, атты қалайынша айдар екен

деп сынап еди, баяғы бир жүриси болды. Көп сөйлөмседи-де. Қай жылы, қай мәхәлде Хийўадан кеўли тоғайып қайтқаның еслей алмады. Бирақ ҳайран қаларлық бир иси «Майлы шенгелден» бир адым өткеннен соң атынан түсип бир қысым топырақты алады да, маңлайына тийгизеди. «Айдос усынан арқаға бир қарап адым өтсе бий қубласына қарай бир адыс өтсе — қул!» деп, усы сапары көзлеринен мөлтилдеген жас төкти.

— Ийесиниң кейинги тәбиин сезгендей, алааяқ жиһрен, аратура бир пысқырып, әсте адым менеп дойнақларың тикеш ургандай тип-тик басып келе берди. Суўы тартылған көддин ултаны менен киятырып доңыздай жер аўдарып атшоқай терип жүрген аш адамларға дус келди.

Қундақлаўлы баласын көкирегинне басып қол жайып, жолда турған бир ҳаялды көрип. Айдос бирден тоқтады.

САХНА.

Перде ашылғанда Айдос, Доспан ат үстінде. Азанғы мәхәл. Көл етеги. Айдостың аты алдында қолында қундақлаўлы баласы бар, узын бойлы, сыбыт, шубатылған көйлек, камзол басынан орамалы сыпырылып желкесинне түскен келиншек көринеди.

Сөзсиз ҳәрекетлер: Айдос қалтасынан бир гүмис теңге алып оның қолына салады. Ҳаял оған қанаат етпегендей, жайған қолын түсирмейди. Айдос және бир теңге берип еди, ҳаял «нан, баламанан» — деп жыламсырайды. Айдос арқасына бурылып, қоржынының гүржисин шеше бергени ҳәлсиз баласын қушақлаўы менен келип оның зәңгилигине басын тиреди. Оған нан узатып атырғанда Айдостың көзи қундақтағы өли балаға түсип, «Ҳақ» дегенин билмей-ақ қалды. Ҳаял сескенип баласының бетине үңилгени мәттал, даўысының барынша шыңғырып жылап жибереди, жаңа алған наны жерге түсип жумалап кетеди. Ҳаялдың зарлағанын еситип, атшоқай тергенлердиң арасынан бир егеде киси тентирекләўи менен Айдостың қасына келеди.)

Егеде киси. Не болды? (Ҳаялдың сөйлеўге шамасы келмей жүрсине отыра сала қундақлаўлы баланы ерине узатады.) О, маңлайым! О бахытсыз нәрестем-эй! (Паўза).

Айдос. (Бираз жыласпадан кейин, әсте қоңыр даўыс пенен). Ай сен, әкеси болсан анаў шашылып атырған ски теңгени жыйна. Наннан уллы не қылың баланы жерлеңлер. Енди жылағаннан пайда жоқ... Тәғдирге шара жоқ... Босаспаңлар... Ай хор болған халқымай.... (Әсте муңлы музыка шалынады, Айдос басын төмен салып жыламсыраған ҳалда шығып кетеди Доспан аўыр гүрсинип Айдостың изине ереду).

Перде.

ОНБИРИНШИ КӨРИНИС.

Автордан: Айдос ат үстінде шаршап өлдім-азарда ауылына жетті. Ауылға келиуден-ақ Мухаммед Рахим хан айтқан ислерди биримлеп иске асыра баслады. Бирақ ел арасындағы бузақылардың ызасына шыдамай, үйинен шықпастан ой басып бир неше күн жатты. Доспан келгенде Айдос қара үйдің сыртындағы ийнеуіге арқасын берип, шөп пепен жер сызып отыр еди. Ол Айдостың құлағына ескейип әстен сыбырлады.

САХНА.

(Перде ашылғанда қара үйдің сыртқы жапсарына сүйеніп отырған Айдос көрinedи, қасында қара құман. Аздан соң Доспан киреди.)

Доспан. Хийуа Қоңыратқа шабыуыл қылыпты, бий баба.

Айдос. Бегис, Мыржық тиримекен?

Доспан. Мен соларға келген шабарманнан еситтим.

Айдос. Төремурат суўпы, енди жаралы қасқыр. Жаралы қасқырдың қалын билесизлер, бәрше мақлыўқат оған душпан көрinedи. Ол берман қашыуы мүмкин. Ауылдың бала-шағасы қорқысып қалмасын. Хәзир атланыңлар. Сен бар ауылдағы аты бар жигитлердің бәри атлансын. Көк өзекти жағалап жүре бериндер. Келсе аямаңлар. Изинизден мен де жетемен. *(Сахна қараңғыланады. Перде жабылады. Перде алдында автор.)*

Автордан: Көп егленбей, Айдос атланып «Көк өзек» тамаңга бет ала бергеші, асығыс шауып киятырған Доспанды көрип, қаулыққанынан атын қамшылап алдын кеселеди:

— Қайерге келди?

— Өтип кетти. «Көк өзектиң» аржагы менен кетти. Жаңа дәрья тәрепке баратыр.

Сол мәхәли узақтан көп ат дүренилден еситилди. Тосыннан еситилген дауысқа хәмме бурылды. Қараса Бегис ненеп Мыржық онлаған атлыны баслап, ыраштап жаңа көтерилин киятыр екен. Олар Айдостың қасына келе тоқтады.

САХНА.

(Перде ашылғанда қамыслы ыраш, ыраш баўырайында бир-бирине қарсы қарап тұрған Айдос, Бегис, Мыржықлар атлы көрinedи.)

Мыржық. Ханның сарпайынан кейин бул кисиниң аяқлары менен басы аўмасып түскен көрinedи. *(Бегис*

*желкесХин қасыған болып, мыржыйыңы менен Айдос-
тан бир нәрсе күтті).*

Айдос. Гөдеклер. Төремурат суўпының рапанек қор-
ғаны пыт-шыт болғанына шыдамай, сөздің аўыр-жеңи-
лин билнүденәм қалыпсыз! *(Селк-селк күледі).*

Бегис. Ханға қырық қыз жыйнайман деп ўде бер-
гениң хәм шын ба?

Айдос. Айдос хаққында не айтылса гәлеті жоқ.

Бегис. Бәлким Хийўадан ўаз кешип, бабалардың ант
еткен жолына түсерсең?

Айдос. Хийўадан ўаз кешнү — халыққа қаратылған
меҳир шәшмесиннің көзине қум қуйыў менен барабар.

Бегис. Айдос емес, бул бир қуйын! Дүбелей, даўыл!

Айдос. Қысқартыңлар! *(Айдос қамшы көтереди, еки
иниси қылышына қол жуўыртады).*

Перде.

ОН ЕКИНШИ КӨРИНИС.

Автордан: Ендиги гәпти Қоңырат хәким Төремурат суўпыдан
еситиң. Ол Айдос баслаған пйгиликли истиң белине тебетуғын на-
ғыз қас душпаны еди. Қоңыратқа хәким болып отырып алғаннан
кейин Қоңырат хандығын дүзиў идеясын көтерип, барлық қара-
қалпақларды жәмлеўге киристи. Бул айырым урыў басшылары-
на оң түскендей көринеди. Өзин Хийўа ханына қарсы қоя басла-
ды, деген менен ол Хийўадан қатты қәуетерли еди.

— Тәсилпа хан бүгин-ертең қалаға топылса таажып емес,
деген гудик йенен күнсайып қорқып қаладан шығалмай қалды. Ол
қанша-қанша ақшамларын уйқысыз өткерсе де, ең баслысы, өзін
тұтып, сырттан қарағанлардың көзине хәш қандай қәуипти мисе
тутпайтуғын күшли хәким болып көриниўге урынды. Қайерде ту-
ўысқан-туўғанына, ағайынлерине, урыўына өкпелегенлер жөнинде
еситсе оларға пана болып, Қоңыратқа көширин әкелнўге кәтқуда
жибернўден алжаспады. Сондайлардың есабынан атлы ләшкерин
бес жүзге шамаластырды. Усындай адамлардан ләшкер топлаў
жумасы гүжип атырған күнлердің биринде «Ханның үш жүз
ләшкерн Әмиўдәрьядан арқаға өтнпти» деген суўық хабар оған
сан ете қалды.

САХНА

*Қоңырат. Төремурат суўпының сарайы. Кешки мәхәл. Ерте
бәхәр Төремурат суўпы ойласық үстинде).*

Төремурат суўпы. Енді не дейсиз, периштслер-
рим?

Айтмурат. Арқайың болмай, жаўдың топылысын күтiу керек.

Бегис. Жаман нийетли хан ләшкери үстимизге келгенше күтiу зәхәрли жыланың басынан емес, қуйрығынан услағандай гәп, оралып шығады. Сол ушын тезлик пенен дәрьядан өтiп жаўды «Айдос аўылынан» өткермей гүм қылыўымыз тийис.

Төремурат суўпы. Хан ләшкери үстимизге әкелiпте көргенбиз, периштелерим, бир түбирге еки мәртебе сүрнигiу соқырлық болады. Бегис периштемниң мәсләхәти дурыс секилли.

Бегис. Жаўды қалаға жолатпай, Айдос аўылының үстинде мылжалаў керек.

Төремурат суўпы. Енди алдымызда еки жол бар, бири — өлим, скиншиси — жазылып қайғысыз жасаў. Адамның шырайы қарасынан емес, нийетни қарасынан қорқыў керек. Хийўа ханының нийетни қара. Бизниң мақсетимиз Қоңырат шәхәрин ғана емес пүткил қарақалпақ елини сол қара нийетниң қанлы пәнжесине бермеў. Турыңлар, пүткил қол астыма, қалаға дабыл қағыңлар! Нөкерлерди топланлар!

Айтмурат. Қуллық, төрем! *(Кетеди)*.

Төремурат. Егер Айдос пенен жүзлесип қылышлар күн туўса, не қылар екенсең периштем?

Бегис. Бейде қылып аламан.

Төремурат. Ол қол қаўсырып тура қаларма екен?

Бегис. Бийазар услап алыўым керек. *(Хәким бас шайқап селк-селк күледи)*.

Төремурат. Қәне кеттик, периштем! *(Сахна қараңғыласады, перде жабылады, автор шығады)*.

Автордан: Қоңыраттың ҳәкими Төремурат суўпы 500 атлы ләшкер тартып Айдос аўылына атланды. Буннан хабардар болған хан саркардасы Мухаммеджан бек пенен Айдоста нөкерлерни скиге бөлип, гезе тутып жатыр еди. Таң атыўға мейиллескенде, еки жақтан гүўлеп киятырған жалын от көрниди. Еки жерден тикке шапшып даўрық салған Мухаммеджан бек пенен Айдостың даўыслары бир-бирине қарысып кетти.

— Қараматлы хан жигитлерни, жаў, жаў! Жақынлатпай оқ үзбелер! — Айдосқа әлле қандай қалтыратпа тийип бийтаҳатлана баслады.

— Айдос бий касанатың тийсе атаман! Есинде болсын! Егер шайтанлық қылып инилерниңизге жеңислик бермесеңиз, аямайман, аттыраман. Тухым-теберигниңди аттыраман! — деди Мухаммеджан бек.

Мухаммеджан бек, усы жасыма шекем сизсиз жасағанман.

Шегиниңиз өзим билемен, — деп жууап, қайтарды Айдос. Алда бир жас қамыслықтың аржағында бир бөлек булттай басып киятырған қоңыратлыларды көрген Айдос атын қамшылауы менен ләшкердин алдына түшти. Ағасының алааяқ жиіренип таппы Бегис Төремурат суўпыға өтишиш етти.

— Бул урыс — үш тууысқаншың урысы. Айдосқа қарсы жек-ме-жек бараман! Ол аузын жыйғанша болған жоқ, Айдостың изгилерге «тез, тез» деген дауысы еситилип, оның ләшкери гүү алға басты. Қоңыратлыларда қалыспай «алла»лап қамшылады. Көзди ашып жумғанша тақырлықтың үстінде шаңғыт шаңғытқа уласып, ски төреп араласып кетти. Онлаған атлысы менен бир бийиклеу төбеге көтсрилген Мухаммеджан бек, Айдостың хәрекетлерин бақлады. Төремурат суўпыда урыстың барысын толық бақлайтуғын орын тапты. Оның көзлери Бегисте. Бул ауқал скеўиниңде басын гаўлатты.

САХНА

(Сағаш майданы. Бегис алда, Айдос кейининде, ат үстінде шағып баратырып сөйлеседи).

Айдос. Тоқта, Бегис! Тоқтамасан түйреймен, Бегис! Бегис. Өзиңди бас, Айдос бий.

Айдос. Бегис. қызба жасы кишисен, бас ий, кеширемен! Болмаса, болмаса...

Бегис. Жасы үлкенлигине сөзим жоқ. Бирақ жолың қыйсық. Хан менен қауын жеуден қашаман, пошалаған етегине салады. Сен усыны бил!

Айдос. Бегис түсин! Төремурат суўпыға сенің өлимиңде менің өлимим де байрам!

Бегис. Хийўа ханына да солай.

Айдос. Бегис, маған қарақалпақтың бас қаласы, мешит-медресеси жөниде айтқанларың есиндеме? Мен соларды басладым-ғой бауырым, ал сен сенше? Бузып жүрсең.....

Бегис. Хийўа ханының үәдеси пуш, соны бил...

Айдос. Жоқ. жаным өйдеме. Тоқта, Мухаммеджан бекке қарай шап, жас болса да ақыллы кешир де!

Бегис. Сен Төремурат суўпыға бас ий!

Айдос. Ойлан, мине арамиз найза созым жер қалды, бирақ мен түйремей турман. Ойлан, қамығып қаш, бизди бақлап турышты. Қалай көзим қыяды? Өлтиремен ғой сени....

Бегис. Сен де абайла, усынан гилт тоқтап оңбениңе найза тутсам тил тартпайсаң. Мени де бақлап турышты.

Айдос. Мыржық, қайда?

Бегис. Билмеймен.

Айдос. Үш қаналас елди тоздырдық. Ҳей тоқта! Ҳай тоқта. Болмаса, болмаса... Бегис түсші.

Бегис. Мейли өлтир! Ҳақыйқатлық мен тәрепте, қақыйқатлық ушын өлим — батырлық!

Айдос. Бегис, бауырым....

(Сөзсиз ҳәрекетлер: Ақыры болмаған соң, Айдос оның менен қатарласып абай ушын ба, қамшысын ердің басына илдирип қынабынан қылышын сұйырып оң қолынан тутады. Қаны қызып турған Айдос зәңгисине ширене берип қылышты Бегистің көк желкесине қойып салады. Бегис «Ҳа, сатқын!..... деп-ақ үлгерди. Аздан соң Айдос та ерде отыра алмай, бир қапталына айып кеткени көринеди. Сахна. бирден қараңғыланады, перде жабылады, перде алдында автор шығады).

Перде.

ОН ҮШИШИ КӨРИНИС

Автордан: Үш тууысқан арасындағы пайда болған кек, өшегис-өшегис келе ақыбети мине усындай өкинштли ҳәдийсеге келип соқты. Гәллеси алдына еңтерилип, лашы қула дүзде қалған Бегистің жайдақ атышың далацлықта қаңғып баратырғанын көрген Айдостың ой-бауыры езилип, ерде отыра алмай көк шөпті тиследі, еси кетип, еси көзинен тығбай жас парлады.

Енди гәпті Мыржықтап еситсек. Ол ханшап хабарсыз өз үйинде баласын ойнатып отыр еди. Түнгі мәхәл.

САХНА

(Қара үйдің төри. Мыржық баласын ойнатып отыр. Қумар шайнек-кесе сыпырып менен әйерә).

Мыржық. Жан бауырым Ерназар, балагенем, күтө қызық дәуірде дүньяға келдің. Жумбақлы сырлы дүньяға келдің. Қим болар екенсең?

Қумар. Өзиң болады, өзиң!

Мыржық. Қиси әкесі менен емес, баласы менен мақтануы тийис дейди, неге ондай деп айтылды екен?

Қумар. Жақсылап тәрбияла, ел сүйер қылықлы етип тәрбияла деген гәптағы төрем.

Мыржық. Жууабың дурыс шабазым. Лекин ойлап отырсаң бизиң халық аздан келип, сонша шауқымлы, Һайран қаласаң. Һаслында тек сайыз дәрьялар шууыл-

дап ағады. Егер менің баламның заманында халық терең дәрьядай тынық, тыныш ағарына көзім жетсе, хәзир-ақ мақтанар едим. *(Биймезгил ярым ақшамда келген Елгелди сырттан бийжағдай бақырды).*

Елгелди. Мыржық, хәй Мыржық! Қумар! Аспан жерге түсті. Бегис өлди. Айдос өлтирди.

Мыржық. Қашан, қайерде?

Елгелди. Бүгін Айдос аұылының тусында, Айдос оны алдады.

Қумар. *(Лалы шығып еле көйлекшең турған Қумар жыламсырап гүбірленди).* Мен оны ақыллы уллы адам десем....

(Мыржық ойланып турмастан керегениң басын сыйпалап, жай-жарағын алды да мойнына шала-пула илдирип, менен есиктен атлыға шықпақшы болғанда Қумар баласын қушақлайы менен алдын тосты).

Қумар. Төрем, сәл иркіл: шыда! Азанға дейін шыда!

(Мыржық оны қолы менен қағып жиберіп шығып кетті, атланды да патырақлап шабығы менен ғайып болды. Сахна қараңғыланып перде жабылады, перде алдында автор).

Автордан: Айдос екі улының ортасында ұзынына тасланған дастық болып жатыр. Өкпесі түтінге толып кеткен тәрезли ухлейди-ухлейди, сира бойы жеңіл тартар смес. Оның иезиктен бундай халатқа түскеннен бийхабар уллары әкесінің бетін, сақалын сыйпалап желпип отыр. Бір гезде шалқасына түсіп, екі қолы менен екі баласының айдарларын, тулымларын алма-гезек сыйпалады. «Хо, жигит болып киятырсыз, дәрманларым. Екеуінің де айдар, тулымларыңызды бір күнде алдыраман. Бір күнде той беремен» — деди.

Есік елп етіп ашылғандай болды. Аяқтарын ғаз-ғаз басып, кирип киятырған хаялын көріп геүдесін көтерди.

САХНА

(Айдостың он екі қанат отауы. Тәрде төсек тартып жатқан. Айдос қасында екі баласы).

Айдос. Не жақсылық шабазым?

Айша. Сени көріуге адамлар келип тұр.

Айдос. Неге кире бермейди?

Айша. Өзің түнде қасымда Ырза, Төреден басқа хешкім болмасын деп едің.

Айдос. Қире берсін. *(Айша шығады, Қабыл бий, Қәдирберген, Доспан киреди. Сәлемлесіп отырысады).*

Хабаршы. *(Сырттан)* Айдос бий! Ҳа Айдос бий! Сизди Мухаммеджан бий шақырады. *(Иштегилер җайран болып, бир-бирине қарасады)*.

Айдос. Доспан, шығып хабарлас, «баралмайды, аұырып атыр» — де. *(Доспан шығып, қайтып келеди)*.

Қабыл бий. Айдос жора, тәғдирге тәўбе қыл. Жасы үлкен жасы кишиге кейнсе, урысса, неси айып? Ашыў мнен қамшы оршына қылыш көтериллип, бир жазатайым болғанды. Қәйтсенде түби өз туўысқаның ким сеннен қун сорайды? Еплеп бас көтер, самалға шық. Бийшараның пайманасы толған шығар. Журтқа бәрибир, қылған да өзиң, аза кийетуғын да өзиң, яғный қандарың да өзиң, қандардан кек алатуғын да өзиң *(Айдостың көзлеринен жас сорғалайды)*.

Доспан. Ҳәкке қонған жерин ыласламай қоймайды, бий баба. Төремурат суўпы ҳәкке еди, еки ниниздин жүрегин теңнен ыласлады. Ҳәккенің дәрсти тийген жерди, тек кесип таслаў керек.

Қәдир берген. Сизің ел бирлиги, қарақалпақ ханлығы — деген ураныңыз дуйым журтқа мәлим. Бегисти әне сол ушын өлтирдиниз. Ҳеш пушайман жемениз. Сиз «Қарақалпақ» деген аттың жәҳәнге жаңғырып есиплиўи ушын бул истиң басына бардыңыз.

Қабыл бий. Түргел, белниди беккем буў, қайғыны қой, майданға шық. Шамалла, Алланың исине бардам бер, бирадар.

Айдос. Дурыспа усы гәп?

Қабыл бий. Дурыс.

Қәдир берген бий! Рас!

Айдос. Онда Қабыл бий снди әскербасыға барамыз. Қәдир берген, сен де жүре бер, Доспан, сен атымды ертлеп изимнен апарарсан. Кеттик! *(Жедел менен шығып кетеди. Сахна бирден қараңғыласады, перде жабылады, перде алдына автор шығады)*.

Автор: Әскербасының шатыры алдында арбаға байлаўлы турған Мыржықты Айдос алыстан-ақ таныды. Көп қарсыласса керек, бет-аўзы тырналып тиелери сышынты. Қып-қызыл қап, түпиринип тур. Айдостың жүреги суўлап кетти. Бирақ қапталындағыларға сыр алдырмай, сабырлылық пенен келе берди. Мухаммеджан бек «Айдос кесел, келе алмайды» — деп хабарланса да гүдерин үзбей, жол қарап күтип тур еди. Айдосты алыстан көрип ҳештепе байқамағансыды да шатырға кирип кетти.

САХНА

(Мухаммеджан бектиң шатыры алды. Арбаға байлаулы Мыржық, Айдос, Айдос, Қабыл бий, Қәдірберген бийлер кирип келеди хәм Мыржықтың қарсы алдында тоқтайды).

Айдос. Қәдірберген, босат ананы! *(Дайыс)*. Мухаммеджан бек!

Мухаммеджан бек. Ҳа, Айдос бий келдіңіз бе? Мынау инициз сизге ғезеп пенен жинленип киятыр екен. Нөкерлерим тутып, алдыма әкелди. Жини басылсын деп арбаға байлата сала, сизди шақыртқаным еди. Сөйлесіндер. *(Өзин бир шетке алады).* Сөзсиз хәрекетлер: Айдос қазықтай қылт етпей турып қалады. Мыржық байлаудан азат болыудан жууырысы менен Айдостың ийегиниң астына тығылып, музғаладан шыққан баспақтай қали-қали етип қалтырады.

Мыржық. Рас өлтирдің бе?

Айдос. Рас.

Мыржық. Туфұуу, жүзи қара! *(Айдос бетіндеги Мыржықтың түпиригин сыпырып, қабағын үйе қайтадан Мыржыққа бетин тутты).*

Айдос. Және?

Мыржық. Тифууу жүзи қара!

Айдос. Және?

Мыржық. Тифууу жүзи қара!

Айдос. Енди мауқың басылдыма ямаса және бир нәрсе қыласаңба? *(Мыржық төмен қарады).* Гүзги шыбын ашытып шағады. Бегис гүзги шыбынға айналған.... Мен оны....

Мыржық. Пададан адасқан айыплыма ямаса оны жеген қасқыр айыплыма!?

Айдос. Қой болсаң қасқыр тайын. Қасқырдан да күшли болыу керек. Мыржық енди мен саған хақ жол тилеп қаламан. Жалғыз өтинишим, сорлы халқыңды сүй! Төремурат суұпыға ерме! *(Көкиреги ерип)* Хош Мыржық! Ерназарды мен болып сүй! Орыс патшалығына кетесең, илая жолың болсын. Ерназарғанға жетимлик гириптар болмағай. *(Мыржық оған бурылматан тым-тырыс кете береді. Хәмме Мыржықтың изинен қарап қалады. Музыка).*

Автордан: Тартыс буның менен азқланбады. Мыржықтың кеулинде кек жамалып қандарлық сезим оялды.

Перде

ҮШИНШИ БӨЛИМ
ӨҚИНИШ

ҚАТНАСЫУШЫЛАР.

Айдос бий,
Қутлымурат инах,
Доспан,
Мухаммед Рахим
хан,
Орынбай бий,
Молла Дәулетназар
Хорезмлі бағман,

Қабыл бий,
Омар,
Паршагүл,
Нөкер басы,

І-нөкер,
Дәрүазаман,
Яков.
Масовкада ағуыл адамлары, бийлер. нөкерлер.

Айдостың атқосшысы.
Хийұаның ханы.

Маңғыт урыуының бийи.
Оның баласы.
Айдостың досы. (Юсупжан шабаң-
доз).

Кенегес урыуының бийи.
Алийдің баласы
Доспанның хаялы.
Айдос бийдің көтерілісін басыу
ушын жиберілген ханның нөкер бас-
шысы.

Хан нөкері
Хан сарайынан
Айдос тәрәпнен рус жигиті.

ОН ТӨРТИНШИ КӨРНИС.

Автордан: 1812-жылдың бәхәри. Бегис өлтирилди. Мыржық өлтирилди. Ханның нөкер басшысы Мухаммеджан бек қоңыратлыларды қашырып кеулин әнжамлап, Хийұаға қайтты. Айдос енді есиги, төри нәмәлим ууықлары сынық, шаңарағы түпкісіз отаұда қалған секилли. Ислеген ислеринде, ҳәрекетлеринде, ҳәтте сөйлеген сөзлеринде де бәрхә нақолайлық, натуұрылықты сезеди. Жаз ҳәм зымырап өтип кетти. Гүзгә аспандай тез-тез бир муҳамга дөнетуғын хан сиясаты, еле бир турысында. Хийұа тамашпан, я жақсылық, я жаманлық хабар келмеди. Лейкин ел әлле қандай бир жақсылық күтиўде. Қыс кирди Қақаман сууық турып, дәрјандан сең ықты, жер үсти қар жамылды. Хийұа ханы Мухаммед Рахим лашкер тартып келип, ел аралады. Қоңырат халқын дизеге шөктирди. Барлық қарақалпақларды бәхәрге шекем Хорезмге қонысландыруу Айдос бийге тапсырылды. Бәхәр шығыудан Хийұаға, барып усы истиң нәтижесин хабарлау жумысыда Айдос бий мойнына жүкленди. Лекин кетеринде хан жасы үлкенлерден Қабыл бийди, жасы кишилерден молла Дәулетназарды аўлақ шақы-

рып алып. — Тоғайда жолбарыс болмаса шағал өзін шер деп сезді». Ондай шағалға жол бермейміз, ертеңгі қарақалпақ сизлердики» — деп сыбырлап кеткен еді. Сонда шағал дегені Айдос бий еді. Минне усы сөзге желіккен Қабыл бий, молла Дәулетназарға: Хан деген изінде тиреги бар адамнан айбынады. Туұысқанларынан, айырылған қуу ағаш Айдосқа қарамайды, қудай тала бир рәуиятта «бендеме өзим жаманлық қылмайман. Басқа бенделеримнің қолы менен қыларман» — деген. Хан саған алтын саплы пышағын берип, әлбетте, ойнасын деп бермеген шығар, алланың әмири менен елдің ендиги тәғдири сениң қолында улым — деп ғыжақ берген еді. Усылайынша өмир сүриу менен қыста өтип кетти. Жадырап-жайнап бәхәр келди. Пүткіл Хорезмнің киндиги болған Хийұа, бәхәр липасын кийип, сыйқырлы қаялдай оқабазланып, көзге тасланып тур. Айдос оның сыртқы сулыұлығына наше етип, бир дүңгеклеу жерде атының жүуенин тартты: «Доспан қарай ғой, әлем таң қаларлық, не деген гөззал қала! Екеуи тиртеклесип хан сарайына келди. Сарай дәруазасы ҳәр қашанғысынша иштен илик еді.

САХНА

Дә р ұ а з а м а н. Айдос бий, бүгин кириуе рухсат жоқ. *(Айдостың ҳаллас урып келген көкиреги муз қойғандай болды).*

А й д о с. Қутлымурат инах қайда?

Дә р ұ а з а м а н. Сизди әйнектен көрип, маған буйрық берген сол уллы дәрежели инахтың өзи.

А й д о с. Қайталаңыз?

Дә р ұ а з а м а н. Болды, болды, Айдос бий! *(Дарғахының есигинен Қутлымурат инахтың басы көринеде).*

Қ у т л ы м у р а т и н а х. Жасауыл, берман әкелеғой. дәрғахханада дем алып турар.

Автордан: Қутлымурат инахтың сөйлесіуін бурынғыдан пүткіллей өзге, сөзлериде күтә қысқа. Оның менен де турмай, дым үндеместен ишки бир қапыға сүңгип кетти. Айдос ханның датханағына арыз етип келген бий сыпатында емес, шар базарда тutyған урыға усап қалды. Олай-булай жүрген хан жасауыллары да сәлемлесіу былай тұрсын, жаңа усланып байланған қабаған ийтиц қасынан өтип баратырғанға мегзеди. Айдостың жығырданы қайнап, тисин қайрағаннан пайда болмады, күн батқанша ҳеш ким оннан жол болсын да сорамады. Шыдамай Қутлымурат инах кирген қапыны қатты-қатты урды. Әлленемирде иштен инах шықты. Тислерин ақшыйта күлди.

САХНА

Қ у т л ы м у р а т и н а х. Айдос бий, зериксеңиз керек-а?

А й д о с. Сырттан қарап хан сарайына кирдим десем,

тауықханаға кирген қусайман-ау (*Қутлымурат инахтың жүзи сун-сур болып кетти*).

Қутлымурат инах. Әкең пияз, анаң бурыш болса керек.

Айдос. Ха, ха, ха уллы дәрежелі инақ! Мені уллы ханның дарғахына жибермей, неге мында иркіп қойыпсыз?

Қутлымурат инах. Уллы ханның ұақты жоқ.

Айдос. Уллы дәрежелі инах, ашшыға тилі тиймей мазаның не екенін, киіп билмес екен, шынын айтыңыз. (*Инах мыйығынан күлсе де, көзлери қыймылсыз*)

Түйе арық болсада, терісі бір ешекке жүк десеңді уллы дәрежелі инах, жүрегін жарылмайды, бүкпей айтыңыз уллы ханның не ойы бар?

Автордан: Инах жуған беріп үлгермей, датханың есін ашылып иштен ханның зер шапаны көрінеді. Айдос белінен морт сынған қамыстай ийіліп сәлем бергені сол, хан сөйледі:

Хан. Айдос қарақалапқ, сизді недің самал айдап келді?

Айдос. Уллы ханымыз, үәде бәржай болды. Гүллі жаңадәрьялылар берман көшірілді... Соны сизге хабарлағалы келдім.

Хан. Қа, сизге барған Гедсияз елші бәршесін баян қылды, сарпайынан-әм алды. Сизге пайда болсын деп пүткіл елңизге, жигрма мың тилла белгіледім. Кимнен өндіріңі өз еркиңизде, бізге жигрма мыңды лок әкеліп берсеңіз, сиз ҳақыйқый Айдос қарақалпақсыз. Айдос. Сиз мақул десеңіз, жигрма мың тилладан қашпаймыз.

Хан. Әне бул үәж.

Айдос. Караматлы Хийұаның ханы мен сизні үәде-ықрарыңызға бинаан, Хорезмде енді болатуғын қарақалпақ ханлығы жөнінде сөйлесіңізге келдім.

Хан. Ха, ха... бүгін жерде домалап жатқан мәйек ертең аспанға ушығы тийіс демекшісіз?

Айдос. Түсинбей турман, уллы ханымыз, бул қуда хәмірі!

Хан. Ха, ха, ха...! Айдос қарақалпақ билеміз, сайыз дәрья шуұылдап ағады, күзгін шыбын ашшы шығады. Сиз қайсысы болып келдіңіз? Абайлаңыз, өңешке сыймайтуғын нәрсеге аса пәлсіңаулық, жаныңызға зәулім боларына ой жиберіңіз.

Айдос. Түсинбей турман уллы ханымыз.

Хан. Мениң айтып турғаным өмирфалсафасы. Қәне инах, бул топас қарақалпаққа өзиниз түсиндириңиз.

Қутлымуратинах. Айдос бий, сиз ақыллы инсан бола турып, Хорезм шуқырына; еки ханлықтың керек емеслигине ой жибермегениңиз қалай?

Айдос. Ұәде-ықрар.... ұәде-ықрар.... уллы ханның, ұәде-ықрары.

Автордан: Айдос еки шекесин қысып, дизерлеп отырып қалды. Хан кирген есигине қайта сүңгилі кирип кетти.

Қутлымуратинах. Түргел, Айдос бий хәр қораз өз кетегинде жаршы, қайт кетегіңе, болмаса....

Айдос. Жоқ, уллы дәрежели инах, бул адалатлық емес! Мен сизди қақыйқықый дос дер едим, дослығыңыз жыртық тоңға мегзес екен.

Қутлымуратинах. Айдос бий, Хийұа қонаққа «кет» демейди, төсегин жыйнайды. Мен сизге гәптиң пос геллесин айтып турман.

Қутлымуратинах. Жөгишилик пенен жыламсырамаңыз, Айдос бий!

Автордан: Хан есиктен және басын көрсетти. Айдос қарақалпақ өз туұысқанларына көмек бермегеннен көмек күтіу ладанлық екенін билмейсиз бе? — деди де Айдостың сөйлеуіне қаратпай инахға ымлап, оны ишкериге алып кирип кетти. Енди бул жерде қалыуға Айдостың дати жетпеди. Жүреги қақ жарылажақ болып, датханадан сүйретиле шықты. Датханадан қандай жағдайда шықса да, басқаларға сыр алдырмай, көрингенге бас ийип, күлип сөйлесетуғын бийдің көзлери, енди жер көрмеді, мийи мең-зең болып, сарайдың дәруазасына жеткенше бир неше сүрникти. Еситкенлери аздай, муртлаш дәруазама оны сыртқа шығарып изинен:

«Айдос қарақалпақ —
Басыңа тай-жығанды кийде,
малың бақ,
Еки бирдей иинди тең өлтирип,
Хийұалыдай хан болмаға хәддине бақ» —

деп мысқыл етті. Айдостың жүзи күйген ағаштай қарауытып, ат тепкен ийттей буратылыуы менен сыртта күтип турған атқосшысының алдына омақазан атты хәм хуұшсыз: Нәлетийлер... нәлетийлер! Мени өлтирди. Доспан.... Улым....! Доспан денемди әкетилер... өз жериме, өз топырағыма көминлер... Майлышенгелден өткерип көмиңлер! — деп гүбирленди. Олар атларына минип, Хийұадан шығып жолға рауана болды. Енди гәпти Айдостың ауылындағы адамлардан еситин.

Жумсақ бәхәр. Мал аран қаздырып атырған жерде үйілген топырақтың үстінде молла Дәулетназар зияқийип тұр. Оның жанында Орынбай бий.

САХНА

Орынбай бий. Әлемнің бір бийік шоққысы уллы Хийұа ханының алтын саплы пышағы сенде. Егер қарақалпақта ханлық беретұғын болса, уллы хан сени умыт пайды, бас ұәзир етип Айдостан жарлық берип жибереди. Буған ийманым кәмил. Өзинди таярлап жүргенің мақул. Айдос жөнінде хәзірше жаман сөз таратыу саған мнясар емес.

Дәулетназар. Ханлық берермекен?

Орынбай бий. Адамға тил бір берілген. Ханда адам.

Автордан: Орынбай бий қазылған аранларды аралап баратыр еди, бір қапталынан келип қалған Қабыл бийди көріп гилт тақталды.

Дәулетназар. Өне, Айдос! Мәгәр болса Айдостың өлигин әкеятыр!

Автордан: Аран қазыушылардың бәри беллерине сүйене ырғыпырғып сыртқа шықты. Қабыл бий сөйлеместен, өткиншилерге ере берди. Орынбай бий менен баласы Дәулетназар араншыларды елестирмей тез-тез атланып шабысы менен оларды қуып жетти. Айдос арбаға төселген кийизде бір қыялап, алтақтаға басын қойып жатыр. Сақал мурты өскен шырайы жер реңінде. Хийұаның түбіндегі «бағлы ауыл» деп аталған ауылдың атақлы бағманы менен бийтаныс бір молла еки қапталында отыр. Басын ақ шүберек пенен таңған киси сол «бағлы ауыл»-дан шыққан атақлы Юсупжан шабандоз екен. Бийлер хештеңеге түсинбеди. Атлыларда хештеңе сөйлемеди.

САХНА

Дәулетназар. Не болды?

Айдос. Сорама, Дәулетназар... Хан алдады... Әдиулли бийлер, алдандым! *(Басын алтақтаға урып, сес-семирсиз қалды)*. Бирадарлар кешириңлер! Достыңды мақтасаң жаманлығы болған күни айтарлықтай, душпаныңды жаманласаң жақсылығы болған күни айтарлықтай саңлақ қалдыруы керек екен. Мен Хийұа ханын

саңлақсыз, мүлтиксиз мақтар едим... Маңлайы қара болдым, ели-халқымды бахытсыз қылдым...

Хорезмли бағман. Айдос бий, парасат қылыңыз, — сизде, елиңіз де бахытсыз емес, ким ұаде-ықарарын бұзса сол бахытсыз. Сиз ұадеңизде турдыңыз.

Айдос. Бирадарлар, кешириңдер, ханның еки түрли гэзийнеханасы бар екенін билмедим, ҳеш билмедим... Бири қызылға, бири бос ұадеге толы екен. Мен соңғысына қанаат қылып жүре бериппен... Маған енди өлим миясар, тек өлим! Қелиңдер, өз қолыңыздан өлтириңдер!... Билесизлер, неше адамның көз жасына қалдым... Еки инимди өлтирдим. Бәрін де жақсылық ушыр қылып едим... Қурысын бул жалғаншы дунья! Қой көрмейин, қайтып көрмейин, өзлериңиз өлтириңдер, мен арсызды аямаңлар!...

Хорезмли бағман. Айдос бий, сиз уллы мақсеттиң адамысыз. Уллы мақсети бар адам өлтирилмейди. Тынышланыңыз, аұылыңызға жеттиңиз. Өзбеклерде: «жесир қатын алған киси, тайын балаларға әке болаын тилегиде усы. Қарақалпақ ушын ол өгей әке, сиз-Өлсеңиз, пүткил қарақалпақ халқы жетим қалады. Ханның тилегинде усы. Қарақалпақ ушын ол өгей әке, сиздей әкеге татымайды. Есиңизди жыйыңыз, көресизбе, изиңизде неше хийўалы өзбек досларыңыз атлы киятыр.

Орынбай бий. Қабыл бий, ақмақ пенен жүрип жол тапқанша, ақыллы менен адасқан мақул, Тарт атыңның басын.

Қабыл бий. Мақул айттың, Орынбай бий. Ақылсызға ақыл айтыў түпсиз ыдысқа суў қуўған менен бара бар, жүр, изге кеттик.

Дәулетназар. Япырмай бала. Хийўада Айдос бийге дос жоқ шығар дейтуғын едим, көп екен ғой...

Автордан: Айдос үйине келген соң биротала төсек тартып жатып қалды. Бәхәрде «Бағлы аұылдың» бағманы Юсупжан шабаңдоз жигирмалаған болып және келди. Бул сапары Айдос аұылынан Құсхана таұына шекемги аралықта көп жерлерге бағ нәлшелерин олар төрепинен отырғызылды. Енди Айдостың кеўили азғана сергекленип, анда-санда далаға шығып, жан-жаққа нәзер таслайтуғын болды. Ел арасында еле баяғы көринис: жетелескен ғарры-қартаңлар, жетим-жесирлер, арман-берман шапқан атлылар, қыйлы-қыйлы ғаұасатлар, түсиниксиз шауқымлар. Ол отаұына сүйенип турып, әлле кимлерди алдына салып жарыспаққа қамшылап айдап, сөгинип баратырған үш атлыны танымай, узақ сығаланды.

Көзлери жөшинде шағынбайтуғын Айдостың қапталында турған Қадирберген бийде. Доспан да аяды, бірақ пәленше ғой деспеди. Айдостың кеңли бузылып, көзлери жасауырап тунжырап қалды.

САХИА

Доспан. Қапаламбаңыз бий баба, олар Қабыл бий, молла Дәулетназар, Аймурза бийлер. Хан асық берсе, сақа қылыұға ниетленип, атлан-шап болып усы жүриси. Жұрт еле сизің тәрепинизде. Сиз айтпаған соң хешким ханға салық төлемей атыр.

Айдос. Қой ақыллым, досты хошметлеу — душпанлық. Жұрттың салық бермегени, айғырға айналғаны, күшейгени. *(Доспан қызарды, Айдос басынан тақыясын алып, аппақ шашын қасыды)*. Бир заманлары елдің аұзы-мурнынан асқан тоқшылық болған екен. Бир хаял баласын тосып болып, құйрығын сыпыруға кесек таппай, жарты нан менен сыпырған екен дейди. Өне тоқшылық! Соннан құданың хәмири менен, келесен жылы жерге ғия көгермей, пйт етин жеген ашлық басланыпты. Сол хаял, ашлықтан теңселіп тап өлерге келгенде, баласының құйрығын сыпырған нан ядына түсіп, қайерге таслағанын билмей ізлепти дейди. Тамның жарығына тыққаны есені түсіпти. Алайын десе жарыққа қолы сыймай, диңкеси қурыған хаялдың басына бөтен ақыл келмей, жарыққа тилин суққан екен, жарықтан жылан шығып, хаялдың тилин шағады. Хаял өледі, өне соннан кейін ел, бурынғы хәддине келип, тоқшылық болыпты дейди. Буның мәнінен — адам нені қорласа, соның зарын шегеді.

Доспан. Мениңше, сиз хеш қайсысын қорлаған жоқсыз, бий баба.

Айдос. Сениңше солай шығар, бірақ мен қайсысынан болса да зарын тартып атырман.

Автордан: Доспан, Қадирберген тымтырыс қалып, қыял тоғайына кирди. Жол таниай узақ саңдалысты. Әлленемірде Айдос сөйледі.

Айдос. Қылып пенен болса да, шашырап шашау жүрген ел топланып еді. Енді олардан салық жыйнау аұыр емес. Өттең маған халық инанбайды, себеби бәри ашыұлы, көбінен қоныстап айырылғаны ушып ашыұлы, жетімлер урыста өлген әкелері ушып ашыұлы... Қим-

ге не деримди, кимнен кеширим сорарымды билмеймен. Арба сынған соң тегис жол тапқанынан не пайда: Қудай достына я кесел, я қайғы жибереди дейди, қудай мени дос тутып о дүньясына тезирек алдырса шеп болмас еди. Жүдә қыйын сауда болып тур.

Доспан. Жақсы басшы ақтерек емес, гүжим, саяманлы гүжим, — деген гәпиниз бар еди, бий баба. Елде журт паналағандай гүжимсиз, өсеклерге қулақ аспаңыз бий баба.

Айдос. Өсек — мисли көмир, Доспан, өртемеген менен үстинди ыласлайды.

Автордан: Және жаз кирди. Шыжғырған ыссы күнлердің биринде Айдостың еки улы жер астына көгерип шыққандай бирден пайда болды. Таң намазына тәхәрет алыуға шыққан Айдос мысқуманды қапталына қойып, сам-саз болып турып қалды.

САХНА

Айдос. Хау, улларым, түни менен қайдан жүрсизлер? Паракхатшылықпа?

Автордан: Ырза менен Төре. Хийұада, медреседе оқып атыр еди. Соңғы күндери талабалар арасында бираз паразылықлар жүз берип, Айдостың Хийұадағы душпанларының бири, талабалардың медресе басшыларына нарийзалығын бәне қылып, Ырза менен Төрени туттырып, өш алмаға нийетленгенлигин бир досты айтып келиуден, екеуи қашқан еди. Бунысын әкесине ашық билдирмеді.

Ырза. Аға, Хийұада хауа райы өзгерди. Бурын ықтырмалы қалаға усайтуғын еди, енди дийұалы гөнергенге ме, ызғырығы көп. Кийимлерди өзгертип кийип қайтыуға келдик.

Айдос. Улларым, ызғырық аяз жанға ләрзем бермесе ҳеш гәп. Онша аузы ашық болып өспең улларым. Хийұада тар көше, қаранғы көше көп, аяқларыңызға қарап, сақ жүрмесеңиз қыйын. Лекин, илим ушын қыйынлыққа шыдау хәм илим. Бул илим хәр адамның өзинде болыуы керек. Киси жасаған сайын жаманлыққа көп дуушар болар екен. Бул ялғаншы дүньяда көбирек жасау бахытсызлық, хақыйқый бахытсызлық! Тезирек хош аллияр айтысыу керек. *(Айдос өзин жоғалтып, өзи менен өзи сөйлесе баслайды)*. Өжетлик пенен усыншама жасап едиң және азмас шыда. Бул дүньяға келиу, кетиу ойыншық емес, сонша жыл ел

басқардың, изиңди ойран қылып кетпе, жасларды сыннан өткер. Сорлы елдің кимлерге қалып баратырғанын да бил! Со ннап соң өл! Тез өл! Сонда әрмансыз боласан. Жақсы ниетлер менен көп не баслап едің бәрі болмаған менен біразлары нәтиже бергенди. Олардың жақсы келешек болыуы керек. Ләйтпақшы елге қайтып келген баяғы Яков орыстан не карамат табылар екен? Уллы патшаға қарсы қол көтерген жигитте, әлбетте бір нышан бар шығар. Ханға қарсы елді көтерип бер десем бе екен? Ақыры ол тәжірибелі ғой — ... Жоқ. Айдос усы ұақытқа шекемгі жолынан тайынба. Хау ұлларым, ишке кириңдер. Таң намазын бирге оқыйық.

Ырза. Жүдә дурыс.

Төре. Мейли аға (*шыра өшеди*).

Автордан: Жаз да өтип кетти. Гүзгі аспан тез-тез хәр муқамға донбекте. Ауыллар жазлаудан қыслауға көшип атырған күндердің бирінде Айдос отауына сүйесип, тас төбеден думанланып ушын баратырған қамыс хәм ақ бас үшелеклерин тамаша қылып отыр еди, бир қапталынан үш ғарры келип сәлем берди, ойы бөлинді. «Мениң ақылдан адасып, жол таппай жүргенімди сезип, мәсләхәт беріуіге келген жас үлкенлер екен» деген ойға келди. Айдос.

САХНА

Айдос. Хо-ош, ақсақаллар?

1-ғарры. Айдос ишим. Бас қосып алдыңызға келгенімиздің мәнісін аңлап отырған шығарсыз. Ата-бабаның жолына хәмел қылып шабылған шақаның орындағы нарттың тәғдири ойласыуға келдик.

Айдос. Жүдә мақул, ақсақаллар. Нарттың тәғдири десеңіз, ертеңгиздің тәғдири. Бул ушын не мәсләхәт етпекши едіңіз?

2-ғарры. Есенгелдің баласы Елгелди келип, Қумар келиңди көширип әкетпекши қусайды. Қолында қолаулыдан туяқ бар еди. Жат емес деп, соның ғамында келдик. (*Хабар Айдосқа жақпады, басын төмен алып ойға шүмип, Тақатсызланып*).

Айдос. Ақсақаллар, ужыбатлы мәсләхәтңизди күтип отырман....

3-ғарры. Келиңди қапталыңызға көширип әкелдик деген ойдамыз.

Айдос. Көпермекен?

1-ғарры. Журт оны ақыллы нашар деседи. Әуели сенің ләбизінди алсақ, келинге неке суу менен барамыз.

Айдос. Түсіндим. Ини өлсе келин мийрас демекшисиз-да!

2-ғарры. Өзиңнен асқан ақыл жоқ бизде.

Айдос. Бирадарлар, бул ис келиспес. Мен Мыржыққа душпан емеспен, жаман нийет пенен өлтirmeдим.

3-ғарры. Сулуу қатын теңіз. Терең сайызын билдирмес, алдар деп қорқарсыз ба? Оны ығбалың биледи. Өлген тууысқанның қаялын алыу душпанлық болмаса керек.

Айдос. Душпанлық (*Айдос ашыу менен және дауысын пәсейтти*). Қаял екінші байға тийсе, әуелгисин умытыуға мәжбүр. Мен келиннің Мыржықты умытқанына қайыл емеспен.

1-ғарры. Онда өзің билесең, бизлер ужыбаты ийман деп келип едик.

Айдос. Болмас жерге балта урман.

Автордан: Ғаррылар кеткеннен кейін. Айдос сөзі-өзнен жеделленди. Келинине көшпе деу мақсетінде тез атланды. Келиннің отау жықтырып атырғанының үстине келди. Қумар аза кийимлерін өзгертіу былай тұрсын. Жайылған шашын еле бұрымға өрмеген де еди. Тууысқан қайнағасын көріп азғана қамсықты да, алдына шығып тәжим берди. «Аттан түсиңіз қайнаға» — деп ийбе менен мират стти. Айдос келерін келсе де, келиннің көзлерінен тамған жасты көріп, кеуили бузылды, ҳештеңе айта алмай, атының жүүенин тартып кейін бұрылуыға мейилленди. «Қайнаға кеулицизге түсинип турыппан» — деди Қумар, еки дизесине қойған қолларын жаздырмастан. Хийуаға, барғаныңызда хан сарайының дәрұазасын ашатуғын еки шақыңыз бар еди, абайсызда ел бирлиги деп, оны өзиңиз кесип тасладыңыз. Енди есинизге келип не десеңизде бийпайда. Сол ушын маған ҳештеңе айтпағаныңыз мақул. Отыз еки тисим омырылса да мархум төрөменин рууына шек келтирип, көзине шөп салмаспан. Лекин, иниңизден қалған туюқтан қәуип етпеңиз. Қолымнан келсе жесирдің Ерназары емес, өз елинің ең кеминде қолдаулының Ерназары қыларман, оны заманның ырабайы билер. Азғана күнлик тууысқанлыққа ырза болыңыз, уллы қайнаға. «Қумардың ақыллы гәпине ырза болып, Айдос ғырра изине бұрылды. Бирақ көкиреги елжиреп қайтты. Алаяқ жийрен ийесинің кейпин түсингендей, адым-адым жүрип киятыр... «Хан сарайының дәрұазасын ашатуғын еки шақыңыз бар еди. Абайсызда ел бирлиги деп, оны өзиңиз кесип тасладыңыз...» деген Қумардың сөзин және ишинен тәкирарлады. Ырасында солай ма? Солай, солай! Хо-хо! «Абайсыздан деди» Ырастан да абайласам керек... Мине енди қанға қатерем жоқ сыяқлы...

ОН БЕСИНШИ КӨРИНИС.

Автордан: 1825-жыл келди. Түгип шақмақтай журттың дық-қатын аударған және бир жаңалық пенен аўылларға шаршылар шашты. Дәуир кимнің дәуири Аллақул ханның дәуири! Хәркимнің өз дийди, өз гумарашылығы. Жаңа ханға хәр қыйлы бақа берген халық аўзындағы болжаўлар өрмекшиннің аўындай шатысып, еки жылға шекеми изи басылмады. БаБеқа тон пишиўшилердің ҳеш қайсысы Айдосқа жақпады. Бурығысына хан салығын жыйнайды. Соңғы хан шыдамсызлаў екен, сәл кешиксе бас салықшысын жибереди. Бас салықшысы жүдә биймаза хәм зулым адам екен, ҳешкимнің дуўсынына қаратпайды. Гарры Айдостың алдына салып жүрип, азапанып салық жыйнатады. Күнлерде бир күн, салғырттан шаршап Айдос үйине қайтқанда, ярым жолға келгенде, оның алдын кесип еки қара өткендей болды, азғанадан кейин, ашы шығырған бир бала даўысы еситилип, бирден суў сепкендей болды. Гарры бийдің кеўлин жаман нәрсени сезип, даўыс шыққан шоқ қамысқа қарай асығыс жуўырды. Көрилмеген, еситилмеген жағдайдың үстинен гез болды. Бурығы атқосшысы Алйдың улы Омар менен шырайы абеший билеклери малдың сыйрағындай жүлес биреў, кишкене бир баланы өлтирип көмип атыр екен. Олар абайсызда үстине келип қалған Айдостан сескене де оның жалғызлығын көрип, онша ҳаўлықпады. ирақ гарры Айдосқа тутыслық бермей, кейин-кейин серилди.

САХИА

О м а р. Айдос бий, қандарым едің, даўыл айдап келгені жақсы болды. Көзнің менен көр Анаў өлтирилген бала Доспанның үлкен улы Рахим. Егер сен араласпағанда Рахим менің балам болыўы тийис еди. Паршагүл маған туўып беретуғын еди. Уятсыз, уят — әттең түтін емес, болмаса әлле қашан сени көр қылар едим. Мынаў билеклериме қара, еле сениң төбенде ойнайды. Сениң балаларыңды да өлтиреди. Ҳа, гарры кесиртке, ха, ха, ха есиме түсти. Нағыз кесирткеге мегзейсен. Кесирткениң басы женшилмесе және жылысып кете береді. Хийўадан алданып бир өлдим деп едің, және пәтленип кеттиң. Ха-ха-ха Айдос бий қолға түстиң! Ийманыңды айт, кәлийма қайтар!

А й д о с. Мені өлтирнү ҳеш гәп, анаў балада не гүна бар еди?

О м а р. Ха-ха! Сенде меҳир барма? Жөгип! Жылан! Аўа жылансаң! Жылан түлесе де зәхәри өзинде қалады! Сен қартайдың, бирақ зәхәриң өзинде! Усынан аман кетсең, зәхәримди жаяман деп ойлап турған шығарсаң? Кел ойыңды иске асыр. Қолыңнан келсе аяма, алжыған! Биз кеттик. Енди көзге түспе, жалғыз жүрме!

Автордан: Олар атларын қамшылап-қамшылап, қамыслықтың арасынан зым-ғайып болды. Жалғыз өзі Айдос ярым делбелік халда).

А й д о с. Я тоба!!! Эне көрдіңіз бе, күни кеше өз қолым менен үйлендирген Әлий атқосшының ұлы, бүгін мени өлтирмекши болды, алжыған деди! Жақсылыққа-жақсылық қәне? *(пайза)* Ұа, тоқта енди түсіндим. Әлий келин түсиргенде бул мурынбоқ жас еди, келинди еркек болып меңгере алмады. Бир күни нашар майданда отын майдалап атырған екен, алыстан өтип баратырған кең жауырынлы, бир атлыға көзи түсіп, аңсары ауған. Қолындағы балтасының түсіп кеткенин де сезбеген. Ал ол көринген атлы болса өзимиздің Доспан екен. Күнлерден бир күн бул жас келиншек таң азан мезгилинде бизің үйге келди. Жаман бир сууық хабар менен келген екен. Уятсыз Әлий келинине қол салған. *(Бетін қоллары менен жайып)*. О тоба?!, Эне соннан кейін, қолдаулының ар-намысы үшін елесқапаста ол нашардың көзин жоғалтыуды Доспанға тапсырғанман. Нашарды Доспанға ертип жиберип, өзим Әлийге атландым. Мен Әлийди үйинен таппай, көк өзек бойлап оларды ізлеп барсам, Доспан менен Паршагүл бирден атымның аяғына жығылды. Көзлеринен мөлдір мухаббат жаслары сорғалады. Бул сүттен де пәк таза мухаббат еди. Мен сонда өлим жазасын, «Қосақарыңлар шырақларым» деген пәтия менен алмастырған едим. Ай тоба! Гүна болса кеширегөр!!! *(жылайды)* Арадан көп узамай Доспан ұллы болды. Атын Рахим қойды. Рахим 5—6 жасқа келемен дегенше жаңағы Омардың да еси енип қалды. Барған сайын оның жүрегінде Паршагүл үшін Доспанға қарсы кек қайнады, өш алыудың жолына түсти. Минекей ақыбети мынау!

П а р ш а г ү л. *(Сырттан бақырады)* Рахим хуу-хуу! Ха-ха-ха Р-а-а-х-и-м!

А й д о с. Эне анасы баласын ізлеп жүрипти, ал баласы болса *(жылайды)*. Ай, құдайым, мени неге усіндай күнлерге салдың! Енди оған не деймен?... Айтсам ағайын арасында қандарлық пайда болады. «Қанға қан» жети ата-бабаға созылады, айтпасам өзиме қыянат!

П а р ш а г ү л. *(Сырттан және дауыслайды)*. Рахим хуу! Ұа, Рахим!

Айдос. Жоқ-жоқ! *(Бетин басып менен жылап шығып кетеди)*.

Паршагүл. *(Алақлап ишке жууырып киреди)* Рахим хуе-үү *(шығып кетеди ишке Айдос киреди)*.

Айдос. О, тәңирим! Мени неге от пенен сууға салдың!? *(Диз шөгеди, аспанға қол жаяды)*.

Автордан: Айдос бий үделескен жерге келіп, Москвадан келген Яков деген рус жигитін күтті. Бір мәхәлі алақлап бір рус офицери кирип келді. Кийімлері бул жағада жоқ, асынған мылтығы бар, шашлары алтын түселес, бул жигиттің шырайы таныс сыяқлы. Айдос селсей алмай жалтақлап қарай берди, аң-таң. Жигит ырастан танымағанын билди.

САХНА

Яков. Айдос ата, мен Яковпап, баяғы уста Никифор орыстың баласы «Яков орыс» есиңиздеме?

Айдос. Х-о-оо, шырағым! *(Оған тасланып, мойнынан қушақлап емиренеди)*. Шырағым, шырағым, ержетпесің, үлкен киесі болыңсаң әкең саума? Көп күттірдіңіз ғой, аманлық па?

Яков. Кешірерсіз ата!

Айдос. Ғеш гәп. Яковжан, сөйлеп отыр, тап әкең Никифор. Атабек палұан үшеуіңіз ауылдан шыққаныңыздан басла.

Яков. Сол жылы ауылдан шыққаннан-ақ самалымыз оңынан турмады. Кеште бір далаңлықта дем алып отырғанымызда үстемізге бір топар қарақшылар келіп, барымызды сыпырып әкетті. Әкемде, Атабек палұан да қарсыласпады, себебі олар көп еді, өлтіріп кетіу қәуіп көрінді. Қейін қайтпадық. Атабек палұан өжет, қайсар екен. «Жолға шыққан ізге қайтыу қаялдың иен» деді. Әкем көнді. Соннан алға жүршіп қазақтың ата бийінің үйіне келдік. Ол жүдә жомарт екен, хал-жағдайды биліп алып, екі түйе менен көң жол ғәрежет берді. Және жолға түстік. Бір күшлері және таландық. Енді Москваға жеткенше ауыллар бойлап қайыр сорауға, гә қалаларда ойлап жұмыс исеуіге туура келді. Құлласы көп-көп айларда Москваға жеттік. Барсақ, Москваға от тийіп атыр, екен.

Айдос. Москваға от?..... Қалайынша?

Яков.Москваны французлар ийелеп атыр екен....

Айдос. Олар кимлер?

Яков. Французлар нүткіл Европаны дize бүктірген

мәмлекет Патшаның аты Наполеон деген. Француз ләшкерлери, орыс ләшкерлеришән көп және тисине шекем қуралланған екен. Ел үстине басып келген дүшпандарға қарсы пүткил халық урысыўға шығыпты. Москва дөгерегиниң дийханлары Герасим Курин деген бабайдың басшылығында партизанлық қылып жүр екен. Ағам менен Атабек палұан басқа ислерди қойып соларға қосылды....

А й д о с. Хоо, азаматлар! Соннан!

Яков. Қүшке келсе, ақылға келсе ағам менен Атабек палұанның бир-биринен осаллығы жоқ екен. Хәммеге жаранды. Хәш ким оларды еки миллеттиң адамы деп айырғанын сезген емеспен. Әскербасы «түнде тил әкелин» деп жумсаса, дизилсип кетип, азда екеўи еки французды өлген қойдай қылып, арқалап келип турғаны.... Соннан Герасим бабай ағайынли Никифорлар, «ағайынлы батырлар» деп мақтады, марапатлады, хәмме адам оларға сүйсинеди. *(Айдостың жүзлеринде мақтаныш сезимлери көринип турады).*

Яков. Бир жола... Жүдә азанғы мәхәл суўық еди, олар хәрқашанғысынша түргелип, мени оятпай маңлайымнан сүйдн, адам өлерин алдын ала сезе ме, билмедн... Олар мени сол сапары жуп-жуптан сүйдн... Азда, Герасим бабайдың бәршени жыйнап атырғанын көрип, ағам менен Атабек палұан сол кәрада шығар деп жуўырып бардым. «Жигитлер бүгин ақшам ағайынлы батырлар жаў қолынан қазаланды»... деп атыр екен. Мен гәп кимлер хәққында екенн дәррпү уғып, ўай-ўай салып жылап жибергенмди билмеймен, бир гезде көзимди ашсам, партизанлар екеўин бир табытқа салып, жерлеўге қолайлап атыр екен. Герасим бабай келип басымнан сыйшалан, «ай мурынбоқ, ер бала сөйттип жылайма екен? Түргел! Батыр болып өлген әкениң, оның егиздей болған батыр достының иени даўамла, еле жаў иргелес жүр» — деди. Сөйтти де әкемниң малақайып басыма кийгизди. Атабек палұанның бир француз әскербасшысын өлтирип әкелген мылтығы бар еди, оны хәмме хәўес ететугын еди, әне сол мылтықты Герасим бабай мениң қолыма услатып «Усла орыс баласы, өлсең де жаўға баспйме, көзиңде жас көрсетпе» — деди.

А й д о с. Па, па! Герасим бабайың күтә ақыллы екен. Сонда сен неше жаста едиң?

Яков. Он бесте.

Айдос. Он бесте?

Яков. Мендей көп балалар бар еди ата. Сөйтпесең жау жеңилеме? Ақырында французларды бийесеп қырғынға ұшыратып қашырдық...

Айдос. Сөйтіп әкең менен Атабек әкеткен тапсырма аяқсыз қалды ма?

Автордан: Яков күтә зийрек бала еди. Әкеси менен Атабек палұанның қандай тапсырма менен келгенін билетугын еди. Французлар менен урыс ада болыудан, қарақалпақтардың тилегін айтты патшаға өзі кириўди арман етті. Патшаның датханасына кириў, әсиресе Яков Никифоров сыяқлылар ушып мүмкин емес еди. Ойласқан адамлары солдатлыққа өтпн алыўын, ығбалы жүрпн кетсе, патша сарайына хызметке өтпн имканиаты туўатуғынын айтты. Ендиги қыйыны солдатлыққа қабыл етилиўн, себебн басы байлылар (крепостнойлар) солдатлыққа алыпбайды. Бирақ оның атақлы Герасим Кушнннн қол астында болғаны, әкесн Никифоров өз досты менен «ағайынлы батырлар» атанып даңқ пенен өлгенн үлкен жәрдем етті. Солдатлыққа алииды. Патшаға кириў сонда да аңсатлыққа түспеди... Жыллар өте берди. Кем-кем әскерий дәрежесн артты. Сөйтіп жүргенде әскербасшы офицерлернннн арасында жасырын уйым пайда болды. Жас жигит сол уйымға қосылды....

Яков. Әскербасшылардың жасырын уйымы, патшаға қарсы еди.

Айдос. Патшаға қарсы?!

Яков. Аўа, ата! Патша «менмен» еди. Мен киргенде арзыма қулақ асыўы нағұман еди. Уйымымыздың мақсетн патшаны өзгертпн, басқасын сайлап қойыў еди. Егер патша жаңадан сайлап қойылса, бәршениң аўхалын-арзасын дурыс тыңлар, әдил шешер, қарақалпақ елнне биротала жақсылық пенен қайтайын деп, жүр едим. Ақыбетн ос-ойран болды. Патша жасырын уйымды билпнп, басшыларымызды туттырды... !

Айдос. Уах! Басшыңыз ким еди?

Яков. Көп еди. бнр сөз бенен айтқанда Декабристлер делншер еди.

Айдос. Қайерде адам бар, арасында бәрха қуянқы, ақ байтал бар.

Яков. Солай болса нтмал. Соннан патша бәрше декабристлердннн нзнне шуқшыып түспн алды. Кимнен шубхаланса, услап қамата берди, ақ үйлн қыла берди. Маған патшаға кириў тўе, патша жасаған Петербург қаласында жасаў мүшкнлге айналды. Қаштым. Спзлер-

дi елe хабар кiтiп отырған шығар деп ең болмаса
усыларды айтайын, патшамыз эззи халықларға шал-
ғай жабыу тiуе, өз тахтын сақлау ушын мантиғын
атырғанын айтайын, деп сiзлер тәрeпке қаштым.

Айдос. Хабар қуанышлы емес. *(Сақалын сыйпалап
қатты қәхәрленип гүрсинди)*. Бир иллет табылғанды
деп жүр едим-ау! Әне Яков, баяғыда биреу теңиздин
аржағында адамлар тауық сауады дегенге сүт сорап
кетип, қайтып келип жинли атанған екен. Әне уллы
орыс патшасының иси. Уллы Мамап бий оның сарайы-
на барғалы сексен төрт жылдың жүзи. Бийопа үәдени
еле күтiуимиз, сирә жоқ. Айтшы Яков балам, елиңизге
жамап күн туғанда орыс патшасы ушын бир қарақал-
пақ палұаны шын кеуилден хызмет етип жүрiп қазал-
ланды десек шана ма?

Яков. Мениңше шанбайды! Себеби кишигирим қол
шайпатылғанда, анау-мынау тамшы гурлы биллибейди.
Ушы-қыйыры теңиздей орыс слатында Атабек палұан-
ның өлими слеспесиз бир тамшы ғой...

Айдос. Яковжан, енди бизлерден аўхал сора. Хийўа
ханы бизлерди алдады. Қарақалпаққа ханлық бермеді.
Жақында ханның бас салық жыйнаушысын урын өл-
тирдик. Биздеги ала байталлар соны ханға хабарлауға
кетти. Хан енди ләшкер тартып бизлерди қырыуға ке-
леді. Бирадар, енди шын қәуетерли күнп туўды. Асы-
ғыс таярлық керек. Хан елес-қапаста басып келиўи
мүмкин. «Айдос қала» Хийўа ханы ушын қолайлы мө-
кан болды. Бизге қолайлысы— «Сары атаў». Қәзирден
баслап халық «Сары атаўға» жыйналсын, жаў-жарағы
менен жыйналсын! Бала-шағалары менен жыйналсын.
Шетте қалса тынышлық жоқ, «Сары атаўға» бәрн
жайласады, жақсы мөкан! Қамал болса, үш жағы ба-
лықлы теңиз, «Сары атаўдан» мөкан басыңлар! — деп
елиме буйрық жәрнияладым.

Яков. Тийкаргы мақсети не?

Айдос. Мақсет ханға қарсы урысыў, бирадар! Хан-
ның зулымлығына қарсы, ханның салығына қарсы уры-
самыз. Өзимизди өзимиз бийлеу ушын, қарақалпақ
ханлығы ушын урысымыз....

Яков. Мақул, Айдос бий, мақул!

Айдос. Мен шынымды айтсам, заманымыз — күшли
эззини мүжиген заман. Сол ушын биздей аз санлы ха-

лығыңа шын аталық ететуғын көп санлы бірликли халық, күшлі патша, я хап керек. Биз көп шабылып, көп мекан өзгертип, көнтен азайған халықпыз. Сеннен бир нәрсе сорасам?

Яков. Сораңыз.

Айдос. Ушы-қыыйырсыз кең пайтах орыс елиннің уллы патшасын қулатыуға не деген күш керек? Ойлансам сен айтқан декабристлердің жүрегіннің түгн бар жигитлер екен. Солдат болсаң, әскербасы болсаң, сен де осал емессең. Яков балам меннің сорайып дегенім. адамларды өзлеріңізге иендірнү ушын не иелендиз? Бизге үлгн керегин, сезип турған шығарсаң? Қыпсалама, бизде жарақ жетпесейди.

Яков. Қапаланбаңыз. Айдос баба. Ең баслысы бірлик керек, адамлардың сизге, жеңиске иенним керек. Сонда! жарақ жаўдың өзипен алынады... Жеңистн әрман еткен киен өлимди ойламайды, Айдос баба!

Айдос. Минен Яков балам, усыл үйретсеңиз бәрше қарақалпақ нөкери сеннің еркинде.

Автордан: Думанлы күнлердің биринде, күн батар алдында, қоңыр аты ақ көбик болған бийтаныс шабарман пайда болды. Халықлап шабысы менен хеш кимге хабарласпай Айдосты тауып, атынан бойып таслады.

Хабаршы. Айдос баба, бий баба! *(Халлығып сөйлен)* Бий бала мен Қабыл бийдің атқосшысыман. Ол құрсын, сатқын екен! Дәулетназарәм құрысын!... Бәри бас қоссын, сизди хаңға жаманлады, елди жаманлады. Сөйттип Хийұадан мың ләшкер шықты, олар бүгн күндиз Қоңырат қаласында дем алады. Түнде Қоңыраттың тусынан Әмиүдәрьядан өттип, сизлерге топылады. Аямайды, сизди алды менен дарға асажақ, балаларыңызды зыйыққа отырғызажақ... Ауа, соларды билли шыдамадым. Ат отыны сылтау еттип, берман қарай шаптым. Анам қолдаулы Қоңырат сизге жийенмен. Тәнхә өзим әзеллий тилеклес едим...

Айдос. Ай өтирикин, хабарыңның ыраслығына не дәллийнің бар? *(Шабарман асықпады, албырамады, қолтығынан қос қоллап нан алып, маңдайына тийгизди).*

Хабаршы. Өтирик сөйлесем, заў-задымды нан урсын!

Ай дос. Өне бирадар. *(Яковқа бурылып)* Құдайға әси болсамәм айтайын, бул дүньяның құдайданәм күшли кинидиги нан. Қуяшәм нан ушын шығып турынты. Қарақалпақлар нан услап ант етсе, сол жерде өлгени. Енди илаж табыңлар, ғамланыңлар. Епке келсе жаўыз хан ләшкери Әмиўдәрьядан берман аман өтпесин... Доспан жийенди шатырға апар тойдыр! *(Алысырақта шоқланып турған атлылар тәрепке нәзер таслап)* Ырза, Төре! Нурлыбек! Хәзир оңшен жаў-жарақлы атлыларды баслап, Қоңыраттың тусындағы Әмиўдәрьяның шығанағына жетиңлер!...

Ырза. Не ушын?

Ай дос. Әмиўдәрьяның берги жағасындағы урықлықта жасырынып жатып арғы жағадан өткен хан пөкерин биримлеп өлтирип жарақтарын аласыз. Бул жүдә-жүдә ғана жақсы усыл. Рахмет, мың рахмет жиңгенге!... Хашның мың пөкеринен жарақ алсақ Хийўаның өзінәм басып алыў қыйып емес. Яковжан, уғып турсаңба, енди «қарақалпақша әдиллик» иске асады.

Яков. Айдос баба, асықпаңыз. Мениңше азғана ойланыў керек.

Ай дос. Қәне, Ырза, Төре таярланыңлар! Жигитлер, ығгал күни туўын турынты. Қәне шабыңлар улларым! Төре. Аға, Яков ағаның мәсләхәттин ал, оны тәжирчийбелли деген өзиниз гоӣ.

Ай дос. Ай, ширик қумалақлар! Айдостың уллары нәмәртлик қылып иргеге тығылған тышқанға айналса, бул сорлы елди ким қорғайды? Үш жүз атлының алдына жүриңлер! Әмиўдәрьядан жүзип шаршап шыққан хан ләшкери, хәр қайсысыңызға тек үшеўден-ақ туўра келеди. Қәне тез шабыңлар! Тез! Тез!
(Шыра өшеди. Автор перде алдында).

Автордан: Қатал әке менен бетлеспеген Ырза менен Төре үш жүз атлыны баслап Әмиўдәрья таманға жол алды. Ярым ақшам аўғанда көзи илннген Айдосты, әтираптағы жалтылдаған от сағым менен Сары атаўды паналаған халықтың уў-шуўы оятты. Атаўдың қамысына от басыпты. Пышырлап жанып атыр. Айдос аўылының батыры Нурлыбек тәрепинен Аллақул ханның салғырт жыйнаўшысы өлтирилди, лашы Айдос қаланың дәрўазасына илдирилген еди. Молла Дәўлетназар менен Қабыл бий бул хабарды ханға жеткерип ушын Хийўаға атланған еди. Сол молла Дәўлетназар менен Қабыл бий баслап келген хан ләшкери Қоңырат үстинен өтпей жол таслап күтилмеген жерден Сары атаўға хужим

жасамақта. Жау ләшкери жүдә жақын, ғауырлысы еситиледи. Айдос шала-пула кийинип, жууырысы менен Яковтын қасына келди.

Айдос. Яковжан, және алдандым.

Яков. Айдос баба, көз жасты тоқтатыңыз, мен тыңлан. Хан нөкерлерин тоқтатыу қыйын, күш жоқ. Сол ушын атқосшыңыз бенен атланыңыз да мынау суудан кешип өтпн қазақ елин жағалаңыз.

Автордан: Айдос суудан шыққан соң да, атларына дем алдырмай түнди күнге уластырып қамшыға зор берди. Қызыл құмның бір асыуында атлар шыдай алмай тоқтады, жетекке алынды. Узын шубай еспе құмда омбалап киятырған Айдостың алаяқ жиірені де Ширнқ Рабатқа келгенде дегіш алған ыраштай гүрстип омақазан атты. Пайлаж дем алыс нәубети келди «Шаршадым Доспан, қашан өлиұим керек еди, қурыгыр бул дүнья бир сулуу кыз ялы. бәрха өзине тартады Қыр дөгерекке бир қарашы Доспан. Қандай гөзал жайлаудамыз!» Доспан Айдостың сөзлерине ошша итибар бермей узақтан көринген атлылардың кейини бақлау менен олардың қақыйқаттан қууғыншылар екенине исенди де, ийримге қулап баратырғандай Айдостың ийинне жармасты...

САХНА

Доспан. Бий баба!...

Айдос: Ха, қара құрт көрдіңіз бе?

Доспан. Қууғыншылар... Заңғарлар!!! *(Айдос жан талғасы менен бирден сескенди. Хәулирин өзін жоғалтады, қашады, жасырынады, өзін өзи урады... Соң бирден өзине келеди).*

Айдос. Тоқта Айдос бий бийсабыр болма, өзінди бас. Терек тербенбестен тик турып өлермиш. Ал сен нәмәрт болма. Өзінди бас! Алланың аманатын тапсырыу мәхәли келди, ай Пәлек! Дүньясаң, дүньясаң панный дүньясаң, саған келип кимнің кеули шад болды! *(Көзін жумады. Қууғыншылардың қыйғырыйы еситиледи).* Түргел сүйінкли бирадарым, түргел улым, душпан жақынлап, ақырғы демде турғанымда, менің хәмиримди тәрк қылма! Мә қылышымы ал, сен оны иске сал! Менің геллем мың тиллаға кесилген. Өзін ал еситтңи бе? Жау алмасын, сен ал. Сенің маған қылған сонша хызметлерине буннан артық берерим жоқ, улым *(Доспанның еринлери дирилдеп, айзы кемсеңлейди).*

Доспан. Бий баба, мен сиз бенен...

Айдос. Түсинемен. Доспан, гәпти көп созба. Нәлетий қуұғыншылардан дастық алыұым керек еди, енди пайдасы не, изинен екеұмиз де өлемиз. Сен тири қалыұың керек, улым есиңдеме, мен жөншнде қанша қосықлар, қанша өсеклер бар. Ең болмаса сен анығын билли ал, мен ели-халқыма қылаплық ойлаған емеспен, хәр қашан сатқын болмадым, өтирик сөйлемедим. Сен тири қалсаң усы ҳақыйқатлық бурмаланбай....

Доспан. Бий баба....

Айдос. Тыңла улым... Мен тек қарақалпақ халқының ҳақыйқаты ушын жасадым, әттең иске асыралмадым. Адамлардан алда кеткен алдыңғы емес, адамларды изине ерткен алдыңғы екен. Усыны қос бүркітім Ырза менен Төреге жеткер. Ерназар да еситсин. Бәрине сен тек гүұасаң. Оларға ескерт.

Доспан. Бий баба...

Айдос. Мен сенің алдында гүналыман... Улың Рахимди Омар өлтирди. Мен көрдим, бирақ сеннен жасырдым. Ағайынды ағайын өлтириұ басланбасын дедим. «Айдос бурынғы атқосшысын өзи тораңғылға асып өлтирди, соң атқосшысына оның келишин зорлап әнерди» деген өсек бар еди, сол қайта жаңғармасын дедим. Мә, балам қылышты усла! Сен хешкімди хешқашан алдамаған едиң, мен қартайдым... *(Доспан қоллары қалтырап қылышты алды)*. Қос-қоллап усла, улым... мен қашқан болайын *(Сахна қараңғыланады. қайта жақты болады)*.

Нөкербасы. *(Сахнаға жуұырып кирип)*. Ҳа, мында!

Нөкер. Уай, нәлет! Өлтирип қойыпсаң ғой!

Доспан. Бул геллеңиң мың тиллаға кесилгенни билер едим, пайыты жаңа келди *(Изгилер жетти)*.

Нөкербасы. Ҳа, наргелле қарақалпақ! Мынаұ излерди көрдиңлер ме. ел-халқына қайыр-сақаұатсыз сатқын бийди қуұып жүрип өлтирипти. О-о-о азаматсаң!

Омар. О, нәлетий қандар! Айдосты мен өлтириұим керек еди, және сен несийбеме асылдың ба?

Доспан. Ҳа, қандарым Омар сенбисең!!!

Омар. Есиңде болсын, буларға жол көрсетип үстиңизге баслап келген, миңе мен!

Доспан. Ҳа, Ҳарамы!

Омар. Атамды атқосшылықтан түсіріп орнына өзің атқосшы болғаның ушын, қатынымды басып алып өзіңге қатып қылғаның ушын енди мен сеннен өш аламан, өш!

Доспан. Сен деп Айдос бий дәулет басы өгизінен айрылды, дәулетің қайтты. Сен деп екі бірдей қаналасынан айрылды, қанатынан қайрылды. Сен деп екеп асылып өлди, анаң әрман менен көз жумды. Мениң ұлым Рахымжанның бийгүна қанына қалды. Минне Айдос бий бабаның аұхалы! Бул матамға және сен себепші болып отырсаң. Қара, көр масайра!!! «Ширік ағашқа шеге қақпа» деген! Енди усылардың бәрі ушын сол шегені сенің жүрегіңнен сууырып аламан. (імтылады).

(Жақты өшеди. Перде алдында автор).

Автордан: Қызып турған Доспан Омардың қылыш сермеуіне имканият бермей ел қаны тамып турған қолындағы Айдостың қылышып оған қарсы силтеп қалды. Омар «ұай» деп үлгерди, басы теріспеп илнин артына қарай сылқ етті. Доспанның көзлері қызарып, жеңіл дем алды. Бул көрніс хәммені демге лал етті.

САХНА

(Доспан азғана паузадан кейін. Омардың келле болған лашын атлап өтип Айдосқа қарай қозғалды. Хан ләшкерлері қәдетерленіп оның хәрекетлерін қас қақпай бақлап турды).

Доспан. *(Залға).* Ҳай хәзиретің қарақалпақ урнақлары. Адам өзі ушын жасаса—пысқыды, бала-шағасы ушын жасаса—жанады, ел-халқы ушын жасаса—жақты береди!—деген еди Айдос баба. Халқыңды сүй! Оны бәне қылып өз атыңды шығарыу ушын сүйме,—деп нәсият қалдырған еди, бий баба тар заманда жасады. Ол аталар қәтесін қайталамау жолында өзіңше аласты... Бірақ еліңе қыянет қылмады, еліңе әділлік әнерің жолында.... *(Тосыннан мылтық атылады. Доспан құлайды).*

Нөкербасы. *(Әсте Айдостың басын құлағынан ұстап көтеріп тұрып, қоржынға сылқ еткізіп таслап жибереди).* Минне, енди мың тилла хәм жанымызға қалды. Не дейсиз молла Дәулетназар?

Молла Дәулетназар. Бизлер буған мың қәтле ырзамыз, уллы хан ләшкерлерің. *(Шыра өшеди. Сахна-*

да Айдос, Доспан, Омар өліктері. Баслаушы өліктерді аралап келе береді. Қайғылы хор).

Автордан: Айдос баба баслаған ийгиликли ис мине ұсылайына қайғылы қаза менен аяқланады. Бул қайғылы қазаның ақыбеті әсір бойлап Хийжа ханлығына халықтың кейінде кек болып қайнаған еді. Бирақ халықты Айдос баба баслаған жолдан қашырыу үшін заң сарайы, руўханыйлар, жергиликли сатқыи хәмедарлар, әсірлер бойы тарийхый шынлықты күйлеп келди. Минс арадан қанша әсірлер өтпине қарамастан, тарийх тилге кирип, өзиниң әдил хәм ҳақ сөзин сизлерге баян етти.

„СУЛТАН СҮЙЕГИН ҚОРЛАМАС“

(5 картиналы тарийхий драма)

*1869-жыл Арал, Ақ қала, Бутаковтың экспедициясы ўақытында
болып өткен бир хәдийсе. Архив документтен алып жазылды.*

ҚАТНАСЫҰШЫЛАР:

Алексей Бутаков,	Иванович	Россия патшалығы тәрәпинен 1848 — 1859-жыллары, үшінши мәртебе шөлкемлестирілген Арал теңизи экспедициясының начальниги.
Булат Еңскеев,	Алишинович	Офицер. Усы экспедицияның ағзасы. Бутаковтың оң қолы, миллети татар.
Антонов Иван,	Иван	Рус жигити, усы экспедицияның географы.
Қадирберген	бий.	Қаражар, Кешіу, Таллық бойын жайлаған қыятлы бийи, ақыллы, зийрек, прогрессив құлқы-минезли адам.
Молла Мамыт, Бийбимәрім,		Арал теңизи бойындағы Қара қаланың имамы. Молла Мамыттың елтиси. Миллети рус, белгили бир себеплерге байланыслы бенде болып өз елинен айрылған, өз диннен безип, өзге динди қабыл еткен нашар.
Есберген,		Арал теңизи бойындағы Ақ қаланың бийи.
Елмурат ахун,		Қоңырат қыят урыўының имамы. Молла Мамыт пенеп медреседе бирге оқыған.
Гүлшат.		Бийбимәрімның ел жақын адамы, жан қоңсысы.

БИРИНШИ КАРТИНА

Қара қала. Молла Мамыттың үйі. Үй иші құрғын жасайтуғын хожалықтың келбетін аңлатады. Иран, Ирак, Араб елдерінен алып келінген бұйымдар ерекше көзге тасланады. Жыйнақлы, таза...

КӨРИНИС

(Сахнада Бийбимәрямнің жалғыз өзі).

Бийбимәрям. *(анасының сүйретіне қарап шоқынады. О, менің қәдірдан апам... Кешір мені... кешір... Мен өзімнің хабарсыз жоқ болып кетуім менен сені үлкен аналық қайғы-ғамға салдым... Лекин, құда қақы, мен сенің алдында хеш гүналы емеспен, анажаным... (көз жас төгіп жылайды).* Өзімнің өлі, тирилігімнен хабар-атар бере алмадым... оқпаңға ойылған құлындай, терең құдықтың ең түпкірінде жатырман. Айланатуғын жерім жоқ. Теңіз түбінде тушығып жатырман, анажаны... Кешір мені, кешіре гөр... өз елімнен я келіуішн жоқ, я ол тәрәпке қарай кетуішн жоқ... Тубалаған дозақ жерде жатырман, анажаным... *(сырттан тасырлы еситиледи. Бийбимәрям бірден сескеніп сүйретті жасырады, бет айзын көз жасын сыпырып, шарық ийириуіге отырады).*

КӨРИНИС

(Сахнада Бийбимәрям, Гүлшат).

Гүлшат. *(Есікті әсте ашып ишке киреди).* Сәлем абысын! *(ийиледи).*

Бийбимәрям. А, абысын! Кел, кел! Төрге шық *(орнынан секиріп турып, төрге төсек сала баслайды).* Қәне, қәне абысынжан, төрле, төрле ...

Гүлшат. *(Көксине еки қолын қойып)*. Хәзир, хәзир, абысынжан! *(асығыс гейшисин шешип төрге барып төсекке отырады)*. Аўмин! Илая аллатаала хешбир бепдесин ски дүньяда хоры-зар етпесин, аллахи акбар. Бийбимэрям. Аўмин, айтқаның келсин, аллахи акбар! *(пәтия қылады, бетин бастырып төмен қарип отырады)*.

Гүлшат. *(Оның келбетине қарап)*. Хаў абысынжан, бет-аўзың қалқыңқы көршеди, жылағанбысан?

Бийбимэрям. *(жортаға күлип)*. Жога абысын, жылап... неге жылайың ... Аманлық ғой. Ақшамы менен шарық пийрши едим, соған шаршаған шығарман...

Гүлшат. Хә жаным. Аўа абысын ақшамы менен шарық пийрмей не қыласаң... Бир үйдің барлық руў-зыгершилиги бир өзиннің мойнында. Бул үйге көрпө-төсек керек, кийим-кеншек керек, шыпта, ший, үзик, кели, дигирман жөпе бар. Барлығы бир өзиннің мойнында. Қала берсе үш мезгил азық-аўқаты, шай-пайы, отын-ошағы, суў пуўы. Барлығы бир қатышың мойнында... Оның сирә айтары жоқ... Әй, зәлели жоқ абысын, бир уйықлап алсаң аттай болып кетесен...

(хәзиллесип) я... анаў хәңги молламыз түспегир ... ақшамы менен кенеп уйқыңызды бермей жүрме, я?... *(шақалақ атып күледі)*.

Бийбимэрям. *(уялып)*. Қойшы абысын... Оның ол хәңгилик дәўирлерин өтти ғой.. Енди, құлағына құрбақа үймелеген құлындай, құлағынан тартсаң да зорға оянады *(күлиседі)*.

Гүлшат. *(изғана паузадан кейин)*. Айтқандай, молламыз көршибейди?

Бийбимэрям. «Өлеңли жерде өгиз семиреди, өлим-ли жерде молла семиреди»—деген нақыл бар емесе сизлерде... Сол айтқандай бүгин анаў Үрге деген атаў бетте, бир ел агасы болған биреўдің намазы екен. Азанғы шайын шала-пула ише сала соған кеткен еди, еле жоқ. Хаў айтқандай ананы, мынаны сөйлеп отыра берипсен-ғой, қуманды отқа қойып жиберейин... *(турмақшы болады)*.

Гүлшат. *(оның шалғайынан асылып)*. Жоқ-жоқ абысын Бийбим, ... шай-пай керек емес...

Бийбимэрям: Ал онда келген жумысыңды айтып отыр, абысынжан...

Гүлшат: Айтсам менің жумысым өзинце мәлим...

(қолтығынан ағыз қабағын шығарып алып) айран сораған шелегін жасырмас дегендей, және асқатықлық азғана айран сорап келдім абысын. (ағыз қабағын оның алдына қояды).

Бийбимәрям: (күліп жибереді). Болады, болады абысын... Берейін-берейін. Бірақ менің саған айта-жақ бір ағыз сөзім бар... Егерде кеуліңе ағыр алма-саң...

Гүлшат: Пайдалы сөз болса неге кеуліме алайын... Айт, айта бер абысын.

Бийбимәрям: Айтсам мен ұсы Қара қалаға келіншек болып келгелі бес-алты жыл болды. Соннан берлі екеуіміз жап қонсымыз. Бірдейінне асқатықлық сорап келсең... Көріп киятырмап. Соннан қатық қылыуға бола ма, болады-ғой. Құдайдың қутлы күні ағуылдың адамлары таң азаннан тұрып, сыйырларын сауып, малларын падаға қосып атырғанда, сизің сыйыр бірдейінне қазығында байлаулы қалып қояды, я оны ерте тұрып саумайсыз... Тал түсте төсегіңізден тұрып, мұдамы асқатықлық айран сорап жүргенсіз. Халық қатары ертерек тұрып қозғалғанда болмайма?... Гүлшат. Болады ғой....

Бийбимәрям: Сонда неге сондай іслемейсіз?

Гүлшат: Ай абысын ай, айтасаң-ау... Жаман көрпе, жаман жастық, Турғызбайды қара басып.

Бийбимәрям: Ал басқаларда ше?

Гүлшат: Басқаларда ма? Басқаларда: Жақсы көрпе, жақсы жастық, Жатқармайды дәулет тасып. (күледі).

Бийбимәрям: Өйбей, мына сөзді ойып айттың ғой абысын. (күлкисі менен ағызқабақты алып сыртқа шығып кетеді).

КӨРИНИС

(Сахнада Гүлшаттың жалғыз өзі).

Гүлшат: Аш бала тоқ бала менен ойнамайды, Тоқ бала хештемені ойламайды — деген екен жергіліктілі бір шайыр. Сол айтқандай, талабы келіспеген адамды қара басатуғынынан хабары жоқ, неге тал түске шекем жатасыз, ерте тұрып неге сыйыр-пыйырыңызды саумайсыз, неге оны падаға қосып жибермейсең дейди-ау... Оның пайдалы екенін ким билмейді, ал жел-

көшпен қара басып, сені тұрғызбаса не қыласаң... Бий-шара абысын соған түсінбейді... Хаслы тегі орыстағы... мұсылманша тәртіптің хәммесіне түсіне бернұ қайда... Едеде молламыздың арқасында бұл құрақым абырайлы елті болып халық қатарына қосылып, илмлі усындай адамлардың садағасы кетейіні. Мынау хасыл затларға қара, құдай билесің булардың қайсы елатлардан алып келінгенің... Усынышама дәскелер буларды ертеден қозғамай тыныш жатқарып қояма... Ал бизнің үйлерімізде болса мына жағынан тесің кирген гарға, мына жағынан тесің шығып кетеді. Сонда бизнің талабымыз қалай келіссің...

КӨРИНІС

Бий би мэрям: *(Айыр айызқабакты қос қоллап көтеріп келип)* мнше сораған асқатық айраның, алағо абысын... Солай да абысынжан, жаман көрпені серіні таслап, жаман жастықтан жалмажап басты көтеріңге әдетленсеңіз, көрпеніз де, жастығыңыз да жанармаспа екен. Бір ойланшы көрің абысынжан.

Гүлшат: Айтқаның келесі абысын. Дурыс айтасыз, хәрекетке берекет деген ғой... Көремсің. *(айызқабакты көтеріп, есиктен шығар жерде артына бурылады)*. Айтқандай... *(Бий би мэрям жалт қарайды)* Тесесі! *(Сыртқа құлақ салып, соң есикті қаттырақ бекитеді)*. Есітпіндізбе, анау Ақ қалаға Орынбордан ақ патшаның көп әскеріні адамлары келіпті...

Бий би мэрям: *(селк етіп түсіп)*. Россиядан ба? Гүлшат: Билмедім әйтеуір сизің елаттан болса керек. Араларында орыслар, казаклар, татарлар болса керек.

Бий би мэрям: Оренбургтан болса Россиядан болғаны ғой *(хәйлығын)*. Қимлер екен жаным. Буннан онлаған жыл бурып Алексей Иванович деген бір адам, желқомлы қайық пенен Арал арқалы бұл жаққа келіп кеткен еді... Не себептен екенің билмедім, өз-өзінен басқы тауып, бір ақшамда қайтып кеткен еді... Солар емесе екен?!

Гүлшат: Билмедім. Бизнің кісің айтып келді. Гилец әскеріні кийінген адамлар көрінеді. Арал арқалы келген деседі... Міншің келгенлерің желқомлы қайық емес дейді. Өз-өзінен өкірің ысылдап жүретуғың

кеме қусайды. Үлкенлиги 12 қанат отауда бар қусайды. Иши толы жау-жарақ дейди...

Бийбимәрям: *(тынышсызланып)*. Не дерекли келген адамлар екен я?

Гүлшат: Билмедім. Солардың бір топар адамлары бүгін бизің Қара қалаға келипти. Анау қала хәкими, Хәким шекшектің үйіне түскен көринеди. Олардың атын жаулаған адамлар өрден ыққа жууырысып, шабысып жүр. Қала адамларын жыйнап, хәзир олар менен сөйлесіп отыр. Бизің үйдеги кисини де сол жаққа шақырып алып кетти.

Бийбимәрям: Мени бул хабарың хайран етти абысын. Енди буны бөтен адамларға айтып жүрме.

Гүлшат: Болады. Еситиуден, еки бәнени бір сылтау етип, сизди хабардар етейин деп арнап келгеним ғой, абысын жан.

Бийбимәрям: *(Хайлығып)*. Рахмет, алла разы болсын саған абысын. *(Аршадан бир жайлық орамал алып оның ийніне жабады)*. Мине мынау усы хабарың ушын шүйіншин, тоздырмақ несип етсин.

Гүлшат: Өйбей абысынай... Қой, қой... Керек емес, керек емес...

Бийбимәрям: Жоқ, жоқ аласаң *(зорлап алдырады)*. Енди абысын, сол жақтан тез-тез хабар алып тур. Өзиң билесен, бул мениң ушын оғада зәрүрли хәм әхмийетли болса, тезден маған хабар бер. Мен олар менен тиллесип қалайын, яқшыма абысын?

Гүлшат: Яқшы, болады абысын *(кетпеки болады, оны иркеди)*.

Бийбимәрям: Егерде ендиги келгенинде үйде молла болып қала ғойса, хабарды ижарат арқалы билдирерсең... Түсиниклиме абысын?

КӨРИНИС

(Сахнада молла Мамыт, Бийбимәрям).

Бийбимәрям: *(шоқынады)* тәңирим!... *(көз жасын төгеди)*. Өзимнің ана топырағымның адамларын көріп өлсем әрманым жоқ. Олар менен көзбе-көз, жүзбе-жүз дийдарласыу несип еткен күнлерге жетиссем, дүньядан әрмансыз өтер едим. О ана дийдарына зар болған мениң тири жетим перзентлерім... Мени жоқ-

лап зары-гирян болып көз жас төккен ана-сінділерім.... О киндигимнің қаны тамған ана жерім. (көз жас төгеді). Мени мынау жауыз тәднр сизлерден тирилей айырды ғой. Бизди биримизден биримизди зар қылды ғой. О тәднрим мени тирилей елимнен, тиллимнен бездирип ақыр түби көр қылдың ғой... Не жазығым бар едн саған... (узақ көз жас төгип жылайды. Соң азғана паузадан кейин өзін басып). Енди мынау келгенлер, баяғы келгенлердей өзимиздің россиялы болғайдағы... Қой, неде болса, мен буларға жолығып қалайын. Мусырмапларша айтқанда, зәрре бақыш, шарапатлары тийсе тийе кеткей... (асығыслық пенен есикти ишинен илип, бир сандықшаны ақтарып еки дана сүйретти тауып алады. Крестти алып мойнына тағады. Аспанға қарап бир-еки мәртебе шоқынады). Мнне енди болды, кел тәуекел, буны да көрейнк. (Есик қағылады. Бийбимәрям бирден шоршынып шашылған затларды тез-тез жыйнастырып, шарықтың қасына жата кетеді. Есик қатты-қатты қағылады. Бийбимәрям жаңа ояңған адамдай манаўсырай баслайды). Кино-о?!

Молла Мамыт: (Сырттан). Елти, ҳа елти....

Бийбимарям: (дауысын қалтыратып) ләббай!

Молла Мамыт: (сырттан). Есикти аш!

Бийбимәрям: (ыңырсып). Хәзир.... Хәзир. (әсте жүрип барып есикти ашады).

КӨРИНИС

(Сахнада молла Мамыт, Бийбимәрям).

Молла Мамыт. (ишке кирип). Ой-бой!.... ҳаў елти ийшан... Буншама не? ... Бизди есик сыртында дилгир етгнциз-ғой....

Бийбимәрям. Әпнү етиң молламыз, эшнү етиң... жаңа ғана, сиз келердің алдында, мынау Шанап қайнағаның үйиннен келип қыйсайғаным едн, көзим илинип кетипти....

Молла Мамыт.Хә, онда не жұмыс едн?

Бийбимәрям. Баласы ушынып аўырғанба... ушықлап жибер шеше деп ҳаялы келип едн.... жалынып қоймады... Соған барып келип шарық нйнрнўге жаңа айланысқаным, қәпелимде уйықлап қалыпшан. (ша-

рықты алып қойып, төсек салыуға айналысады). Қәне отырың, демніңзді алың, шаршап келген шығарсыз, арасы біраз жер барғой...

Молла Мамыт. Біраз жер болғанда, мен жүрип барғаным жоқ, кеме менен бардым, кеме менен қайттым. Ескегін ескен биреу, таяуын таянған биреу, меникі тек азанда отырыс болды елти ийшаным...

Бийбимәрям. Сонда да жол азабы гөр азабы деген ғой, мен құманды отқа...

Молла Мамыт. *(отырып)*. Жоқ, жоқ, керек емес... мениң шайдан исим питип келди.... *(қолтығынан шапан алып)* мә мынау намаздан алған шапаным. Қуран шығыспасына пул алдым, мине. *(береди)*. Ал, бала ушықлап сен не алдың?

Бийбимәрям. Мен не алайын, меникі халыс... халыс не иследим молламыз... шәккі не болыппа?

Молла Мамыт. Халыс хызмет пенен халыс емес хызметтің парқы бардағы, елти ийшан.. хәр қандай хызмет халыс бола бермейди. Бийтапты дауалау халыс хызмет емес. Мен баяғы өзіңе айтқандай, қабаны хажы тәуіп етіуге сапар шеккенімде көп ғана фарсий, араб, Түркстан қалаларын көрдим. Олардағы диний тәртіптер менен таныстым. Олар бизлерге қарағанда ислам диніне бурынырақ кирген елдер ғой... оларда хеш қандай хызмет қалыс болмас екен. Фақат Алла таалаға ибадат қылып, Алла тааланың жолына қарыж-кәремаат қылуы ғана халыс болар екен. Бенеделер ушын қылған хызметтің хәммеси де мийнет хәқы ушын исленсе керек. Ушықлау деген, ақыры куда ушын шүлен қазан тарқатыу емес ғой....

Бийбимәрям. Өйбей молламыз... Шанаш қайнаға маған хызмет хәқы деп не берсин, отырысы анау... өзлери зорға оңысып отыр ғой...

Молла Мамыт. Мийнет хәқы деген ат, түйе емес ғой... Азғана болсада ырымын ислесе болады. Ақыры сен болсаң, белгилі бір уламаның елтисең. Қала берсе... Сенің атың Бийбимәрям... Яғнай, бисмилла, хирарахима нуррақым, бул ат хәзирети Ийса пайғамбарымыздың анасының аты...

Бийбимәрям. Билемен, билемен молламыз... Мария бизнің руслар динінде «Богоматери» — деп аталады. Себеби ол *(шоқынады)* Иисус Христостың анасы *(шоқынып ибадат қылады)*.

Молла Мамыт. Хә елти ийшан, неге шоқындың... мусылманшылыққа шек келтирдің ғой..

Бийбимәрям. *(орнынан турып оған тәжим етеди)*. әпиу еткейсиз тақсыр. Спз Ийса пайғамбарды еслегенде калима-шаадат қайтардыңыз, меп де Иисус Христосты еслегенде христианша калима-шаадат қайтардым. Ақыры жаслайымыздан қапымызға сиңип қалған... Шоқынғанымды өзим де билмей қалдым... Жаслығымыздан әдетленип кеткенбиз ғой, әпуұ... әпуұ....

Молла Мамыт. Хә солай болсын. *(пәсине қайтып, бүкке түсип жатады)*. Бийбимәрям, арқамды азғана уұқалап жибер.

Бийбимәрям. Әжеп болады, молламыз *(отырып арқасын баса баслайды)*.

Молла Мамыт. *(Баяғы сөзди дағам етип)*. Солай етип, ендигиден былай есиңде болсын елти..... Хызмет көрсетиуге барған жерің бай ма, жарлы ма, ырымын ислеуди талап ет. Бизлер алла тааланың хызметкеримиз... Хей әттегенеай... қаншама айтып түсіндірсемде, дым түсинбес екенсеңдағы... Замана қатыныны жолға салмақ, Болар аңсат емишдур отқа жанбақ, — деп, хәзирети Суұпы Аллияр күйгенишен айтқан екендағы.

Бийбимәрям. *(Сөзди басқа жаққа айдарып ушын, дәлкек етип)*. Молламыз, үйге бир адам әкелип турса да жеткиликли ғой... *(Күледи)*.

Молла Мамыт. Хә еки адам әкелгенде артып кегем... Пай өзің де... Гәп онда емесдағы ... *(молла орнынан турып бир жамбаслайды)*. Мә кел, мәсимди тартып жиберши...

Бийбимәрям. *(Әдеп оған елерип қарап турып, соң оның барымына барады)*. Әжеп болады, молламыз *(молла Мамыт еки мәсисин де шештирип дүс төменине және жатады)*. Бийбимәрям оның арқасын уұқалайды және дағам етеди. Азғанадан соң, есикти әсте ашып ишке Гүлшат кирип келеди).

КӨРНИС

(Сахнада молла Мамыт, Бийбимәрям, Гүлшат).

Гүлшат. *(тәжим берип)*. Сәлем бердик, молла қайнаға!

Молла Мамыт. *(қарамастан)*. Аманбысаң келли...

Гүлшат. *(тәжим берип)*. Шүкир қайнаға, шүкир *(Бий-*

*бимәрям менен ымласып сөйлеседи, адамлардың сауа-
ланғанын билдиреди. Бийбимәрямның молла келип
қалды, енди мен қалай бараман деген ымына, ым ме-
нен хәзир оны туйрылайман деп жуўап қайтарды).*
Абысын мен сизге бир жұмыс пенен келип едим....

Бийбимәрям. Маған ба?

Гүлшат. Аўа сизге. Айта берейинбе?

Бийбимәрям. Айта бер....

Гүлшат. Анаў, бизиң гөнели қайнағаның келини еки
қат еди. Сол бүгин азаннан берли толғатып жас боса-
на алмай атыр. Арқан керип, жүўенге асылдырып
қойыпбыз. Сизди алып кел деп мени жиберген еди....
Дымнан ғана қыйналып атыр, жас нәресте.

Бийбимәрям. Ойбей, бийшараай, дым қыйналып
атырма?

Гүлшат. Қыйналғанда да орасаң.... Үй-иши не исле-
рин билмей атыр.

Бийбимәрям. Биринши жас босаныўы ма екен?

Гүлшат. Аўа, биринши,.... Былтыр еди ғой келиншек
болып түскени....

Бийбимәрям. Ой бийшараай... Молламыз не қы-
лайын? еситип атырсаң ба?

Молла Мамыт. Әй, усы мен түсинбеймен.... Биреў-
лердиң ийти аўырып, сыйыры пошаласада, бирдейине
сени шақырады.... Ушықлаўғада сен, бесикке салыўға
да сен, тусаўын кесийге де, сен шашыўға да сен....

Гүлшат. Әй қайнағай, усы Қара қалада елтиден
басқа өзи епли, қолы жеңил, көзи танығыш, қайыр-са-
қаўатлы ким бар? Булда Сизиң караматыңыз, абыро-
йыңыз ғой....

Молла Мамыт. Солайы-солай-аў! Ал бирақ.... *(пә-
сине қайтып)*. Болмады, мейли-мейли елти, барсаң ба-
рып келе ғой....

Гүлшат. Хә ийманлы болын қайнаға.

Бийбимәрям. Мен енди, хәзир бараман. Сен бара
бер. Өзинде сол жерде бол.

Гүлшат. *(көзин қысып)*. Яқшы, абысын, өзим де тап
сол жерде тураман. Бирақ тез, тез барың.

Бийбимәрям. *(көзин қысып рахмет айтып)* мине
хәзир, хәзир бараман, жа-а-ан абысын!

Перде

ЕКИНШИ КАРТИНА

Ақ қаланың көринісі. Үргенің тауы, Арал теңізі, төбе-төбе дүмпешиклер узақтан азанғы мәхәлдің сағымы менен алыстан булдырасып көзге тасланады. Сахнада Бутаковтың шатыры, шатыр алдында кишигирим стол, стол дөгерейінде сөз тыңлап отырған бир-еки адамлар. Бутаков түргелип турып, бұрыннан басланған сөзин дауам еттиреді

КӨРІНІС

(Сахнада Бутаков, Есберген ақсақал хәм бир-еки адамлар),

Бутаков. Солай етип, XVIII әсирден баслап, Уллы Россия өзге қоңсылас мәмлекетлер менен сауда сатынды күшейтип жиберген еді. Ал Бухара эмираты, Хий-ұа ханлығы менен сауда қарым-қатнасын баслау хәрекеті, Россияда мине усы әсирлерден баслап қолға алынады. Буның ушын Россияға қыр қатнас жолларын, суу қатнас жолларын анықлау керек болды. Мине усы мақсетте, 1717-жылы Петр I тәрәпинен князь Бекевич—Черкесский басшылығында Астрахан арқалы Хий-ұа ханлығына қарай биринши экспедициясын жөнелткен еді. Оның ақыбеті не менен аяқланғанын өзлеріңиз билесізлер. Хий-ұа ханы Шерғазы, бул экспедицияны қырғанға ушыратты. Экспедицияны басқарыушы князь Бекевич-Черкесский усы сауашта Шерғазы хан тәрәпинен алдаулық пенен қолға түсіп, өлтирилді. Есберген ақсақал. *(жағасын услап)*. Тажжип-а? Бутаков. Ал бирақ, россия буның менен тынышланып қалмайды. Орта Азия ханлықлары менен сауда қарым-қатнасты орнатыу ушын Уллы Императрица Екатерина II Янк дәрьясының бойын жаулап басып алады. Ески Янк дәрьясының атын Урал дәрьясы деп өзгертеді. Дон дәрьясынан көширилип әкелген дон казакларын Урал казаклары деп атай баслайды.

Ески Янк дәрьясына келип қуятуғын Ор дәрьясы хәм Сакмара деген еки дәрья болған. Соның Ор дәрьясына Ор деген ат қойып, оның бойына 1734-жылы Орск деген қала салдырады. Соң, Урал дәрьясының бойына Оренбург қаласы салынып, Орск қаласы россияның Орта Азия менен шегаралас қорғаны болып қалады. Ал Оренбург қаласы болса Оренбург губер-

ниясының бас қаласы ұазыйпасын атқарады. 1734-жылы Оренбург губерниясының биринши губернаторы Иван Иванович Неплюев тәрәпшн Арал теңиз арқалы суў жолларын анықлаў мақсетинде адмирал Крилловтын басшылығында россия империясының екнши экспедициясын уйыстырған едн. Бул экспедиция Сыр дәрьяның Арал теңизине қуяр жерине шекем жетип, сол жерге россияның ең биринши пристанын салыў менен чекленди.

Арадан жүз жыл өткеннен кейнн, яғнйй 1847-жылы Оренбургтан жиберилген үшінши экспедиция усы пристан арқалы Сыр дәрьяға россияның ең биринши Шхуна деп аталған желқомлы қайықларын салып жүргизген едн.

1848-жылы Оренбургтың төртинши экспедициясы мениң басшылығымда усы жағаға, яғнйй Әмиўдәрьяның Аралға қуяр жерине биринши болып келип қәдем басқан едн. Минне енди, арадан он бир жыл өткеннен кейнн, мен басқарған экспедиция усы жағаға екнши мәртебе келип отыр. Биз бул сапары Арал арқалы шхуна желқомлы қайық пенен емес, пароход пенен келип атырмыз. Бул пароход уллы императорымыздың буйыртпасы бойынша, ссап-сапсыз пулга шет мәмлекетлерден келтирилди. Ал сайыз суўлардан жүретуғын шхуна желқомлы қайықлар Сырдәрья менен Әмиўдәрьяда. Хәзир жетерли дәрежеде көп.

Минне усының хәммеси Россия менен Бухара әмираты, Хийўа ханлығы арасындағы қарым-қатиасты күшейтиў ушын исленип отырған илажлар....

Ес берген ақсақал. Хә бәрекалла! *(ойланып турып, соң сөзин даўам етеди)*. Усы әзийз меҳман, жаңа сиз Яик дәрья дедиңиз.... Сол, бир заманларда бизлердиң ата-бабаларымыз жасаған Жайық дәрьясы емеспе екен.....

Бу т а к о в. Хә, билдиңиз... Сол дәрья. Бир заманларда соның бойында өзге халықлар жасаған....

Ес берген ақсақал. Едил, Жайық еки суў.

Ел қонарға тар болды.

Қарағай, қайың, тал-терек,

Тамыр түби таўсылып, қамшы сапқа зар болды—деген өлеңлер руслар басып алған жыллары жазылған өлеңлер екендағы.... Онда....

Бу т а к о в. Мүмкин... 1734-жылы Ор дәрьясы бойыша

Орск қаласы салынғаннан кейін, бұрыннан отырықшы жергиликли халықтар, бас салып көшіп, тумлы тусқа тарала баспаған. Олардың орындарына тумлы-тустан руслар көшірилип әкелініп қонысластырған. Солай етіп, Оренбург губерниясы 1525 квадрат километрлик көлемди өз ишине қамтыған. Бір шети Орта Волга дәр-ьясынан Арал теңизи аралықты, екінші шети Екате-ринбургтан Каспий теңизине шекемги аралықты өзи-не қаратқан. Солай етіп, Петербург қаласы россияның Европа бетке қаратылған дәрұазасы болса, Оренбург қаласы оның Орта Азия бетке қаратылған дәрұазасы болып есапланған.

Ес берген ақсақал: Онда ески Жайық дәр-ьясы бойында, бұрынғы жергиликли халықтардан ҳеш ким қалмаған көринеди-ғой?...

Бу таков. Жоқ қалған. Рус тарийхшыларының берген мағлыұматына қарағанда, мысал үшін, Оренбург губерниясының тарийхын арнаұлы түрде изертлеген, белгили рус тарийхшысы П. И. Рычковтың сөзине қарағанда Оренбург губерниясында 11 халықтың ўәкиллери жасаған. Атап айтқанда, булар рус, татар, башқыр, мешеряк, қалмақ, қырғыз-қайсақ, қарақалпақ, мордва, черемеш, вятки, чуваш халықтарының ўәкиллери болған. Ал басқа рус тарийхшыларының мағлыұматларына қарағанда 1804-жылы Оренбург қаласының өзінде 20 дан аслам Орта Азиялық хожалықтар жасаған, 1810-жылы 46 хожалық, 1825-жылы 130 хожалық жасаған. 1825-жылы Оренбург қаласында 10 мың халық жасаған болса, соның басым көпшилиги мусырманлар болған.

Ес берген ақсақал. О! онда Оренбург мусырманлардың қаласы екен-ғой...

Бу таков. Жоқ, мусырманлар қаласы емес, көп мусырманлар жасайтуғын қала.... Ол уллы рус империясына қараслы қала, соның үшін да ол губернияны руслар басқарады.

Ес берген ақсақал. Хә..... Солайма?!

Бу таков. Рус императоры ҳазир ол жерге темир жоллар алып келди. От арбалар көкти гүркиретип жүр. Оның ҳәр бир басқан қәдемине жер солқылдайды. Ес берген ақсақал. *(жағасын услап)*. Әстапыралла!

Бу таков. Көп ғана ески мусырманлар елатлары, ата-

малар, жерлер хәзир «қарғалы», «янги юл», «сығанақ», «шоқмарлы», «томар көл»—деген темир жол станциясына айналып кетти. Усы карада жасаушы жергиликли мусырман халықлар руслар менен бирликте елге шекем шалы, пахта, буудай, арпа егип дийханшылық қылады.

Ес берген ақсақал. Бәрекелла, алла зият етсин.... Көп нәрсени билип қалдық. Алла разы болсын сизге әзиз мехман!

Бутakov. Уллы Россия империясы, Хийұа ханлығы менен сауда-сатын қатнастарды жолға қойыуды жүдеғана қуштарлық пенен мақсет етип отыр. Бизиң хәзирги экспедициямыз усы мақсетти әмелий иске асырыушын хызмет қылмақта. Биз бул жерге келгели Ақ қала, Қара қала, Хийұа ханының жау-жарақлы қорғаны Серен қала, Барса келмес, Тоқпақ ата хәм тағы басқа жерлерди көрип таныстық. Енди бизге Хийұаға шекем Әмиүдәрья арқалы қайық пенен жүрип, жол қатнас жағдайларын көриүимиз керек еди. Бул ақ патшаның хәмири.

Ес берген ақсақал. Патша хәмири қуда хәмири деген мехманлар, оны бежерий биз пухараларға парыз хәм қарыз.

Бутakov. Еки мәртебе жиберген адамларымыз дәрьядан жол таба алмай, қайықлары қырға тийип қайтып келди. Енди бизге усы дәрьяны жақсы билетуғын жол силтеуши бир адам керек, минне солай ақсақал. Ес берген ақсақал. *(Бираз ұақыт үндемей қалады)*. Ой-бой... Буны Хийұа ханы билип қалса, бизлерди дарға асады ғой....

Бутakov. Хийұа ханы буны қайдан билиүн мүмкин деп ойлайсыз?

Ес берген ақсақал. О әзиз мехманлар... Хийұа ханы өз сорадын сизлерден, яғний дин руслардан қорғаушын, бағана өзиниз айтқандай, Арал теңизи жағасына Серен қала деген қорған салдырып, ишин хәр қыйлы жау-жарақ хәм ләшкерлерге толтырып қойыпты. Оның менен де турмай, дин мусырман адамларын орысларға қарсы қойыушын, Қара қумда Қара қум хәзиретлерин, усы әтирапқа сақшы етип қойыпты. Оның да хәр аўылда Имам қылып қойған сақшысы бар, олар хәр жаққа қулағы менен көзин тигип отыр...

Б у т а к о в. Сиз олардан қорықпаңыз. Россия деген Уллы мәмлекет тек Хийұаның хапы емес, оның менен дүнья мәмлекетлериннің ең ири басшылары да санасды.... Биле билсе бул хийұа хаплығы үшін оғада абыройлы жұмыс.... Россия арқалы ол өзін дүньяға танытып қалыұда мүмкин.... Сиз усы Хийұа хаплығының бир әмелдары сыпатында батыр болың. Қорықпаң, усы Ақ қалада бизлерге дәрьядан жол көрсете алатуғын бир адамды тауып бериң.... Я болмаса, биз бенен бирге Хийұаға өзиңиз жүриң....

Ес берген ақсақал. Жоқ, жоқ, әзиз мехманлар, мен бул иске тәүскел ете алмайман. Адам да тауып бере алмайман.... Бул келле кететуғын жұмыс.... Жоқ, жоқ, болмайды.

Б у т а к о в. Биз бул исти ҳешкимге билдирмей қупыя қылып ислеймиз... Қорықпаң.... Бизге жол көрсеткен адамға беретуғын үлкен сыйлық сарпайымыз да бар. Ес берген ақсақал. Жоқ, жоқ! Болмайды.

Б у т а к о в. Қорқпаң.... Оның бизге қылған хызметин Ақ патша ҳәзиретлерине жеткеремиз... Барлық Оренбург губерниясына, өзлериниздің динлес мусырман халықларыңызға тарқатамыз.... Олар сизлерден ырза болады.

Ес берген ақсақал. Жоқ, жоқ... Әзиз мехман.... Биз бул иске тәүскел ете алмаймыз....

Б у т а к о в. Ә.... батыр емес, қорқақ скепеніз ақсақал. Қалай сиз Ақ қалаға ақсақал болып жүрсең.... Жақында бизлер моторлы қайық пенен Қаражар, Үрге. Қызыл жар, Кешуұ, Қыйсық Мәдели, Барса келмести аралап жүргенде моторлы кемемиздің жанармайы таусылып қалып, Илме қол деген жерде қалып қойдық. Сонда, Үргениң тауына жақын жердеги Пулжай деген жерден сексеуил тийеп киятырған арбалы бир еки қарақалпақ жигитлерин көрдик. Бизлер оларға өзлеримиздің аұхалларымызды айтып едик, арбаға тийеп киятырған сексеуиллерин түсирип, бизлерге берип кетти. Ал бизлер май орнына усы сексеуиллерди жағып, өз шатырымызға жеттик. Мине көрдиңизбе, бул не деген мәртлик... Не деген адамгершилик. Соң еситсек, Хийұа ханы, бизлер қусаған ҳәр бир келген-руслардың ҳәр бир геллеси үшін мың тилла сыйлық жәрнялап қойған екен.

Ес берген ақсақал. Хә бәрекеллә! Сизлердің ба-

сыңыздың қуны мың тилла болса усыдан сизлерге хызмет қылсақ, бизлердің басымыз таяқлап өлтирилген ийтнің басындай далада қалады.

Б у т а к о в. Онда неге олар бизлерге усы жақсылықты иследи? Жоқ ақсақал, хәрқандай адамгершилик, ар-намыс өлимнен күшли. Буның ушын мәртлик керек. Әне жаңағы арбасына сексеуил тийеп княтырған жигитлер, ҳақыйқый мәрт жигитлер. Олар менен хәрқандай өлимди жеңиўге болады. Қәне не дейсиз?

Е с б е р г е н а қ с а қ а л. Жоқ, жоқ... Биз сизге хешқандай жәрдем бере алмаймыз. Басымыз кетеди.

Б у т а к о в. Мейли онда... Лийкин, мениң сизлерден өтинишим, бул туўралы хеш бир жерде тис жарып айтып жүрмен... Егерде айтсаңызлар... Қатты өкпеле-семиз... Қырып таслайман.

Е с б е р г е н а қ с а қ а л. *(қасындағы адамлар қосыла шуўласып, орынларынан турады)*. Жоқ, жоқ... оннан қәтержәм болың, мехман. Айтпаймыз.

КӨРИНИС

(Бутаков звонок қағады. Сырттан бир солдат кирип келип, Бутаковқа честь береді).

Б у т а к о в. Мына ақсақалларды моторлы қайыққа мингизип үйли-үйлерине апарып тасласын.

С о л д а т. Әжеп болады *(Есберген ақсақал өз адамлары менен солдатқа ерип сыртқа шығып кетеди)*.

КӨРИНИС

(Сахнада Бутаковтың жалғыз өзи).

Бутаков сөйлескенлерден жуўмақ шығарып, бираз ойланып, әри-бери жүреді. Соң өзиниң жазыў столының қасына келип отырады, өзинше бир қыялға шу́мип, соны бир үлкен хәм қалың дәптерге жаза баслайды. Соң орнынан бирден турып, әри-бери жүреді.

Б у т а к о в. *(азғана паузадан кейин)*. Да... Көл ишинде тығылып отырған бул көшпели елди, Хийўаның ханы жақсылап турып ноқталаған екен. Но ничего... Биз оның бул ноқтасына қарамаймыз... Үзип-үзип таслаймыз... Барып, барып, Хийўа ханы Россия менен қарым-қатнас жасаўға өзинен-өзи зар болады. Лийкин,

сол күнди олардың басына бизлер туұдырыуымыз керек. Россиядан келген жекке-жарым экспедиция ағзаларына қарсы тұрып, оларды қырып-жойып, ұақтынша тосқынлық жасағаны ушын, бул Хийўа ханлығы өзін жәханда теңи-тайы жоқ құдиретли күш билеп жүрген шығар.... Тоқтап тұр еле.. Россияның нағыз бети соған қарағанда көресең еле.. Ол күн узақ емес, елде оны жақынластырыуымыз керек (*Столға қайтадан отырып, және жаза баслайды*).

КӨРИНИС

(*Бутаков, Антонов*).

Антонов. (*кирип келип, есик алдында бірден тоқтайды. Азғана паузадан кейін*). Мүмкинбе, уллы дәрежелі капитан?

Бутаков. (*басын қағаздан көтеріп*). А, Иван Петрович! Кел, кел....

Антонов. (*Қолындағы бір рулон қағазды көрсетип*). Анаў айтқан жерлердің картасын сызып қағазға түсіріп, сизге көрсетіўге әкеліп едим. Рухсат болса бір көріп берсеңіз....

Бутаков. Хо, рухсат, рухсат...

Антонов. (*Рулонды стол үстине жайып*). Мине көріңіз.

Бутаков. (*қайымласады*). Қәне көрейік....

Антонов. Бул тек наброскасы. Сіз мақұллағаннан кейін қайта сызаман.

Бутаков. Болады, болады (*стол үстине жайылған картаға ҳәр қыйлы позада тұрып қарай баслайды*). Так... хәмме объектлер есапқа алынған.... Барлығы картаға түскен, орынлары да дурыс көрсетілген... Енди мени ойландырып тұрған бір нәрсе.... олда болса... усы пунктлердің аралығын есапқа алыў мәселеси.... Айтайық, мынаў Әмиўдәрьяның қуяр жери менен Сыр-дәрьяның қуяр жериниң аралығы неше километр... Я болмаса, мынаў Барса келмес пенен Николай атаўдың арасы қанша километр.... Сондай-ақ мынаў Ақ қала менен мынаў Қара қаланың, мынаў Тоқпақ ата менен Мойнақ поселкасының, мынаў Қара жар менен мынаў Қызыл жардың аралары қанша..... Мине усы нәрселерди масштаб арқалы беріў керек. Билесеңбе Иван

Петрович, бизге тек пунктлердин аты, қай жерге жайласқаны ғана емес, соның менен бирге, олардың аралығын көрсету де жүдә әҳмийетли.

Антонов. Болады, болады, түсіндим уллы дәрежелі капитан. Олар тууралы анық мағлыұматлар менің анаў дневнигимде бар. Оларды да масштаб арқалы сызып усыған қосаман.

Бутаков. Енди, Әмиўдәрьяның Аралға қуяр жеринен Хийўаға шекемги еки аралықты билсек, анықласақ, қал үстинде қал болар еди. Енди соны жақсы биллип, Әмиўдәрья арқалы жол көрсететуғын адам керек болып тур.

Антонов. *(картаға үңилип, бирнемелерди қосымша сызып атырып)*. Анаў Ақ қаланың ақсақалы ырзашылық бермедиме?

Бутаков. Есберген ақсақалма?

Антонов. Аўа, бағана бир-еки адам менен сизге қарай жеделленип киятыр еди-ғой...

Бутаков. Ырзашылық бермеді.. Өз басынан қорықты. *(бирден бир қыялға дөнип)*. Билесізбе Иван Петрович, мен келгели усы елаттың адамларына хәм базыбир жер атамаларына хайран қаламан, мысалы мынаў Мойнақ деген атаў Қара теңиз бойында да бар, ол жерде бул ярым атаў Мойнақ емес, Буйнақ деп аталады. Ал, мынаў, Тоқпақ ата деген жер, анаў Түркстанлы қырғызларда да бар. Ол жерде бул Тоқмақ деп аталады. Соған қарағанда, булардың қәдими ата теклеринде, қандайда бир... жақынлық барма деймен. Түрлери де, жүрис-турысларыда, турмыс дәстүрлери де бир-бирине жүдә жақын хәм уқсас...

Антонов. Билесізбе, уллы дәрежелі капитан, бир источникте, жер жүзи бойынша 800 миллион мусылманлар бар, 1 миллиард 200 миллион христианлар бар деген мағлыұматты оқыдым. Лийкин олар жердин түрли-түрли бүршегине жайласқан. Соған қарамастан, усы диннің қай-қайсы ўәкиллерине қарасаң, бәриде өзиниң дин ийелерине уқсаған болып келеди. Ақыры, сиз айтып отырған жерлердеги жасаўшы халықлар, бир диннің ўәкиллери емеспе...

Бутаков. Хә дурыс, дурыс..... Дурыс айтасаң Иван Петрович.....

КӨРИНИС

(Сахнада Бутаков, Антонов, солдат).

Қараұыл солдат. (кирип келип), уллы дәрежелі капитан, лейтенант Енекеев, қасында бір жергиликлі адам менен келип тұр, кириуге рұхсат сорайды.

Бутаков. (қуғанyp). Ха, келдиме.... (Антоновқа). Мен оны екі күнликте, бір кеме солдатлар менен дәрьяның ығындағы елатларға жиберип едим. Қандай қылып келген екен, хәзир оның өз аұзынан еситип көремиз. (Солдатқа) лейтенанттың өзін жибер, қасындағы адам тоқтап тұрсын.

Қараұыл солдат. Әжеп болады. (шығады, Антонов та кетиуге таярланады).

Бутаков. Жоқ Иван Петрович, кетпең, бирге есайтейік. (Антонов иркиледи).

КӨРИНИС

(Буринғылар, Енекеев киреди).

Енекеев. Сәлем уллы дәрежелі капитан. Сәлем Иван Петрович (жайғасып отырысады).

Бутаков. Хош Булат Айсинович, құлағым сизде... Биз бул жерден, Әмиұдәрьяға түсіп суудың ағысы менен ықлап баратыр едик... Бирден үстимизге жаудың оғы жауды. Қарасақ Хийұа ханының атлы ләшкерлери тоғайда жасырынып жатқан екен. Бизлер карамельден оқ аттық. Олар кейин серпилди. Бир мәхәли ығып баратырған қайығымыз бирден дәрьяның ортасында қайырға тийип тоқтап қалды. Ханның атлы нөкерлери соны сезип, бизлерди тирилей услап алыу үшін, өзлерин ат-паты менен дәрьяға атты. Ал бизлер қайыққа жақынласқанып қарсыма-қарсы атып турдық.... Бираз атыспадан кейин, енди қолға түсетуғын болдық-ау дегенде, қайырлап тийип қалған кемемиз өзинен өзін ықты да кетти. Сошиан кейин барып, олардан қутылдық. Бизди олар қайтып қуумады.

Бутаков. Дәрьяның тереңне түскениңизди билгенгой олар....

Антонов. Олардың мылтығы жоқпа екен?

Енекеев. Билмедим, жоқ болса жоқ та шығар. Себеби бизлер оларға қарап оқ аттық, ал олар бизлерге

қарап бір де оқ атпады. Тек болғаны оқжайдың оғын қардай бората берди.

Б у т а к о в. Шама менен сол урысқан жерңиз дәрьяның қай жерлері еді? Яғный, ол жер не деп аталған жер екен? Соң сорастырып билмедіңіз бе?

Е н е к е е в. Сорастырдық. Олардың айтыуына қарағанда ол жер Қазан кеткен деген жер болса керек. Дәрьяның жағасында қонып отырған жекке сийрек қара үйлі аұыллар да бар еді. Лийкин бизлердің хан нокерлері менен атыспаызға аұыл адамлары араласпады. Соған қарағанда, усындай атыспаға көзі үйреніскен аұыл екен деп ойладым.

Б у т а к о в. Ал соң не болды?

Е н е к е е в. Кемемиз ықлай баслағаннан кейин, азғана жүріп Таллық деген дәрьяға түстик. Ол үлкен дәрьядан бөлінген және бір дәрья екен.

Б у т а к о в. Оның бойы тыныш па екен?

Е н е к е е в. Тыныш екен. Бираз жүргеннен кейин, қайықты жағаға байлап, өзлеримиз, қамыслы көлдің ортасы менен жаяулап елге қарай кеттик. Бір мәхәли, бийик бір төбенің басында, үймелесіп тұрған көп адамларды көрдик. Бизлер олардан қорықпадық... Мылтықтарымызды оқлап алдықта, ийнимізге асып, труба, барабанды шерткізіп, тобымызды бузбастан жүре бердик. Бір қызық жері, оларға жақынласқан сайын, төбенің басындағы адамлар кем-кемнен азая баслады. Бизлер сол төбеге 15 адым қалғанда төбенің басында жалғыздан-жалғыз бір адам қалған еді....

Б у т а к о в. Мине қызық... Олар не қылған адамлар екен?

Е н е к е е в. Мен сол төбеде қалған жалғыз адамды шақырып алып, өзимше сөйлесіп, сорасып қарасам, олар аұыл бийлері екен.

Б у т а к о в. Ал, ал....

Е н е к е е в. Бул аұыл бийлері, бизлердің сол елатқа киятырғанымызды биліп, орысларды аұылға киргізбеймиз, алдынан шығын жолдан кейинне тоқтаймыз деп, аұыз бириктирип пәт пенен шыққан екен....

Б у т а к о в. Ал, ал...

Е н е к е е в. Бизлердің қарамызды көриүден, олардың баяғы пәти қайтып шөгирмелерін қолтығына қысып селт еттирмей кейин-кейин шегиніп, бирим-бирим көлге қарай қашқан екен.

Бутаков. Ха-ха-ха! Ой интересно... *(улыўма күлки)*.
Енекеев. Төбеде қашпай жалғыз өзи қалған сол
аўыл бийлериниң бири, Қәдирберген бий деген киши
екен. Мениң рус емес екенимди биллип, соның бәрши
қызық қылып айтып берди.

Бутаков. Вот интересно... *(Антоновқа)*. Кәрдинбе,
батыр адам екен...

Енекеев. Аўа, уллы дәрежели капитан, ол өзи жүдә
жақсы, ақыллы, парасатлы, тынық адам екен. Мен
оған сизиң дәрья арқалы Хийўаға шекем бармақшы
болған сапарыңызды, соған дәрьяны жақсы билетуғын
бир жол силтеўши адамның кереклигин айтып едим,
мениң кеўлимдегини дәрхал аңғарып, өзи соған ырза-
шылық берди. Соның ушын оны, өзим менен бирге ал-
дыңызға ертип, алып келдим...

Бутаков. *(Тезден орнынан турып звонок қағады.*
Қарайыл солдат киреди). Даладағы Булат Айсинович
пенен бирге келген адамды маған жибериң.

Солдат. Әжеп болады уллы дәрежели капитан. *(ке-
теди)*.

КӨРИНИС

(Сахнада бурынғылар хәм Қәдирберген бий).

(Хәмме бурылып солдат кеткен жаққа қарайды. Азгана паузадан кейин, күлис арқасынан эсте жүрип Қәдирберген бий сахнаға шығады. Қол қайсырып, ийилип хәмме менен сәлемлеседи. Арты менен жүрип, өзин бир шетке алады. Пауза).

Енекеев. Алексей Иванович, мен жаңа ғана айтқан
адамым усы киши. Рәсмий, ата теги Қәдирберген бий,
усы елатқа аты шыққан Ийгилик бий дегенниң улы,
улты қарақалпақ, урыўы қыят екен. Бизлерди сонша-
ма жыйналған қарақалпақ бийлериниң ишшиен қаш-
пай, күтип алған усы адам. *(Қәдирберген бий Бутаков-
ларға ийилип және сәлем берип, арқасы менен жүрип
және изине қайтып, өз орнына барады)*. Қәдирберген
бий, менен сизге бағанағы айтқан хұрметли ақсақалым,
яғный Макария Москвадағы уллы дәрежели ақ патша-
ның әмири менен Аралға биринши пароход салып Ор-
енбургтан экспедицияны басқарып келген уллы дәре-
жели капитан Алексей Иванович Бутаков деген хәзи-

ретіңіз, міне усы адам. *(Қәдірберген бий оған және ийіліп сәлем береді. Бутаков оның сәлемін қабыл етеді).*

Бутаков. Қәне, отырың, әзиз мехман! *(ишарат етеді).*

Қәдірберген бий. Жоқ, биз сизге емес, Сиз бизге мехмансыз, әзизім. Қәне, ең дәслеп сизден болсын... *(Еки қолын жайып отырыўға ишарат етеді).*

Бутаков. *(таңланып).* О... рахмет! *(отырады).* Қәне енди сиз хәм отырың! *(Қәдірберген бий турған жеринде бир дизерлеп диз шөгеді).* Булат Айсннович, бул ақсақалға бизнің экспедициямыздың өз алдына қойған мақсетлерин, рус империясының Хийўа ханлығы менен қарым-қатнас жасағысы келип, бизлерди жибергенни түсиндирип айттыңыз ба?

Енекеев. Айттым, хәммесин айтып түсиндирдим Ал-ексей Иванович. Солайма әзиз Қәдірберген бий?

Қәдірберген бий. *(орнынан турып).* Аўа, бәрни түсиндирди, әзиз мехман. Биз бүгнн шексиз қуўаныш-лымыз. Усы көл, дәрьяларды жағалап отырып 1500 шаңарақ қыят, 500 шаңарақ ашамайлы елаты, баспанасыз, әдилсиз заманның құрбаны болып жасамақта. Ақ патшадан мәдар болса, төбемиз көкке жетер еди. Ел-елатымыздың ақыллы адамлары, өткен дана бабалары усыны арзыў-әрман етип кеткен еди. Хош келипсиз әзиз мийманлар, бизнің елатымыз сизнің қутлы қәдемлеринизди көзине сүрме, бес рәкат намазына сәжде қылыўға қуштар.

Бутаков. Рахмет, сизге, әй уллы инсан. Ыссы деминизден шыққан жыллы сөзиниз ушын мыңмың рахмет. Ал енди, иске көшейик: Бизге ең алды менен, усы этираптағы үлкен дәрьяның тармақлары менен танысып шығыў керек еди. Соған бизге жол силтеўши басшы керек, соған сиз қалай қарайсыз?

Қәдірберген бий. *(турып, қол қайсырып.)* Жаным менен.

Бутаков. Хорошо ... Соның менен бирге... биз Хийўаға шекем барып дәрьяның аўхалын көрмекшимиз. Соған шекем сиз... Қәдірберген бий... Бизге жол көрсетип бара аласызба?

Қәдірберген бий. *(орнынан және ушып турып).* Апар десеңиз, апараман уллы дәрежелі ақ патшаның әмирин тәрк етиў, бизге гүлли гүна, тақсыр *(отырады).*

Бутаков. Хорошо... Апарып қайтсаңыз... биз сизге сарпай... сыйлық береміз. Сизің елди.... Сизди мақтап уллы ақ патшамызға жеткереміз.

Қәдирберген бий. *(Орнынан турып және)*. Құллық, тақсыр, құллық. *(отырады)*.

Бутаков. Хорошо... Сиз яқшы адам екенсиз, молодец... *(Енекеев, Антоновлар менен өз-ара сыбырласып сөйлесип, тез бир шешімге келеди)*.

Енекеев. Қәдирберген бий. Капитан мырза сизден сапарға хәзир тайынсыз ба, деп сорайды.

Қәдирберген бий. Жоқ, ел мени жойтады ғой... Айтып келейин, еки күн мәўлет берин, тақсырлар *(отырады)*.

Бутаков. Хорошо. *(Звонок қағылады. Солдат кире-ди)*. Мына ақсақалды кемели өз аўылына апарып қайт. *(Қәдирберген бийге)*. Тез келін, күтемиз.

Қәдирберген бий. Қуда қалесе. *(Пәтия қылады)*. Ал яқшы, мырзалар. *(кетеди)*.

КӨРИНИС

(Сахнада Енекеев, Антонов, Бутаковлар өзлі-өзі қалады).

Бутаков. Жүдә жақсы адам екен, Булат Айсинович. Енекеев. Билссиз бе Алексей Антонович, мен бул адам менен жол бойы көп сөйлесип келдим. Бул жердеги ел-лер анаў Ақмешиттен көшип келген түркстанлылар екен. Хәзир Хийўа ханлығы менен адаўатлы көринеди. Айдос бий сол ушын Хийўа ханы тәрәпинен гелле етилген. Енди оның инисиниң баласы Ерназар бий Хийўадан бөлинип, өз алдымызға хан боламыз дескен қусайды. Басқалары оған қарсы көринеди. Хәзир бул елдиң аўзы бирикпей атырған болса керек. Соннан пайдаланып, Хийўа ханы буларға күш көрсетип атырған. Бағанағы бизлерге оқ атқанлары Хийўа ханлығының усы слатқа күш көрсетиў ушын жиберип қойған ләшкерлері болса керек.

Бутаков. Жаңағы Қәдирберген бий қайсы тәрәптен екен?

Енекеев. Айдос бий баслаған тәрелінен болса керек. Хийұа ханлығына қарсы. Рус империясына қосылыудың тәрелдары болса керек.

Бутаков. Хо... Солай де... Онда оннан жақсылап пайдаланыу керек екен. Сиз, Булат Айсинович, усы мәселе менен жақсылап шұғылланыңыз. Сиз олардың тилин билесиз ҳам дин жағынан жақынсыз, сизге олар исенеди. Күнделик дузип, жазып жүрин, керек болады.

Енекеев. Болады, болады, капитан мырза!

Бутаков. Ал енди, сиз Иван Петрович, мынау картинаны жаңағы мен айтқанларды есапқа алып, қайта ислеп шығың. Буның әскерий стратегиялық өҳмийети бар, түсиниклиме?

Антонов. Түсиникли Алексей Иванович. Қетсем болама?

Бутаков. Болады. Ал енди Хийұаға сапарға таярланың. Жол көрсетиуши болса табылды, жақын арада жолға шығамыз.

Антонов. Яқшы, Алексей Иванович. *(картасын тез-тез жыйнап, хошласып шығып кетеди).*

КӨРИНИС

(Сахнада Бутаков ҳам Енекеев.)

Енекеев. Алексей Иванович *(Айнала дөгерегине сақлық пенен қаранып, өз орнына айланып келеди).* Мен сизге хәдден тыс бир қызық хабар алып келдим...

Бутаков. *(сезикленип)* Хош-хош... құлағым сизде.. еситемен..

Енекеев. Мен жол бойы кеше, Қара қалаға иркилиң едим. Өзиңиз тапсырған жұмыс бойынша Қара қала адамлары менен басма-бас сөйлесип, бизге жәрдем бергендей бир де адам таппай ҳайран болып отырсам, жақсы жасанып кийинген бир жергиликли ҳаял кирип келди. Хош, келиншек не жұмыс деген едим.. Ол маған тап-таза рус тилинде сөйлеп, көзде жасы менен келген жұмысын баян ете баслады.

Бутаков. Хош... Хош... Не жұмыс екен!

Енекеев. Ол әўеле меннен тап-таза рус тилинде капитан Бутаковтың экспедициясынансызба деп сорады. Соң жылап турып, өзиниң басынан өткенин сөйлеп берди. Ол нашар, анау өзимиздиң Орск қаласынан екен. Әкелери ертеректе Оренбург губерниясына орай-

лық Россиядан көшип келип, сол жерге жайласқан көрinedи. Бир күни қундақлаулы балалары менен үш келиншек болып, пишен орыуға көлге келгенде, олардың үстине онлаған атлы хан нөкерлерин шығып қалып, оларды услапты. Қундақтағы балаларын суға ылақтырып, өзлерин қанқа салып алып қашыпты... Бес, алты күн дегенде зорға Хийуаға жетипти.

Бу таков. (*сөзин бөлип*) Хийуаға әкелгеннен кейин үшеунде жергиликли напар кийимлерин кийгизип, құл базарына алып шығыпты.

Енекеев. (*Аң-таң болып*) Аўа, сөйттипти.

Бу таков. Молла Мамыт деген бир улама, оны сол базарда сатып алыпты.

Енекеев. (*Аң-таң болып*) Аўа, сатып алыпты...

Бу таков. Өз елине әкелгеннен кейин, молла Мамыт оны өз дининен бездирип, мусырман динине киргизипти...

Енекеев. (*Аң-таң болып*) Аўа, аўа...

Бу таков. Соң молла Мамыт оған үйленипти.

Енекеев. Аўа, ҳазир сол молланың елтисе екен.

Бу таков. Оның өзиниң аты-заты Татьяна Емельянова Башкенова екен, атын өзгертип Бийбимәрям деп қойыпты.

Енекеев. Так, точно... Сиз оны қаяқтан билесиз Алексей Иванович?

Бу таков. (*күледи*). 1848-жылы шхуна қайығы менен бул жаққа биринши мәртебе келгенде, мен оны көрип едим. Өзи келип маған арза қылған еди, құтқар деп маған жалынған еди. Мине сонда ол маған усының бәрин айтып берген. Лийкип, сонда мен оны құтқаралмай кеткен едим... Аўхал жүдә жаман еди. Өз басымыз бенен ғай болдық.

Енекеев. Жақында сизиң бул жаққа және келген-иңизди есипти, маған келип жолықты. Қорқын жүрген көрinedи. Мине мынаў портретин... мынаў сол жақтағы түскен сүўретин... Мынаў ҳазирги елти қәлбиндеги сүўретин.

Бу таков. Ой-бой... не деген өзгерип кеткен... аянышлы, оғада аянышлы...

Енекеев. Едиреп, жылап турып сизден және жәрдем сорап қалды. Елине қайтқысы келетугын қусаиды. «Ата-анам, туўған-туўысқанларым, ерим бар еди. Олар менниң аўхалымнан бийхабар, өлдиге шығарып қойыпты»—деп егил-тегил жылады.

Бутаков. О, қор болған бийшара рус хаялы..
Енекеев. Өзиниң аты жаңағы өзиңиз айтқандай Татьяна Емельяновна Башкенкова екен. Ҳәзирги аты Бийбимәрям, ески атын айтыў да, еркек баласы менен жүзлеснў де қадаған көринеди. Ал ғайрыдин адамлары менен болса, базыбаяғы... Торға түскен қаршығадай, қәпесте жасайтуғын көринеди... Соның ушын да маған жасырынып келип усыларды сизге жеткиз деп зинҳарлап қалды.

Бутаков. Хош не қылыў керек?

Енекеев. Қутқарыў керек, Алексей Иванович!

Бутаков. Қалай қылып?

Енекеев. Қалай болмасын...

Бутаков. Күш пенен болса... оп-оңай... Ҳәзир аўылы қаласы менен қырып таслаўға болады, оған жетерлик күш бар. Әттең.. Бизнң ҳәзирги жағдайымыз буны көтермейди. Жергиликли халыққа қурал жумсап күш көрсетиўге болмайды. Биз олардан толық ғәрезлимиз.. Олардың жәрдемсиз биз өзимиздин алдымызға қойған ўазыйпаны бежериўге әззи... Деген менен де бул бийшара рус хаялының тилегин және кейинге қалдырыўға болмайды. «Султан сүйегин қорламас» — деген. Бул исти және кейинге қалдырыў адамзаттың иси емес... (ойланады). Тоқта, күни ертең отряд пенен сол жаққа барамыз... Ери менен сөйлесип көремиз..Егерде оның ери өз ерки менен бизнң айтқанмызға көнбесе, онда аўыл улама, кәтқудалары менен ойласып, оларды иске салыў керек. Болама?

Енекеев. Болады, болады, Алексей Иванович.

Бутаков. Онда ойласатуғын адамларды таярла, ишинде кәтқудасы көп болсын.

Енекеев. Әжеп, Алексей Иванович. Онда маған кетиўге рухсат етиң (*честь береди*).

Бутаков. (*Ол да қолын шекесине апарып*) Мейли, барың лейтенант, исти бәржай етиң!

Енекеев. Әжеп болады, Уллы дәрежелі капитан! (*Тез бурылып, шаққан жүрип шығып кетеди*).

КӨРИНИС

(*Сахнада Бутаковтың жалғыз өзи*).

Бутаков. (*Узақ ойланып, столын бир айналып шығады*) Я тоба-а-а! Тәғдир деген усы екендағы... Ол адам-

ды түрлі жолға салады екен.. Мен елден шыққанда
усындай хәдіһселерге гез келемен деп хәш ойламаған
едім... Кел тәүскел, буны да бир көрейин!

П е р д е

ҮШІНШІ ҚАРТИНА

Мойнаққа жақын Тоқпақ ата тобслиги. Ғауа райын, шамалды
хәм тағы тәбият қубылысларын тексерегуғын хәр қыйлы аппарат-
лар узақтан булдыран көзге тасланады. Сахнада қыйлы-қыйлы
формадағы яшиклер, қазанлар, темир-терсеклер көринеди. Сахна
ашылғанда бир лаборант нашар, соның хәр бирине үңилип, қо-
лындағы дәптерине жазып жүреди.

КӨРИНИС

Лаборант, Бутаков, Енекеевлар.

Б у т а к о в. *(кулис сыртынан Енекеев пенен жеделли
халда жүрип, сахнаға кирип келеди. Лаборантқа)*
Хармаң қарындас! Қалай, анализлерің жақсыма?

Л а б о р а н т қ ы з. Айтарлықтай өзгеріс жоқ. Ертең
де думан болыу, базда-базда жауын-шашын күтил-
мекте. Ғауа басым атмосферасы сәл көбирек, күннің
думанласыу түри бар.

Б у т а к о в. Құлласы, теңіз жағасының ғауа райы,
айтарлық өзгеріс күтилмейди десеңши..

Л а б о р а н т қ ы з. Жағдай дәл өзіңіз айтқандай,
хүрметли канштан. Айта қалғандай өзгеріс күтилмейди.

Б у т а к о в. Хорошо. Мынау беттеги жер, суу, шөп
өсімликлер, балық, қауышлар анализлерин де барып
көрин шықтық. Хәммесиндеде актуал стабиллик жағ-
дайда. Демек бул, озалдан адаптация етилген аўхал-
ды билдиреди. Рахмет сизге қарындас, енди иеңизди
лауам ете берсеңиз болады.

Л а б о р а н т қ ы з. Рахмет. Енди мен басқа участ-
каларыма бараман. Бул жердің анализлерин алып
болдым. *(кетеди).*

КӨРИНИС

(Бутаков, Енекеев)

Е н е к е е в. Солай етип, сизің тапсырмаңыз бойынша
бүгін молла Мамыттың үйине бир емес, биреше мәр-

тебе бардым, хәр барғанымда мен ол рус ҳаялды көре алмадым. Молла Мамыттан сорасам, хәр қыйлы сылтау менен менен оны қашыртыуға урынды.

Соннан кейин мен, ең соңғы мәртебе оның үйине бардым. Ол рус ҳаялдың бір құрдасы бар еди, аты Гүлшат деген, соның үйине бардым. Анау рус ҳаял үйінде бар ма деп сорасам, ол бар деди.

Бутаков. Так, так... Баяғыда ол молла Мамыт, оны Шымбайға кетти деп, мени талай алдаған...

Енекеев. Онда сол ҳаялды Ақбеткейге ертип апар, сол жерде бизиң капитан оны күтеди, оның менен өзи бир-еки ауыз сөйлеспекши дедим.

Бутаков. Ақбеткейге? Неге Ақбеткейге?

Енекеев. Ақбеткейден оны мында әкелетуғын адам бар арнаулы. Тайынлап кеттим.

Бутаков. А, солай де!..

Енекеев. Әлбетте. Ол ҳаял молланың үйине соны айтыуға кетти. Көп кешикпей келип қалыуы керек.

Бутаков. Жақсы қылыпсаң лейтенант. Қәне келсин, көрейик... Егер өз ықтияры менен өз ұатанына қайтыксы келсе биз оған сөзсиз жәрдем етемиз...

Енекеев. Дурыс айтасыз, господин капитан, сөзсиз жәрдем беруі керек. Ақыры ол қорлыққа ушырап, бул жаққа келип қалған, жәнede ол рус ҳаялы бола гурып, ҳешқандай заңға сыймайтуғын ески қуллық дәуириниң қағыйдасы бойынша базарда сатылған.

Бутаков. Конечно! Рус адамын қул қылып сатыуға кимниң қақысы бар. Өзлери орасаң артта қалған халық хәм ханлық екен. Анау күни өзиңиз көрдиңизғой, Хийұаға кетип баратырып, дәрья бойында отырған бир ауылдың тусында қайығымызды тоқтатып, ең шеттеги бир қара үйге барып, үй турмысын көре кетейик дегенде, қолларына балта, бел, шанышқы алып, ауыл адамлары бизлерге қарсы шығып, сол үйге киргизбеди. Өзиңиз хәм Қәдирберген бий түсиндиргенде де түсингиси келмеди. Бул жердиң жабайыласқан ел екенин соннан-ақ түсинген едим. Енди усы елге, өзимиңдиң сүйеклес рус ҳаялын таслап кеткенмиз биз ушын, рус ҳаялының ар-намысы ушын кеширилмес гүна болады. Обязательно алып кетиу керек.

Енекеев. Дурыс айтасыз Алексей Иванович. Әсиресе жәбиркештиң өзи соранғаннан кейин, итибарсыз қалдырып кетиуе болмайды. Ал, бирақ, бул дауды

өзиниз айтқандай, жергиликли халық пенен ойласып, жүдә бир биймәлеллик пенен шешиўдин жолын табыў керек шығар деп ойлайман. Еситиўиме қарағанда, молла Мамыт деген адам.. Хийўа ханы менен байланыслы, ҳәтте соның өз қолы менен усы жерге хәм нмам хәм бий етип қойған адамы болса керек...

Бу т а к о в. Болыўы мүмкин... Сонда сениңше, бизиң не ислеўимиз керек?

Е н е к е е в. Хәр жердиң аң аўлайтуғын өз тазысы болады, Алексей Иванович... Соның ушын да, бул аўды өз тазысына аўлатсақ қалай болады?

Бу т а к о в. *(ойланды)* Хош.. Сонда... Ашығырақ айт... не демекшиңсең лейтенант?

Е н е к е е в. Айтайын дегеним... Анаў Қәдирберген бий дегениң өзи...хәмме нәрседен хабардар, ақыллы, зийрек хәм кескир адам ба деп ойлайман...

Бу т а к о в. Хош, хош?

Е н е к е е в. Ол жергиликли жағдайды бизге қарағанда анағурлым жақсы биледи. Өз адамларын ол жақсы таныйды кимниң ким екенине ақылы жетеди. Соның ушын да, усы исти биймәлел шешиўдин жолы туўралы. соның менен азғана мәсләхәтлесип алынса қәйтеди?

Бу т а к о в. *(узақ ойланады)*. Әлбетте, айтқан сөзлеринде жан бар. Бизге хәзир, айрықша хәзирги жағдайда, яғный, бизиң алдағы изертлеў жумысларымыз ушын, жергиликли халық пенен жаўласпай, тил табысып ислесиў жүдә керекли. Араны бузыўға болмайды. *(Енкеевке)*. Онда оны шақыртыў керек-гой лейтенант.

Е н е к е е в. *(күлип)* Егерде маған урыспасаңыз сизден бийрухсат болса да, мен оны усы жерге шақырып келдим. Қара қаладан шығып, жаңа оның аўылына кетип едим. Барсам, аўыл аймағы менен көлге қаза салыўға енди кетейин деп атыр екен. Мени сизге господин капитан жиберди, сизиң менен ойласатуғын бир ойласығы бар екен, шақырып кел деди — дедим оған. Капитан мырза шақырса қайна-қайын бараман деп ўәде қылды. Ол да көп кешикпей келип қалар.

Бу т а к о в. Жақсы қылыпсаң, лейтенант. Онда исти тезлетипсең, молодец!

(Бир мәхәли сахна сыртынан әтшөк даўысы еситиледи. Күлки бирден тоқтайды. Әтшөк даўысына қулақ салып тыңлайды).

Енекеев. Міне, господин капитан, молла Мамыттың хаялы келди. Келгенлерин бизлерге хабарлап атыр. Не қылайын, келеберің деп жууап қайтарайынба?
Бутаков. Конечно, келеберсин.. жууап қайтар!
Енекеев. Әжеп болады. *(Лейтенант сахнаның екінші тәрепине барып әтшөк болып үш мәртебе сес береді. Соң капитанның қасына қайта келип, олардың келетуғын жолына көз тигізіп қарап тұрып қалады).*

КӨРИНИС

(Бутаков, Енекеев, Бийбимәрям, Гүлшат)

(азғана паузадан кейін, басына жегде жамылған Гүлшат жүріп сахнаға шығады. Бутаковқа ийилип сәлем береді. Соң, қол былғап Енекеевті қасына шақырады).

Гүлшат. *(Сыбырлап сөйлеп)* Елти келди, жасырынып-жасырынып зорға жеттик.

Билип қойса жақсы болмайды. Бул жерде бизің адамдардан хешким жоқпа?

Енекеев. Хешким жоқ. Капитанның жалғыз өзі. Қорықпай келеберсин.

Гүлшат. Ал бала, усудан анау-мынау дау-жәнжел болып қалса, абайла, өзіңнің мойныңа... *(кетеді).*

КӨРИНИС

(Бутаков, Енекеев)

Енекеев. Анау рус хаял келипти, Алексей Иванович, хәзир келеди.

Бутаков. Хорошо. Русша сөйлессек пе екен, я олардың тилинде ме... сиз қалай деп ойлайсыз?

Енекеев. Хәзирше олардың тилинде сөйлескениңиз мақул болар. Қасындағы... хаял русша билмейди-гой..
Басқа нәрсе ойлап қалыуы мүмкин.

Бутаков. Хорошо. Так решим...

КӨРИНИС

(Бутаков, Енекеев, Бийбимәрям, Гүлшат)

Бийбимәрям. *(Даладан жууырып кире басындағы бүркенген жегдесін басынан түсіріп, ашық жүз бе-*

нен, қарсы алдында әскерий формада зиңкийип қатып турған Бутаковтың алдына келе, еки дизерлеп отырып шоқына баслайды. Соң, шоқынып болғансоң, өз ана тилинде сәлемесе баслайды).

Здравствуй многоуважаемый капитан!

Здравствуйте дорогие мои земляки!

Б у т а к о в. (сөзин бөлип) Сәлем сизге қарындас Татьяна Емельяновна Башкенкова. Сизди көргеніме жүдә қууанышлыман!

Б и й б и м а р я м. (сам-саз болып, тынып қалады) дорогой капитан, вы самый...

Б у т а к о в. (сөзин бөлип) Құрметли Татьяна Емельяновна, сиз басқана деп түсинбең, өзимиздің тилде сөйлеснү енди ҳешжаққа қашпас, келиң ҳәзирше усы жердің тилинде гәплесейик... (ымлап Гүлшатты көрсетеди).

Б и й б и м а р я м. (енди түсинип) Ҳа, солайма... мейли (орнынан турып, жердеги түсип жатқан жегдесин қайта жамылады).

Б у т а к о в. Мен сиз ҳаққында Татьяна Емельяновна, барлық мағлыұматлардан хабардарман. Өз елиңизде, жас келиншек гезиңизде түскен сүүретиңиз бенен, усы жерге келип, елти болғанда түскен сүүретиңиз менің қолымда. Пишен орып жүргениңизди, сол жауызлар тәрепинен емизнүли балаңыздың дәрьяға ылақтырылып, өзиңизди базарға шығарып қул ретинде сатқанын, сизің молла Мамыттың қолына сатылып келгениңизди, соң молла Мамыттың зорлығына ушырап христиан диннен безип, мусырман динне киргениңизди, соң мусырман динни қабыл еткеннен кейин молла Мамытқа елти болғаныңызды бәрин-бәрин еситтим, билемен, хабарым бар. Усылардың ҳәммесин буннан 10 жыл бурын өзиңизде маған айтып берген едиңиз. Не илаж, мен сонда үәдемнің үстинен шыға алмадым. Айтқандай, сизлер пишен орып жүргенде қолға түскен үш келиншек едиңиз-ғой, сонда қасыңыздағылар қаяққа сатылған еди?

Б и й б и м а р я м. (жылап турып). Мен олардан бурын сатылып кеттим, меннен кейин олар базарда қалып еди. Сошнан кейингісін билмеймен.

Б у т а к о в. Енди, мен, Татьяна Емельяновна, сизің өз аұзыңыздан бир-екп нәрсени еситким келеди. Айтыңызшы, өзиңиз қай жердің қызысыз?

Бийбимарям. Мениң қолға түскен жерим Орск қаласы, Янги юл темир жол станциясы. Есиңизде болса, бул темир жол станциясы Орск қаласына 200 километр қашықтықта турады. Ал арғы төркинине келгенде, Дон бойының қызыман. Мен еки-үш жасар қыз гезимде, ата-аналарым ашаршылықта Урал дәрьясына көшип келген.

Бутак ов. Ну хорошо. Мениң екинши бир сораұым... Сизиң ҳәзирги өз еринизден көрген қандай қорлығыңыз бар?

Бийбимарям. Өз еримнең ҳәзирше ҳешқандай көрген қорлығым жоқ. Мен еримниң жаманлығы ушын емес, өз елимди, өз жеримди сағынғаным ушын, өз ықтыярым менен... *(жылайды)*. Өз елимди, өз ана топырағымды көргим келеди... Мен бул жерге киси баласыман, «киси баласы кисенлесениз де турмас» деген мусырманларда нақыл бар.

Бутак ов. Ну, солайда... Неге енди.... Я жаман турмыста жасадыңызба.. я өзи болып.... я биреулер арқалы болып... азап... ақырет....

Бийбимәрям. Ғасла жоқ, мени ҳешким қорламады, мен ҳеш кимнен қорланбадым... Керисинше, ол адамның бедели арқалы мен ел арасында мудама ҳүрметте болдым. Лийкин... соған қарамастан... мен мудама өзимнен өзим... жабығып... жалғызсырап жасадым.. өз елим... өз ата жұртым... өз ата-анам... өзимниң жаслайымнан бас қосқан қостарым.. қала берсе, кейнимде 3 жасынан тирилей жетим болып қалған қызым.... Мениң көз алдымнан бир ели былай кетпейди... *(жылайды)*. Әй, досларым, кеўлиң пүтин болмаса, сыртыңның пүтин болғанының бир пулға пайдасы жоқ екен. Қудыққа қулаған қуандай болдым.... Жолдан адастым. Жол таба алмадым... Усы күнге шекем, өз елимнен келген сизлерден бөтен бир де жанлы мақлуқты көрмедим... гезлестирмедим. Минне енди, мен сорлы, өз сүйегим, өз қаналасым деп сизлердиң етегиңизге асылып отырман. *(Өксип-өксип жылайды)* Жалынып-жалбарынаман, мени бир есабын тауып бул жерден алып кетң... Өлсем сүйегим өз елимде қалсын, *(аяғына бас урып жылайды)*.

Бутак ов. *(Бийбимарям тығышланғаннан кейин)* Хош Татьяна айтыңызшы, молла Мамыт өз ықтыяры менен сизге рухсат береме?

Бийбимарям. Жоқ, бермейдн.
Бутаков. Онда не қыламыз, күш жумсап, оны қорқытып, зорлап алып кетемізбе?
Бийбимарям. Жоқ. Ол ондай ұяғже турмайтуғын адам емес. Ол қорлыққа, зорлыққа көнбейдн.
Бутаков. Онда не қыламыз? Жалынсақ бермесе, қорқытсақ болмаса..
Бийбимарям. Билмедим. Ел бар, халық бар... Бундай іслердн халық өзлерн ойласып шешедн ғой... Усы жердегн елдн тәртібн солай..
Бутаков. *(Енекеевке ымлап)* Аға.. Түсиникли..
Бийбимарям. Ал ендн бизлерге рухсат бернц, бизлер көп турып қалдық.
Бутаков. Мейлн онда Татьяна Емельяновна қолдан келгенше хәрекет етнп көремнз. Лнйкнн көп нәрсе снзнң өзннңнге байлы.
Бийбимарям. Ал яқшы онда! *(хошласады)*. Ал абысын жүр! Бнзлер кетснйк. Мал-қоралар пададан келнп мөңнреп атырған шығар..
Гүлшат. *(дәлкек етнп)* Әне, әне абысын. Усындай аұхалда да снз мал қораны ойлайсыз... «Жақсы көрпе жақсы дастық, Жатқармайды дәулет тасып» — деген усы екендағы.
(екейн күлседн. Соң хошласып сахнадан шығып кетедн).

КӨРІНІС

(Бутаков, Енекеев)

Бутаков. О, рус хаял, бул ернн жүдә хұрмет қылар екен. Бул жүдә қызық.
Енекеев. Ақыры ол, өзнннн ат-абырайы менен ол хаялдыц руслығын өз аұылласларына билднрмей үлкен бнр уламаның елтннн сыпатында барлық адамларға танытқандағы.
Бутаков. Болмаса оның, яғннй уламаның қәднр-қымбаты болама дейснз ғой..
Енекеев. Әлбетте. Оның үстнне бул рус хаялының өзн де, еснткенннн жаздырмайтуғын ерекше қатықулақлығы бар көрннедн. Қала берсе, өзннде өзелдән мусырманшылық тәлнм-тәрбнннға қандайда бнр жақынлығы болса да меннен көрмец...

Бутаков. Так, бул жұмыс та питти. Өзи менен сөйлескенимиз жақсы болды *(саатына қарап)* Енди Қәдирберген бий менен де... Так, ол кешикти ғой...

Енекеев. *(Сөзін бөліп)* Тоқтап тұрың, господин капитан. Есилген ескек дауысы шыға ма? *(екейі де тыңлайды)*.

Бутаков. Аұа, мына шахырлы теңіз беттен киятыр.

Енекеев. Онда бул солар болды. *(сахна сыртына қарап Хо — хо — хоо! — деп дауыс береді. Сахна сыртынан оған сондай жууап қайтады)* Аұа, тап солардың дәл өзи... *(Бақырып)*. Тоқпақ атаға қарап келе бериң! Бизлер усы жақтамыз... Уллы дәрежели капитан, ырасың айтсам, мен бул Қәдирберген бийди, анау Әмудәрья арқалы Хийұаға шеккен сапарда онша жақсы билмеген едим. Усы сапары оның аұылына барып, ел адамларынан еситкен әңгимелериме қарап оның кимлигин жақсырақ биле басладым. Оның аұыллас адамларының сөзлерине қарағанда ол Айдос бий менен бирге Хийұа ханлығына қарсы гүрес майданында болған адам екен. Хәтте, керекли жеринде Айдос бийге ақыл берип, жөл-жоба көрсетиуши ең жақын кеңесгөйи болған адам екен.

Қарақалпақ халқын өз алдына ханлық қылыу үшін гүрескен, яки болмаса Оренбург арқалы Ақ патша деп аталған россия империясына қараслы болыудың тәрептары болған адам екен.

Бутаков. Ну!!!

Енекеев. Аұа, Уллы дәрежели капитан, оның жаман шапан кийгенине қарамаң... Ой өриси кең, ақыл-хуушы узақты шолыйтуғын, ақыл-парасаты әлемге жайылған, срекше бир адам көринеди... *(Азғана паузадан кейин Қәдирберген бий кирип келеди)*.

КӨРИНИС

(Бутаков Енекеев, Қәдирберген бий).

Қәдирберген бий. Ассалаұма әлейкум, капитан мырза. Сәлем қосшым Болат.

Бутаков. *(жайғасып болып)* Жақсы болды келгениңиз, биз сизиң жолыңызға айдай қарап отыр едик.

Қәдірберген бий. Ел машқаласы деген аұыр жұмыс екен... оның үстине жетіспеушілік... Бала-шағасы менен аштан қырылып қалайын деп отырған шаңарақлар бар... Солардың папақасын ойламасам... Бәрі менің аұзыма қарасып отыр. Соған бола, азғана иркілцикирен қалдым, капитан мырза...

Бутаков. Әа, мейли... Зәлелі жоқ, Қәдірберген бий... Енди менің сизди не ушын шақыртқанымды билсеніз керек?

Қәдірберген бий. Билемен мырза, еситтим. Анаұ орыс қатын жөнниде болса керек...

Бутаков. Ға бәрекелла, сол ғаққында. Жаңа сиз келер алдында, сол рус ғаялдың өзиде усыманға келип кетти. Ол енди өз елине қайтқысы келеди екен. Оның қалай қолға түсин, не дерекли молла Мамыттың қолында жүрген себеплерин билемиз. Мени өзлериниз бенен бирге алып кетти деп, жылап, жалынып отыр. Соның биймәлел шешим жолын бизлер таба алмай отырмыз... Жергиликли жағдайды өзиниз бизден көре жақсырақ билесиз... Өзинизден бөтен бизниң табыс адамымыз жоқ, Бизлер болсақ, келген жұмысларымызды бир қатар жуўмақтастыра келдик. Енди мынадай аппаратларымызды жийнастырын қайтнақшымыз. Соның ушын да жаңағы рус ғаялы мәселесин шешиўдин дурсырақ жолын табыў керек болын тур. Соған қандай мәсләхәт бересиз, Қәдірберген бий?

Қәдірберген бий. Бул жүдә бир пәзик мәселе, капитан мырза. Соның ушын да «Ерли-зайып арасына еси кеткен түседи»—деген де нақыл бар халқымызда. Деген менен де, бул мәселени, мениңше тек қара күш пенен шешиўге болмайды. Кеңес жолы менен, ўәжлесиў жолы менен шешкен жән болады. Сизлерде өзлеринизге жетерли болған қарыў-жарақтың, күш-қураллардың бар екенни билемен. Соның ушын да анаұ турған Барса-келмес қасындағы Серен қаладағы хап ләшкерлерни де қорқып, көрсе де көрмегендей болын отыр. Ал, егерде, сизлер биринини болын қол көтере қойған жағдайда, бәришен де бурын, усы жерде зорға күш көрни отырған жай пухара халық қырғынға ушырайды. Зинҳар, зинҳар усы жағын ойлай көрни, мырзалар. Халықты бийгүна жылатқанның ақыбети ол дүнья, бул дүньяда жақсы болмайды. Билесиз бе, капитан мырза, сиз келердин алдында Хийўа хапы Айдос бий, Ерни-

зар алакөз көтерілісін зорға басқан еді. Олар қолдаулы қоңыраттың атақлы бийлери еді. Халықты Хийұа ханының зулымлығына, ашкөзлігине қарсы көтеріліске шақырып, Хийұа ханлығынан бөлиніп шығыуға бас байлаған халық батырлары еді. Лийкин айырым сатқынлардың себеплерінен олар усы гүрес жолында өліп кетті. Мине усы көтерілістен қорқып қалған Хийұа ханы, бизге, хәзир ашыұлы, исенимсізлік пенен қарайтуғын болды. Халық хәзир, хәр тәрөплеме қорланыуда. Билесізбе капитан мырза, Хийұа ханы жақын жылларға шекем, шөгараны қорғау дегенди билемес еді. Бир гезлерде Түрк елатынан келген бир дәрүйиш, бир себеплер менен, ханның бас үөзирі менен бир отырыспада отырғанда, ханның бас үөзирине: «Тақсыр, сиз сорап отырған елатты хәр мәмлекетлерден адамлар келип, жериңизди, жолыңызды, көлиңизди, дәрьяңызды қарыслап өлшеп алып жүр, ал сизлер болса, оларға кет демей, арқайын жасап атырсыз. Ал, андай-мындай күн болып қалғанда, сизлер неге, кимге, исенесіз? — деп сорағанда, үөзир: «Бизиң Хорезмде 360 әулийелер бар, солардың кәраматына исенеміз!»— деген екен. (*күлиседи*). Жақын жылларға шекем Хийұа ханының бундай мәселелерге пәрұайы пәнсер еді. Мине, енди, хәзир Арал теңизи бойына Серен қала деген қорған қала салдырып, ишине жау жарағын толтырып қойыпты. Буның менен де турмай, халықты, диний шарият жолы менен өзине бағындырыу ушын, мынау турған Қара қумда өзиниң диний хәзиретлерин сақлап отыр. Мине көрдиңізбе, капитан мырза, Арал теңизине жақын отырған барлық елатлар, усындай қорғанлар менен қоршалған. Ал бурынлары Үстирт арқалы келиуге урынған ақ патшаның бир атлы әскерлери болған, олардың аты-жөнин билмеймен, лийкин олар да сәтсізлікке ушырап, көбиси бенде болып қолға түскен. Солардың көплериниң зуладлары өзлерин басқаша деп атап, елеге шекем Хорезмде жасап келмекте. Мине усы әңгимелерден қулласы келип айтқанда, капитан мырза, бул рус хаялы мәселесин, сол молла Мамыт отырған Қара қала мешитқауымы менен бирликте үөжлесип отырып шөшискен ақылға мууапық емеспе екен деп ойлайман. Бизден мәсләхәт сорасаныз, бизиң билгенимиз усы мырза.

(Пауза)

Б у т а к о в. Да... Айтқаныңыздың жаны бар, Қәдір-берген бий. Рус хаялы да усыны тилеген еди. Ал, Қара қала адамлары молла Мамытқа қарсы бір нәрсе айта аларма екен? Өзи жүдә абырайлы адам деседіғой...

Қәдірберген бий. Абырайлысы—абырайлы, ол сөзсіз... Қала берсе Қара құм ийшанларымыздың есенімлі уламаларының бири. Ал енди, бул жерде халықтың усы уламаны услайтұғын бир жери, ол өз елтісіннің кимлігін елден жасырып келген. Бул диний шариятта—натуұры. Екинши бир услайтұғын жери, елтісіннің өз диниме, өз еліме өз ықтыярым менен қайтамаи деген жери. Егерде рус хаялы өз сөзінде тұрса, халық сөзсіз қатын төренлі болады. Өне соннан кейін, молла Мамыттың халық алдында тили байланады. Өне соннан кейін, куда қалесе деп айтайын, бул мәселени биймөлел түрде шешіуге өзинен-өзи жол ашылады.

Б у т а к о в. Мейли, мәсләхәтінсизди қабыл еттик. Лийкни, усының ишинде өзинсиз де боласыз. Жәндеде қасыңызга бир еки ақсақал табын.

Қәдірберген бий. Әжеп болады, Мырза. Қасында Елмұрат ахун деген жүдә бир өткир улама болады. Ал Есенгелди мәхрем деген бир өте абырайлы ақсақал бар еди, ол хәзир Хийўадан көвәли келин. Қоңыратта жасайды. Бир жағынан узақ, екіншин жағынан жүдә қартайған адам, жолға жарамас. Болмаса, заманында Хийўаның ханларын да талай-талай сөзге тоқтатқан адам.

Б у т а к о в. Рахмет сизге, Қәдірберген бий *(желжесинен сыйнап ийнинен қағып-қағып қояды. Соң Енекеевке)*: Лейтенант, онда ертең азаңға Қара қаланың халқын таярлайсыз. Молла Мамыттың сыртынан бақлаўға адам қойылысн, ким биледи... Бир жақларга тайынын кетин жүрмесин: Хайыр, хон, кеттик *(Хәммеси капитанның изине ереді)*.

П е р д е

ТӨРТІНШІ ҚАРТИНА

Арал бойындағы Қара қала көринсн. Сахна ортасына тигилген қара үйдің есик беті көринеди. Үйдің қыр өтираны толған адам. Кимнен отырған, кимнен түргелип турған, кимнен

жамбас таслап жатқан. Бутаковтың әскерий форма кийген адамлары көринеді, олар тәртіп сақлап жүр еді. Қара үйдің есигінің екі қапталында жарақты екі солдат. Перде ашылығы менен ғауырлы сеслер бір көтеріліп басылады.

КӨРИНИС

(Сахнада халық хәм Енекеев)

Енекеев. *(сырттан ишкериге әскерий формада кирип келип:)* Халайықлар! Халайықлар! *(ғауырлы басылады)* Хәзир жоқары дәрежелі ақ патшаның қадал хызметкері капитан Алексей Иванович Бутаков сизлердің хузириңизге келеді. Сизлер жасап турған усы Қара қалада, елден ерек дегендей, бір күтилмеген әжайып ис жүз берген. Мине, усы ис барлық уллы рус халқының, уллы Россия империясының қала берсе, уллы дәрежелі ақ патшаның ар-намысына тийип бизің хұрметлі капитанымыз Алексей Иванович Бутаковты қатты бийзар етпекте. Ол да болса, усы қаланың уллы дәрежелі иймамы, хәзиретий молла Мамыт тақысырымыз, Татьяна Емельяновна Башкенкова деген рус келиншегин, зорлық пенен өзіннің дининен бездирип, мусырман динин қабыл еттирген. Соның менен де турмай, соң ол, усы нашарға неке қыйдырып, оны өзине елти қылып алған.

(Ғауырлы дауыстар:)

— Ғау, Ғау! Астапыралла — я! — Қой, қой. Бул жала! — Өзи орыс болса, мусырманға неке түсе ме екен? — Қой, мүмкин емес! — Молла Мамыт тақырдың бул елтисін билеміз — ға... қой, ол орыс емес. — Әлбетте, елти Бийбимарям орыс емес! — Аға, ол нағыз мусырман нашар... — Жәнеде ол сондай қайыр сақауатлы, қоя бересиз...

Енекеев. *(қолын көтерип)* Халайық! Халайық! *(халық тынышланады)* Егерде менің сөзіме исенбесеңіз, мине мынау тақысырымыз Елмурат ахунның сөзин тыңлаң. Бул улама хасла жалған сөйлемейді. Усы истин жанлы гүәасы... усы жәнжелди еситип, арнап узақтан келип отыр.

Да ұыслар: — Айтсын, айтсын... — Биз бул тақсырды билеміз... — Бул хеш қашанда инсанға қыянет қылған адам емес.

Елмурат ахун. *(ортаға шығып, қолын көтереди, тынышлық пайда болады)*. Мен бул жәнжелди мынау Қадирберген бийден еситип қалдым. Тахат етип, үйде шыдап отыра алмадым. Гәптиң поскеллесин айтқанда, халайық мусырманлар, мен молла Мамыт пенен көптен таныспан. Хийұадағы Шерғазы ханның медресесинде бирге тәлим алып, бирге дәрслес болғанбыз.. Мениң бул саўдалардың бәринен хабарым бар. *(Енекеевти көрсетип)* Мынау меҳманның айтқаны ялған емес, бәршеси дурыс. Молла Мамыттың елтиси Бийбимарямның қаслы орыс.

Халық. — Астапыралла, астапыралла! — Хаў — хаў... бул не дегениңиз тақсыр?... — Ила илаха иллалла! *(жағасын услайды)*.

Елмурат ахун. *(қолын көтерип)* Сабыр-тақат етиңлер мусырманлар. *(Халық тынышланды)*. Ал енди меҳман, жүзимизди қублаға қаратып, гәптиң мәпси-нәмәрин айтқанда.... бул исте Шәриятқа қарсы келетуғын хешқандай қылапылық жоқ, керисинше, молла Мамыт, хақыйқый мухмуни мусырман иретинде, бул хаялға көп ғана саўап ис қалды. Ол әўеле, аллатааланың буйрығын бәжа келтирип, бул нашарды қуллық дузағынан қутқарды, және ол бул бийгүна бендеге жақсылық қылып, бийтаныс журтқа тентиретип жибермеді. Және де ол, бул ғайры дин қуда бендесин, мухмуни мусырманлар арасында сарсаң-кесектен аман алып қалды. Ол ушын оған ислам динин үйретип, оған еки бирдей жақты дүньяға жол ашып берди. Қала берсе, молла Мамыт Бийбимарямға үйленип, неке қыйдырғанда шәрияттың жолын бузбады, оны алды менен мусырман етти, және де бул неке Бийбимарямның өз ырзашылығы менен болды. Молла Мамыт, Хийұадағы медресени питкерип шыққаннан кейин, ол Хийұа ханынан қазылық әмелди сораған еди. Хан бермеді, оның алдына шәрт қойған еди. Оннан ең әдеп, Қабадылланы Хажы таўап етиўди талап етти. Соң қазылық хәмелди ўәде қылған еди. Мине усы жолда молла Мамыт өзиниң жигитлик өмирин ада еткен еди. Лиїкин ол зияратқа жете алмай Хийұаға қайтып келгенде, молла Мамыт 40 жасында еди. Мине усы аўхаллар себепши бо-

лып, молла Мамыт Бийбимарямды қул базарынан сатып алыуға хәм соң оған үйлениуіге мәжбүр болған еди. Мен усы хәдийсениң хәммесин өз көзим менен көргенмен. *(Енекеевке)* Әзиз меҳман, егерде бүгинги жәмәттиң бул жерге топланыуы усы мәселеге тән болса хәзирети ақ патшаның бизге келген жоқары дәрежелі уәкили, жаңағы мен баян еткен сыпатлардан хабардар екенлер ме?

Енекеев. Уллы мәртебелі капитан Алексей Иванович Бутаков буның хәммесинен хабардар, тақсыр.

Елмурат ахун. Ал онда, ол уллы дәрежелі меҳман бизге не демекши?

Енекеев. Тақсыр, уллы дәрежелі капитанның аңғарына қарағанда, бул нашар Мамыттың қолына өз ықтыяры менен түспеген. Хийуа ханының нөкерлері арқалы зорлық пенен түскен, емизиули баласы дәрьяға ылақтырылған, және де бул нашар биреудің некелі хаялы болған, артында үш жасар қызы, ери, ата-анасы қалған. Олар бул нашардың елеге шекем өли — тири-син билмейди... Қәне өзиңиз-ақ айтың, биреудің некелі қатынын, екінши адам неке қыйып алыуға бола-ма? Усы ис шариятқа туура келеме?

Елмурат ахун. Егерде оны, молла Мамыт алдын ала билген болса, онда бул ис, әлбетте, шубхәли.

Енекеев. Әлбетте алдын-ала билген, тақсыр. Оны сол нашардың өзи айтып отыр. Лийкин, молла Мамыт оны билмесликке салған.

Елмурат ахун. *(жағасын услап)* Әстапыралла! Хей, халайық еситип отырсызларма?

Енекеев. Қала берсе, тақсыр, ол нашар хәзир өз елине, ата-анасының, өз перзентинің алдына өз еркинше қайтқысы қеледи.

Елмурат ахун. Астапыралла! «Өз балаң өзегине тепсең де кетпес, киши баласы кисенлесе де турмас» — деген усы екендағы...

Енекеев. Мине усы сөзлерден кейиң, уллы дәрежелі капитан молла Мамыт пенен сөйлесип көрип еди, мен бул хаялды сатып алғанман, хеш жаққа жибермеймен — деп табанлап турып алды. Әри түсиндирди, бери түсиндирди, молла Мамыт жибермеймен деп турып алды. Уллы дәрежелі капитанның буған ары келди, адамды пулға сатып алыу Россияда жоқ, әлле қашан-ақ қалып қойған. Соның менен ол русларға зорлық көрсетип,

ол хаялды байлап қул қылып қояжақ. Бул капитанның миллий ар-намысына тийди. Жау — жарақ бизде көп, әскерий күш жеткіліклі. Егерде жаманлығына кетсе бір ақшамда қаласы менен қырып таслап, ол нашарды азат етпуге болады. Деген мененде, ол жолға бармай, мәсләхәт қылыуға капитан еңзлерди усы жерге шақырып отыр

Ел мурат ахун. *(ойланып)* Қәдирберген бий!
Қәдирберген бий. *(көптің ортасынан сүйырылып шығып, қол қайсырып ийіледі)* Ләббай тақсыр!

Ел мурат ахун. Жас та болсаң ел жұртқа бас едің. Еситпн тұрсаң ба? Сен бугаң не дейсең?

Қәдирберген бий. Мен буның бәришенде хабарым бар тақсыр, Енекей мырзаның айтқанларының бәри дұрыс. *(Кейін шегинип, өз орнына қайта барады)*.

Ел мурат ахун. Есберген қолдаулы!

Есберген ақсақал. *(ортаға шыға)* Ләббай тақсыр...

Ел мурат ахун. Ақ қаланың ел аўзына түскен атақлы ақсақалы едің, сен бугаң не дейсең...

Есберген ақсақал. Тақсыр, молла Мамыт, Хий-ұадағы хаз хәзиретимизге мәлим улама, қала берсе Қарақум ийшанымыз бенен де байланысы бар. Ал анау... Барса келмес қасындағы ханның салдырған Серен қаланың болса-ғой оң қолы... Соны билни, молла Мамытты булар хәзир қамап қойынты деп есетемен.. Бул көз-көреки бозбырлықғой.. Енди сондай әлле неткен келгінділерге жесиримизди берип жиберип отыра берсек қалай болады.

Қәдирберген бий. Хәй, Есберген, сен ондай деме.. жесиримизди дейсең... ол бір айттырып алған жесиринбе едн? Алды менен гәпке түсип, бул бәришенде бурып зорлық пенен қолға түскен әлле биреудн жесирн.. жәнде ерксіз елшен айырылған нашар, яғный өзге бір халықтың адамы. Енди ол өзи азатлықты тилеп отыр.

Ел мурат ахун. «Ел намысы — ер намысы» — деген. Хәр қашан да урыс-жәпжел, жаўгершилнк усы ел намысынан келип шығады. Хей, қалайық келнң ақыл — парасатқа келейік, мен жақында хәзирети Хожа Ахмед Яссаўийдн мийрасларын оқын отырып, бизнң бүгінги сөзимизге уқсас бір хикаясына көзим түсип жүдә әжепленген едм.

Дауыслар. Хош, хош, айтың тақсыр, құлағымыз сизде.

Қәдир берген бий. Қызық шығар тақсыр, айтың ибрат алайық, хош, хош....

Елмурат ахун. Ол хәзиретимиз Түркстанға келгенде орысиятлар Түркстан ұалаятында жоқ екен.

Дауыслар. Хош хош... Ұа әжаб-а..

Елмурат ахун. Соң олардың бирең-сараңы көшип келе баслаған көрinedи.

Қәдир берген бий. Әне қалас, ал..

Елмурат ахун. Мусырманлар жерин, сууын қызғанып, хәм орыслар келип жеримизди, сууымызды харамлады деп оларға күн бермепти, көпшилик болғаннан кейин оларға түрли — түрли қысыұметлер көрсете берипти, гез келгенин көринген жерде балталап, пышақлап өлтире берипти. Ақыры орыслар далаға шыға алмастай күн туўған. Ақыры болмаған соң, орыслардың бас көтерген адамлары мусырманның бийлерине келип, болып атырған зулымлықларды айтып шағыныпты хәм соған тыйым салыўға олардан жәрдем сорапты.

Қәдир берген бий. Орыслар ол заманда жүдә аз екен — аў...

Елмурат ахун. Аўа, аз көрinedи. Сонда мусырманның бийлери оған тыйым салыў бизлердиң қолымыздан келмейди, хәзирети Хожа Ахмед Яссаўийге барып жүгинейик депти.

Қәдир берген бий. Пай, гәп болғаныңа... әлбетте диннің жолы бир басқа, бийлик жолы бир басқа... Аўа тақсыр...

Елмурат ахун. Соннан, бәри қосылып хәзиретке барыпты.. Хәзиретимиз мал сойдырып оларды бир ақшам мийман қылыпты. Ертеңине өзи келип, қонақлардан жол болсын сорапты. Мехманлар баяғы келген жұмысларын баян етипти.

Қәдир берген бий. Ал, ал... Хәзирети сонда не деген екен?

Елмурат ахун. Хәзирет олардың сөзин тыңлап болып «Ой — бой, бул бир қыйын ис екен..» — деп көп ойланып қалыпты. Соң, келген ақшамның нәзерин қайтармаслық үшін «Кел, тәўекел, яқшы» — депти ол. Лийкин маған үш ай мәўлет бересиз, ал истин нәтийжесин болса өзлериңиз үш айдан кейин көресиз» — депти. Соның менен келген аламанлар тарқасыпты. Ал хәзи-

рети Хожа Ахмед Яссаўий болса, жалма-жан Түрктан ұалаятындағы барлық талип — илим, моллаларды жыйнатып, оларға бир рәўаяттан дәрс берген хәм усы раўаятты отырған жериңиздеги бәрше мусырманларға оқып берип, мәнисин түсирдиресиз деп олардың хәр бирине тапсырма берипти. Мине сонда усы жыйналған уламалар өз еллерине қайтыў менен хәзиретимиздің үйреткен усы раўаятын өзлериниң ел — елатына оқып еситтирип, түсиник жүргизген екен. хәзиретимиздің айтқанындай үш айдан кейин орыслар менен мусырманлар арасында пышақласпа, балталаспалар тоқтап, өз-өзинен өз-ара жарасыўлар пайда болыпты. Қәдир берген бий. Өне карамат деген усы, садағасы кетсин.

Елмурат ахун. Мине усы рәўиятта мынадай сөзлер жазылған екен: Бисмилла рахима нуррахим.. «Сүннәт емш капыр болса берме азар, Кели қатты дил азардан қуда бийзар, Алла хәққы андақларға дозақ таяр, Бү ишларни арчо үстида көрдим дослар!

Қәдир берген бий. Пах, пах пах! Сөз болғанына! Елмурат ахун. Халайық тыңлаңлар! Раўаятларға қарағанда мусырман, капыр деген сөз динине, миллетине қарай айтылмаса керек. Аллаталаның буйрығын бежергенлер мусырман, бежермегенлер капыр деседи. Кеўли қаттылық, дил азарлық.— капырлықтың нишаны, соның ушын да, ондай адамларды таңла яумил қыяметте дозақы деп атармыш. Хей халайық, хәзирети Хожа Ахмед Яссаўийдің усы ўәсиятларын мудам есте тутпақлық керек хәм зәрүр.. *(азғана йақыт суй серпкенкендей тынышлық сақланады, соң ортаға Есберген ақсақал шығып, халықтың дыққатын өзине айдармақшы болады).*

Есберген ақсақал. Эпиў еткейсиз тақсырым.. Хәзирети Хожа Ахмед Яссаўий, өзиниң бул раўаяты менен бир заманлардағы еки халық арасындағы бий-гүна төгилип атырған қанды, қырғыншылық урысты тоқтатпақшы болған екендағы... Қудаға мың қәтле шүкир хәзиринше бизиң арамызда ондай қан төгиспе урыслар жоқ.

Қәдир берген бий. *(оның ойын бөлип)* Бүгін жоқ болса, ертең болып қалыўы мүмкин. Есберген ақсақал. Хәр нәрсениң келешегин ойлап, алдын алыў керек емес пе?

Ес берген ақсақал. *(Ерегисип)* Сонда шеттен келген әллекимлер бизге өзлери келип тийип, қолымыздан жесиримизди тартып алып кетемен деп атырғанда, бизлердің тым-тырыс буғып отыра бериуимиз керек пе? Ел еллигимизди етпеймиз бе?

Ел мурат ахун. Ес бергенжан дурыс айтасаң, бул жерде хәзиринше қан төгиспе, қырғыншылық жоқ. Ал бірақ, биз хәзир усы мәселеге әдил, ақыл-парасат, шарият жолы менен қарамасақ, қырылыспа, қан төгиспенни ийиси мурнымызға келип турған жоқпа.. Ақыры, олар бизлерге тийип отырған жоқ — ғой, олар бизлердің жесиримизге емес, өзлериниң жесирине, зорлыққа ушырап, басы ғаўға түскен жесирине, және сол жесирдин өз тилеги бойынша, өз елиме кетемен деген сөзине асас асылып отыр. Ақыры адамзатта рәхим, шафқат деген барғой. Бул жағдайда, ким-кимнің де бийгүна жәбир көрген бендеге бүйири бурады — ғой... Хәр ким өз қаналасына, өз халқына, адамына, усундай жағдайда бүйири бурып, қайыр — сақауатлы ис қылса айыппа? Бул ел, дүнья, бул дүньяда гүна емес, саўап исле, Ес берген жан.

Да ұыслар. — Әлбетте, әлбетте, тақсыр. — Дурыс айтасаң, ақыл менен ис тутыў керек — Бүйири бурмайтұғын адам бар ма.. — Бар болса ондай адамды тасбаўыр демейме?

Ес берген ақсақал. Хей, халайық, суў көрмей етик шешиўдин кереги жоқ. Әңгима тап тақсырымыз айтқандай жағдайда болса басқа гәп... лийкин, мен оны олардың өз аўызларынан еситлегенмен... ырасын айтқанда... шубхаланаман.

Ел мурат ахун. Гәптиң ләпси ләмрини айтқанда уллы дәрежели ақ патшадан келген әзиз мехманлар, бизлерди соның ушын усы жерге жыйнаған емеспе.. *(Енекеевке қарап)*. Солайма мехман?

Енекеев. Туппа-туўры айтасыз, тақсыр. Уллы дәрежели ақ патшаның әдиўли ўәкили капитан Бутаков, усы мәселени сизлер менен биргеликте, биймәләл қылып шешпекши...

Ел мурат ахун. Әне халайық, еситиңлер ме? Бәрекелла, алла зият етсин. *(қурдың ортасында турған Қәдирберген бий менен Ес бергенниң ортасына өтип, олар менен биргеликте Елмурат ахун көпшилик қур арасына кирип, көринбей кетеди. Адамлар, солдатлар*

арасында қозғалыс хәрекет, гүбирли сөзлер басланады). Сөзсиз хәрекетлер: Узақтан пайтон арбаның қамытына тағылған майда қоңыраулар сеслери еситиледи. Ол кем-кемнен жаңғырап, сахнадағы адамлардың дыққатын өзіне аўдара баслайды. Адамлар слејсиреп, сес шыққан жаққа қарай аўа қозғалысады.

1-солдат. (Кулис арқасынан жуўырып шығып, Енекеевке) лейтенант, уллы дәрежелли капитан Алексей Иванович Бутаков келди.

Енекеев. Экспедиция солдатлары, Смирно! (жуўырып кулис алдына келип, честь берип турып қалады).

КӨРИНИС

Сахнада бұрынғылар, Бутаков.

Бутаков. (Жүдә салтанат тұтып, сахнаға кирип келеди де аванценаға жақын отип иркиледди. Хәмме аңтақ болып оған қарап турады. Енекеев оның алдына келип рапорт береди).

Енекеев. Уллы дәрежелли капитан, тапсырмаңызға муўанық Қара қала, Ақ қала хәм оның этирапындағы елатлардан шақырылған адамлар келини болды. Енди олар сизди дана мәсләхәтиңизди күтпекте.

Бутаков. (Честъ береди) Бәрекәлла! (қолын түсирип халыққа) Сәлем халайық!

Дауыслар. (Жабырласқан халда, ийилип тәжим берип) Сәлем уллы дәрежелли мехман! Сизге ден саулық, саламатлық тилеймиз.

Бутаков. Рахмет, рахмет! (Енекеевқа бурылады. Енекеев солдатларға «Смирно!» командасын береди, Бутаковқа ортадағы қара үйдің есигин көрсетеди. Бутаков қара үйге қарап жүргенде, көптиң ортасынан Қәдирберген бий жуўырып шығып, қара үйдің есигин қушақлап ашып төбесине көтереди. Бутаков үйге еңкейип кирер алдында, оған қулаш керип есик ашып турған Қәдирберген бийди көрип қалып, кирмей кейин шегинеди. Қәдирберген бий ийилип оған сәлем береди).

Бутаков. А, Қәдирберген бий, қалай жақсымысыз? Хийўаның жолындағы шаршағаныңыз шықтыма?

Қәдирберген бий. Қуллық, әзиз мехман. Сиздей заты шәриплердің хызметинде болсақ биз хеш қашанда шаршамаймыз.

Бутаков. (Күлип, оның ийнинен қағады) Ҳа бәре-

кәлла бәрекәлла! (Қара үйге кирип кетеди. Бираздан соң изинен Енекеев, Аннанковлар да киреди).

КӨРИНИС

Сахнада Бутаковтан өзге бурынғылар.

Қәдир берген бий. (Өз орнына қайтып барып) Тақсыр, өткен күннен арғы күни мен буларды Әмиў-дәрья арқалы Хийўаға шекем апармақшы болып сапар шеккенмен. Мине сонда көрдим бул адамның ғайратын. Елмурат ахун. Хош хош...

Қәдир берген бий. Сонда биз... (сөз бөлинеди, үйден Енекеев асығыслық пенен шығып):

Енекеев. Хұрметли Қәдир берген бий, Елмурат ахун, Ес берген ақсақалларды уллы дәрежели капитан ишкериге шақырады, мәрхәмат, ишкериге кириң! (Аты аталған адамлар, салдамаллы адым хәм тутымлар менен ортадан бөлинип шығып ишкериге киреди. Кейнинен Енекеев те кирип кетеди).

КӨРИНИС

Сахнада тек аламан өзли-өзи хәм Бутаковтың солдатлары.

1-адам. Әне енди шын мәсләхәт басланады.

2-адам. Япырмай бала, усы Қәдир берген бийди танымайтуғын адам жоқ... Өзи бир бәле адам екен...

1-адам. Мұналарға ол қалай танысып, қалай жаранып жүрген..... әлхәббиз.

2-адам. Оның несине хайран қаласаң... Жаңа оның өз аўзынан ушлығын еситтиниз ғой, жақында бул бий, қонақларды дәрья арқалы жол силтеўши болып; Хийўаға шекем апарып келген... Ал., бирақ хәзирги ақ қум, Тахия таштан ары өте алмаған көринеди. Сол жерден қайтып келгеннен кейин, ол, аўа... Қәдир берген бий усы қонақлардан көп-көп сыйлықлар алған деседи.

Хәммә. (ғаўырласып) Әстапыралла, әстапыралла! бәлесине қара...

1-адам. Неге ол жерден қайтқан екен бала? Я дәрьяда жол жоқпа екен...

2-адам. Жағада хан нөкерлери буларға топылысып, жибермеген. Басларын аман алып қайтыў ушын, ғырра кейнине қайтқан.

КӨРИНИС

Буринғылар, Енекеев.

Енекеев. *(Қара үйден сүңгип шығып)* Хей, солдат! Солдат. *(қасына жууырып келип)* Тынлайман лейтенант.

Енекеев. Тез барып, молла Мамытты мында алып келиң!

Солдат. *(честь берип)* Әжеп болады лейтенант! *(солдат кулис сыртына кетеди. Енекеев сүңгип қара үйге киреди. Сам-сазлық кейип пайда болады).*

КӨРИНИС

Сахнада ел адамлары.

1-адам. Хәу, бала, булар адамларды бирим-бирим шақыртыуға қарады—ғой...

2-адам. *Әлбетте, бул дауды шешиу аңсат деп ойлайсаң ба?* Адам тәғдирн... Дүньяға еки келмек жоқ...

3-адам. Эне, молла Мамыт тақсырымыз киятыр... *(хәмме сол жаққа қарайды, молла Мамыт шапанын желбегей ийнине салып, әсте жүрип келеди. Хәмме қол қаусырып оған ийиледи. Молла Мамыт басын ийип, олардың сәлемин әлик алады да, солдаттың силтеуи бойынша қара үйге кирип кетеди. Хәмме силтидей тынып, аң-таң болып қалады).*

КӨРИНИС

Сахнада буринғылар.

2-адам. Я тоба!! Бир заманда келбети солғын тартып қалыпты...

1-адам. Аңсат испе.... 40 жасында қосылған қостары еди... Кейин усындай боларын ким билипти...

3-адам. Тақсырымыз Қабадыллаға бараман деп, жасын бираз өткерип алып еди... оның менен оған бара алдыма, я бара алмай жолдан қайттыма, билмедим... Қулласы Хийұа ханы оған уәде еткен әмелин бермеді... Сөйтип бир тис жеген еди, бул бийшара... Енди және мынау әңгиме шықты.

2-адам. Ол не әмел еди?

3-адам. Хийұа ханы, Мәккеге барып келсең қазылық

Хәмел беремең деп үәде еткені екендағы. Соны бермеген оған...

2-а да м. Эстапыралла! Хан да үәдесин жутады екен-ау
3-а да м. Молламыздың елтисин хасла орыс деп хеш ойламаған едим...

1-а да м. Жасы жетип, азғана албырап жүргенде, мусырманшылық рәсімге келтирип оған үйлене салған — ғой...

2-а да м. Бийбимарям орыс дегендей нашар емес ғой...
«мусырманшылыққа жетик хаял».

КӨРИНИС

Бурынғылар, Енекеев.

Енекеев. *(үйден сүңгип шығып)* Солдат!

Солдат. *(Жұйырып келип)* Еситемен, лейтенант!

Енекеев. Молланың хаялы Татьяна Емельяновна Башенкованы шақырып кел, тез!

Солдат. Әжеп болады, лейтенант. *(Кулис сыртына шығып кетеді. Енекеев сүңгип үйге киреді. Хәмме сам-саз)*

КӨРИНИС

Сахнада бурынғылар.

1-а да м. Еситпеген елде көп дегендей, бул бир айта жүргендей әңгиме болатуғын болды.

2-а да м. Әне, елти киятыр. *(Хәмме сол жаққа қарайды)*.

КӨРИНИС

Сахнада бурынғылар, Бийбимарям, Гүлшат, солдат, Елти формасында кийінген Бийбимарям Гүлшат пенен бирге әсте жүрип саянаға шығады. Бийбимарям аламанды көрип, гилт иркиледи. Жүзин жасулығы менен бекитип, ийилип оларға сәлем береді. Аламанда ийилип, оған жууған қайтарады, сәлемин әлик алады, солдаттың силтеуі менен Бийбимарям қара үйге кирип кетеді. Оның қасында ерип келген Гүлшат жолы тосылып, есик аузында қалып қояды.

КӨРИНИС

Сахнада Бийбимарямнан өзгелери.

Гүлшат. *(Өзин қолайсыз сезинип)* Әне, жеме-жемеге келгенде, мудама усындай болып сыртта қала бере-

миз! Әдира қалсын!... (Гүлишат муңайып әсте өз орнына барады. Усы мәхәли қара үй ишинен қатты-қатты гүбирли сөзлер еситиледи. Хәмме қулагын түрип тыңлайды).

1-адам. Бул, шәңкилдеп сөйлеп атырған Қәдирберген бий — ғой.

2-адам. Аўа, соның даўысы. Өзи қатты зәбердес адам. Турқы-турпаты жудырықтай болса да, даўысының ашшысын-ай... (қара үйдеги гаўырлы басылады. Аламан өзиниң бурынғы халына қайтады).

1-адам. Әне, хәмме бир көтерилни басылды. Әй, мейли, Қәдирберген бий бир жағына шығарар... Ол қатты зәбердес адам-ғой... Бир күни қыятлардың баяғы кийик саўғанлар әўлады Өтеўли деген бир талип-илим уламасы сыралғы сорап балық алып қайтыў ушын муз үстинен көлге барыпты. Барса қатара кеткен балықшылардың қосы екен. Соншама балықшылардың қосынан биреў де Өтеўли ахунды күтип алмапты. Ең ақырғы қосқа кирсе, Қәдирберген бий отырған екен. Орнынан ушын турып Қәдирберген бий Өтеўли ахунның қолынан алыпты. Төрге отырғызып шай-суў берип, кеште қасына қондырыпты. Сақлап қойған еки балығы бар екен, соны асып, жегизип, жатар алдында:—Ал енди тақсыр, баллар қаза қараўға көлге кетип еди, қазамызға қанша балық түссе, соның бәри сеники, несибене қайыл боласаң, тақсыр депти. Ертеңне азаңда көлге барып қараса, қазалары майлап, балықлар үйилп қалған көринедди. Сонда Қәдирберген бий үйилп жатқан балықларды көрсетип Өтеўли ахунға мине тақсыр, мынаў сизниң несибениңиз, усының хәммесен сизники, алың, — депти дейди. Сонда Өтеўли ахун өзине боларын алып, қалғанларын жаңағы онлаған қосқа бөлистирип берипти.

1-адам. Пай, қанатлы адам екендағы.

2-адам. Сонда Өтеўли ахун, Қәдирберген бийге, жетп пуштына шөкем көр болмағайсаң — деп пәтиясын берген екен. Мине соннан ба,, хәзир Қәдирберген бийден өткир адам жоқ. Хәтте баяғы өлп кеткен Айдос бийде, соңғы гезлерде оның менен көп ақылласатуғын болған.

КӨРИШИС

Сахнада бурынғылар хәм қара үйдегилер. Қара үйдің ишинде қаттырақ шайқым көтериледи, сахнадағы аламан бирден тынып, усы шайқымға қулақ салады. Азғанадан кейин үйдің есиги ашы-

лып, иштегилер бирим-бирим шыға баслайды. Ең ақырында Бутаков шығады. Енекеевке сөйле дегендей ишарат билдиреди.

Енекеев. Халайықлар, тынышланың, тыныш! Уллы дәрежелі капитан Алексей Иванович Бутаков, мині мынау ақсақал улама, бийлер менен мәсләхәтлесип, молла Мамыт пенен Татьяна Емельяновна Башкенкова арасындағы қостарлық мәселесин жүдә биймәлел жол менен қайта қарап шығып, мынадай қарарға келди:

Бириншиден, молла Мамыт пенен Татьяна Емельяновна Башкенкова арасындағы жуптылық неке-заңсыз деп табылды. Татьяна Емельяновна бурын ерге шыққан, ери тири, бала-шағалары бар. Молла Мамытқа ең дәслеп қул болып сатылып, соң илажсыздан оған басын шатқан. Ал екиншиден болса, молла Мамыттан өз ықтыярынша ажырасып, ол өз ерки менен, өз елине, өзиниң бала-шағасына қайтыўды истейди. Енди олардың өз ырзашылығы менен ажырасыў мәселесин, сизлердиң алдыңызда, көзбе-көз, жүзбе-жүз дегендей, шешиўди уйғарып, мине уллы дәрежелі капитан, сизлердиң алдыңызға келип отыр. Қәне, ендиги жұмыс булар екеўинде қалды, енди сизлердиң алдыңызда булар сөйлесин. *(кейин шегинеди. Пауза. Молла Мамыттан ҳеш қандай ҳәрекет, нышаны сезилмейди).*

Қәдир берген бий. Қәне, молла Мамыт, буған не дейсең? Айт! мына көпшиликке айтажақ сөзинди баян ет. *(Мамыт үндемейди).*

Елмурат ахун. Ҳаў, молла Мамыт, неге үндемейсең. Айт қудайылық сөзинди. *(Мамыт үндемейди, ҳәмме ҳайран болып, ғайырласа баслайды. Ортаға Бийбимарям шығады, адамлар тым-тырыс болып, ҳәмме соған қарайды).*

Бийбимарям. *(Басын төмен салып, әсте ийбе менен жүрип, төмен қарап, тунжырап турған молла Мамыттың қарсы алдына барып турады. Жыламсыраған ҳалда, әсте сөзин баслайды).* Кешир мени жан моллам, кеширегөр... Кешир мени. Бул иске мен де айыплы емеспен, сиз де айыпкер емессиз. Бул, өзиниз айтқандай, тәғдирдиң иси. Мен сизден ҳеш қандай жаманлық көрмедим. Ақшаға сатылған шоры болсам да шоры болмадым, қорланбадым, қорламадың, қорлатпадың. Маған көп нәрсени үйретип, ел алдында мени қәстерлип, қәдирли адам еттиң. Ҳеш ким мени ғайры дин орыс де-

медн, елти деп маған исеним билдирди. Сизнің арқаңызда биреулерге қадирли шеше болдым, биреулерге абысын, биреулерге ең әдепли келин болдым. Усы елде, сизнің арқаңызда, ең жақсы палкер де болдым. Ушықлаушы, бала туудырыушы, ақылғой де мен болдым. Сизнің бул маған ислеген хызметлериниз ушын мен сизге өле-өлгенше қарыздарман мың-мың рахмет. Мен буны ҳешқашанда умытнайман. *(Жылап-жылап алады)*. Ал бирақ, туўған жер, туўылған журт, ата-ана, жаслықта берген кеўил, баўырымды жарып шыққан перзент дәрти, мени аўылдан састырып тур... Усы ўаққа шекем, арқа менен қубланы билмей, усылардың ҳәм-месин ишине салып шыдаған едим. Енди буннан артық шыдаўға тақтым қалмады. Кешир, кешир, кешир мени молла жаным. *(Жылайды)* Маған сизден айырылыў аңсат емес, аўыр, ал қалыў оннан да аўыр болып тур. *(Пауза)* Мениң сизден ҳешқандай зат дәмем жоқ. Мениң сонша жыл ислеген еңбегим, қул базарында маған төлеген нулыңыздың өтеўи болсын. Тек маған мынаў халық алдында, өкпе-ғийнесиз жуўабымды берсеңиз болды. Талайыма тән берип, мынаў адамлардан қалмай, өз топарыма қосылсам деген ниеттемен. Өтпиемен, жапым молла, мени енди буннан артық қыйнама. *(жылап, аяғына бас урып отырып қалады. Узақ пауза)*. Ел мур а т а х у н. *(пәс дайыс пенен)* Бәрекелла — бәрекелла... Перште адам екенсиз... Әне молла Мамыт, қылған хызметлерин далаға кетпепти. Бул исине бәрше ыразы болса арзыйды. *(көзиниң жасын сүртеди)*. Ал енди сөйле, оншама, өжет бола берме *(молла үндемейди)* Астапыралла, улама адам да усыншама өжет бола береме екен? *(жортаға сөзди басқа жаққа бурып)* уллы дәрежелли ақ патша ҳәзиретлери, мен буннан еки жыл бурын, Қара қум ҳәзиретлериниң илти-масына бола, бир-еки уламалар менен Түркстандағы ҳәзиретлери, хожа Ахмет Яссаўийдин мазарына барып зиярат қылған едим. Ҳәзиреттиң мазарын бир-еки мәртебе айланып, босағасына маңлайымды тийгизип, гүмбездин ишине киргенде де төбесиндеги бир тесикке көзим түшти. Сорастырып қарасам, түркстанлы уламалардың гәпине қарағанда, гүмбездин төбесиндеги бул тесик усы гүмбезди салған устаның өжетлигинен қалған тесик екен.

Қәдір берген бий. Ятәажжыбаа? ?? Ол нешик? Елмурат ахун. Самарқандтағы Әмир Темир Ҳиндстанға сапар шегердің алдында ең кишкене қатынына усы гүмбезді мен сапардан келгенше салдырып питкеріп қоясаң деп тапсырма берген екен. Усы тапсырмаға мууапық, усталарды әлле қайлардан тапсырып усы гүмбезді салдырыпты. Әмир Темир сапардан келер алдын, ҳаял хабар алыуға барса, ҳәзирети Хожа Ахмет Яссауийдің усы гүмбези жүдә жақсы болып питкен екен, лийкин төбесинде, бастырылмай қалған еки гербиштин орны қалғанын көреді. Ханым устаны шақырып алып мына еки гербиш өрилмей қалыпты, соны дәрхал өрип таслаң деп тапсырма беріпті. Уста әжеп болады ханым деп, қала беріпті, Әмир Темирдің ҳаялы жаны төзбей, усы гүмбезге және бир-еки мәртебе келипті, аўхал өзгермепті. Ақыры болмағансоң, ханым оларды Самарқандтағы сарайға шақырып, оларға жақсылап зияпат беріпті. Зияпат тарқар алдында, ханым бири қызыл, бири ақ еки мәйекти қәнизеклерге писиріп, устаның алдына қойдырыпты. Соң ханзаданың өзи оның үстине келип, устамыз, мына еки мәйекти сизге арнап өзим писиртип едим, соны жедиңизбе—деп сорапты оннан.—Аўа, жедик ханым—деп жууап беріпті уста оған Соң ханым оннан:—Қәне устамыз, сиз жеген болсаңыз, сол мәйеклердің бири қызыл, бири ақ еди, айтыңызшы, қайсысы мазалырақ екен?—деп сарапты. Уста ойланып турып, билмедим, екеуіде бирдей болып көринди деп жууап қайтарыпты. Ал онда бүгиннен баслап жолыңызды меннен аўлаққа салың, қорлық көресиз, мен некели ҳаялман, ана өрилмеген еки гербишти тезден өрип таслаң, болмаса қорлық көресиз—депти. Не себептен бул ҳаял меннен қашады деп, уста өжетленип, бағананы мен айтқан еки гербишти өз орнына өрместен қалдырып, Әмир Темир сапардан келер алдында, өзин там басынан таслап өлип кетипті. Өне молла Мамыт, ҳәзир некалы ҳаялға ашық болып, өлип кеткен устаның өлими аянышлыма, я, оның орынсыз өжетлик қылып, сондай улығ затқа арналған сәнли-шәўкетли гүмбездің төбесіндеги өрилмей қалған еки гербиштин орны аянышлыма?! Мине көрдіңиз бе, молла Мамыт, бийорын өжетлик адамды қандай апатқа әкеледи. Ашыуды гүмбезден алма. Биз бул дүньяға келмели—кетпе-

ли инсанбыз, Кейнимизде усы гүмбөз қалады. Келесн әуладлар бизге усы гүмбөзге қарап баға бередн.

«Шала ншдан келдур бошшига гаўға,
Қорнингин ағыртар булса хәм халва» — деп

бийкар айтпаған, хәзиретий Абдирахман Джами. Ашыўды қой, өжетликтн тасла, истнц пысығына жүр. Мынаў жыйналған аламан алдында, айтар сөзнц болса айт. Олар истен қалып, сениц бетице үңилип қарап тур.

Да ұыслар: —Аўа, аўа, дурыс айтады.

—Пайдалы исимизден қалып, сизге қарап отырмыз.— Илажы болса, тезлеткеннцз жақсы. *(ғайырлы көтерилип-басылғаннан кейин, молла Мамыт әсте басын көтерип көпшиликке қарайды. Жүдә езилген көкирек пенен қайғы—хәсиретли ҳаїаз бенен әсте сөзин баслайды).* Молла Мамыт. Әй тақсырлар. Меннен не жуўап күтеснз... Меннц берер жуўабым, менснз-ақ, әлле қашан берилген. Менде қандай өжетлнк болсын... Тек босқа өткен өмириме қыйналмақтаман. Бийбимарямды өзиме мәңгиге арқа сүйер асқар таў етним-аў деп жүрер. еднм. Не илаж, тәғдир бизге усыны мийрас көрсен... Арамызда бир дәнекер тырнақ болмағанына өкшменен. Болғанда, әлле, бундай нслер болмаспа едн... Аллатала бермесе не илаж... *(төмен қарап қамығады).*

Бийбимарям. *(Орнынан турып)* Хәй, халық халайық. Мен молламыздың қолына қул болып сатылып келгенде 26 жасар келиншек еднм. Келгениме де мине саппа-саррас 16 жыл болды, Усы 16 жыл ишинде бизнц басымыздан қандай күнлер өтпеди дейснз... Соған қарамастан, биз-бир-биримизге елге шекем сен деген сөзге келмеген едик... Не илаж тәғдир бизди бир тырнаққа зар етти. Молламыз айтқандай арамызда бир тырнақ болғанда бәлки бул саўдалар болмаспа едн... Өтннемен, молламызга гүна тақпаң! Ол гүнакар емес! Желигин жүрген мен, *(жылайды).* Мени желиктирип турған өзимнц туўған жерим, өскен елим, ана топырағым. Жас тоқтағанда сол еске түсер екен... Кеширнц мени хәй халайық, кешир мени, хәй маған қәдирдан болған жан моллам! *(өксип-өксип жылайды).*

Қәдирберген бий *(Орамалы менен көзин сүртип, әсте жуўасыған халда ортаға шығады).* Айтыңызшы, елти ийшан, молла Мамыт сизди зорлап мусырман етти

деген сыпсың сөз ел арасына таралған, сол гәп дурыс па?

Бийбимарям. Жоқ, жоқ! Бул жалған! Мени хеш ким зорлап өз динимнен бездирген жоқ, я қорқытып мени мусылман еткен жоқ. Мени бул иске ийтермелеген тәғдирдің өзи, турмыс, тиришилик...

Өзлериңиз-ақ ойлап қараң, егерде мен солай ислеменде, мен усы күнге шекем, усы қалда жасай алар ма едим? Әлбетте, жоқ. Өзимнің тиришилигим ушын. Өзим усылай пслеўге мәжбүр болдым. Мени мусырман динине кириўге мәжбүр еткен бул киси емес, усы жерде жасаўшы ел, елат. олардың турмыс шарўалары болды. Лийкин, усы динге кириўге оның диний дәстүрлерин үйрениўге, тезиреқ билип өзлестирип алыўға усы киси себепкер болды. Мен өзим, Орск қаласынанман. Ор дәрьясының бойындағы «Янги Юл» темир жол станциясында туўылып өскенмен. Ор дәрьясы Урал дәрьясының бир шақапшасы. Урал дәрьясы ески заманларда «Жайық» деп атанған. Еситиўлериме қарағанда, «Жайық» дәрьясының бойында, көбине көп, мусылманлар жасаған. Мен туўып өскен «Янги Юл», «Қарғалы» темир жол станцияларында мусырманлар көп жасар еди. Бизлер олар менен қарым-қатнаста болып жасар едик. Мен жас гезимде Татар, Башкир қызлары менен көп ойнар едим. Соннан болса керек сол халықлардың турмыс дәстүрлерин, диний исенимлерин, көп қосық қатарларын ядқа билгенмен. 1836-жылы, молланың қолына келиншек болып түскенде мусылманшылықтың айырым қағыйдалары менен таныс едим. Молланың қолына келгеннен кейин, тәғдириме тән берип, оны шынглап үйрене басладым. Мениң ынғайыма қарап, молламызда билимин, ўақтың, күшин менен аямады. Нәтийжеде молламыздың көп жәрдеми арқасында 16 жыл ишинде мусылман динин үйренип алыўға еристим. «Ат айланып қазығын табар»—деген дей, мен енди усы мусылманшылығымды тәрк етиў мақсетинде емес, өзимнің өнип-өскен қазығыма қайта айланыў мақсетинде, бул истиң басына барып отырман. Елмурат ахун Хә, бәрекелла Бийбимарям құрдас! Алла ыразы болсын саған. Қәне, молла Мамыт, ендиги сөз сенде, сөйле!

Молла Мамыт. Уллы дәрежели ақ патшаның азаматлары, бағанағы айтқаным-айтқан, соны мына жәмәтке және қайталап айтаман. Зарым бар да, зорым

жоқ. Егерде Бийбимарям өзи, өз елине кетпуді қәлеген болса, меннен рұхсат. Мен құданың басыма не салғанына көндім.

Елмурат ахун. Әне, бәрекелла! Ҳақыйқый мусырманның сөзи. *(Усы мәхәлге шекем қатын-қызлардың қоршағанда турған Бийбимарям молла Мамыттың алдына келип, миннетдаршылық билдирип диз шөгеді. Адамлар арасында жанланыў пайда болып, өз-ара сөзлер басланады. Қәдирберген бий, Елмурат ахун, Бүтаков, Енекеевлер молла Мамыттың жанына топланды). Бүтаков. Татьяна Емельяновна, от души поздравляю вас. Отныне русская христианка. (шадлы музыка жаңрайды).*

П Е Р Д Е

Б Е С І Н Ш І Қ А Р Т І Н Н А

Арал теңизиниң жағасы. Жағыс экспедиция адамлары пароходқа экспедиция материалларын жүклеў менен әўере. Узақтан Арал теңизиниң айнадай жалтыраған келбеті көринеди. Усы көринис бир аз даўам етеди.

КӨРИНИС

Енекеев. *(Қолында бир тода папкасы бар, алақлап сахнаға кирип келеди).* Хей, матрослар, тезирек қыймылдаң, тезирек... Пароходтың якорын босатып жолға шығыўына аз ўақыт қалды.

Матрос. Пароход жүкленип жақынласты лейтенант. Енди анаў шатырларды бузып, соларды жыйнаў қалды. Енекеев. Онда сен қасына бир-еки адам алып, соларды жығып жыйнаўға кирис. Хәзир Алексей Ивановичтиң өзи де келип қалады, соған шекем тайып болып тураыйық. Үлгерип керек.

Матрос. Әжеп болады лейтенант. *(шығып кетеді).* Енекеев. *(Бир папканы ашып)* Минне мынаў үш ай бойы жыйналған экспедициялық материаллар. Усы диним бойынша пароходқа дурыс жүкленди ме екен, я жоқпа, тексерип көриў керек. Усыны анықламасақ капитан бизлерди тирилей жутады ғой. *(далаға қарап).* Иван Петрович!

Антонов. *(сырттан даўыс береді)* Неўсе?

Енекеев. *(бақырып)* Бир минутқа келип кетти!

КӨРИНИС

Сахнада Енекеев, Антонов.

Антонов. *(еки жеңі түрилген Антонов, кулис сыртынан сахнаға асыға киреди)*. Не буйырасыз, Булат Айсинович?

Енекеев. Иван Петрович, экспедиция материаллары толық жүклендирме екен, соны билмекши едим.

Антонов. *(Ойланып)* Билмедім. Жүкленген болуы керек...

Енекеев. *(гуманланып)* М. м...сақлықта қорлық жоқ деген, соны және анықлап көрсек қәйтеди?

Онда сиз... сиз анау палубаға барың, мен усы жерде тұрып, мынау дизимди оқыйын, сол бойынша сиз затларды көзден өткерің, яқшыма.

Антонов. Болады Болат Айсинович. Бирақ, сол жерге екеуиміз де барып анықлағанда қәйтеди.

Енекеев. Жоқ, Иван Петрович, маған бул жерден кетиуге болмайды, тапсырма сондай....

Антонов. А..... түсиникли *(кетеди)*.

КӨРИНИС

Сахнада Енекеев, жүк тасып өтип-кетип жүрген матрослар...

Енекеев. *(папканы ашып)* Метрологиялық материаллар салынған ящик бар ма?

Антонов. *(сырттан)* Бар.

Енекеев. Синоптикалық материаллар салынған ящик бар ма?

Антонов. *(сырттан)* Бар.

Енекеев. Тәбният байлықтары қаққындағы материаллар, бар ма?

Антонов. *(сырттан)* Бар.

Енекеев. Ғайуанатлар қаққындағы материаллар бар ма?

Антонов. *(сырттан)* Бар.

Енекеев. Құстар, балықтар, қаққындағы материаллар бар ма?

Антонов. Бар..... бар.

Енекеев. Халық хожалығы қаққындағы материаллар бар ма?

Антонов. *(сырттан)* Бар.

Енекеев. Халықтың этникалық түрлері, миллетлік группалары хаққындағы материаллар бар ма?

Антонов. *(сырттан)* Бар.

Енекеев. Халықтың мәдениаты, турмысы, үрп-әдет-лері, жәмийетлік дизимлері хаққындағы материаллар бар ма?

Антонов. *(сырттан)* Бар.

Енекеев. Халықтың аўыл хожалық құрал-сайман, жол қатнас көліктері туўралы мағлыўматлар салынған яңықлар бар ма?

Антонов. *(сырттан)* Бар.

Енекеев. Жер асты байлықлары, жер бетіндегі табиғий ресурслар хаққындағы материаллар бар ма?

Антонов. *(сырттан)* Бар.

Енекеев. Жер бетінің көрнісі, өсімліклер түрлері, сейсмологиялық жағдайлары туўралы материаллар бар ма?

Антонов. *(сырттан)* Бар.

Енекеев. Усы үлкенің географик карталары, сызымалары, расчётлары, бар ма?

Антонов. *(сырттан)* Жоқ.

Енекеев. *(таң қалып)* Неге?!

Антонов. *(сахнаға жуўырып келип)* Олардың хәмесі хәзиринше менде. Бул капитанның тәңха тапсырмасы, Болат Айсинович!

Енекеев. Ҳа, онда мейли Иван Петрович. *(күлиседі)* Демек, биз пароходтың якорын алып, оны бахытлы сапарға жөнелтиўге тайынбыз деген сөз.

Антонов. Енди бизге рухсат па, Болат Айсинович?

Енекеев. Рухсат, Иван Петрович, рухсат *(Антонов кетеді)*.

КӨРІНИС

Енекеев жалғыз өзі, анда-сайда жүк тасыған матрослар оның қасынан өтіп турады.

1-матрос. *(кирип келип)* Господни лейтенант, шатырлардың хәмесін жығып жыйнап болдық. Әнс, хо анаў-матрослар соларды пароходқа тасып атыр.

Енекеев. Бәрекелла, хеш нәрсе умыт қалмасын. *(матрос пароходқа кетеді)* Так.. капитанның тапсырмалары, бирқанша бәржай болды... *(саатына қарап)* Ұа-

қыт та аз қалдығой, капитан, еле жоқ... Неге кешигіп атыр екен я? *(және саатына қарап, бір буршекке барып әсте темекі шегіп отырады)* Я, әлхәпбиз-ай! Адам баласының өз қаналасына бүйири бурмайтуғыны жоқпа диймен.. Биреулер оны билдиріп ислесе, биреулер билдирмей ислейди. Капитан Бутаков хешнемеден тартынбай, ашықтан ашық ислесе, менше...әй! капитан Бутаковтың арқасы күшли, жоқарыдан таянышы бар, ал менше... Бутаковтың қолындағы күшигімен... Қашаннан да зордың сөзи сөз екендағы... Кешегі бирәлле неткен орыс хаял ушын, жыйналған жергиликли халықтың хал ауҳалын көрип, жүрегим уұдай ашыды.. Олар менен санасып, олардың сөзин тыңлап атырған адам жоқ... Көше-көштен, сансыз жаўгершилик, әдилсизликтен көзи қорқып келген ылай-жылай мусырманлар, бир орыстың жаў-жарағы менен салтанатынан қорқып, өзли-өзин ийттей талады. Қәдирберген бий, Елмурат ахун, Есберген ақсақал-ғой, ақылы пәр кесетуғын дана адамлар... Әттең қолында күши жоқ. Арқа сүйер тауы жоқ... Соның ушында, елин жаўдан аман сақлайман деп, тилине күш салыўға мәжбүр болды... Мине усы ахұалларды көрип қаналас, тиллес, динлес болғаным ушын мениң ишимнен қаным қайнады себеби усындай ауҳал, тек мениң усы қанлас, баўырласларымда ғана емес, сонша жыл ел басқарып, тарийхта аты қалған мениң татар халқымныңда басында бар. Бир татар емес, барлық мусырман халқы усы ауҳалда. Әттен, әттең! Тилиң таңлайға тығылып, усыларды ашық айдын айтарға ярамай, ярамай... Усы исти өзим басласам да, истиң ақыбетин көрип ишим оттай жанды.. Күшлинің үйи жансын деген усы екендағы... *(Алыстан ат арбаның қоңыраў сести еситиледи. Енекеев секирип турып, сол жаққа қарайды)* Әне капитанның өзи киятыр. Қасындағы Қәдирберген бий—ғой... *(Сыртқа дайыслап)* Әй матрослар, әй механиклер, капитан Бутаков киятыр, орны орынларыңызға, тез! тез!! Якорды босатыўға таярланың!

Сөзсиз хәрекетлер:

(Сахнада ол жақтан бул жаққа, бул жақтан ол жаққа қарай жуўырыспа басланып, ол бираз ұақыт даўам етеди. Жолға қарап отырған Енекеев жуўырысы менен авансценаға келип, бир шетке честь берип қатып қалады).

КӨРИНИС

Кулис арқасынан зуўлап өткен Бутаков, сахна ортасына келип тоқтайды. Лейтенант Енекеев оның алдына келип рапорт береді.

Енекеев. Уллы дәрежелі капитан Алексей Иванович, барлық затлар пароходқа жүкленіп болыңды, пароход сапарға таяр.

Бутаков. Жүдә жақсы.

Енекеев. *(папканы оған беріп)* Минне, мына тәртіпте экспедиция материаллары пароход палубасына жайғастырылды.

Бутаков. *(папканы ашып, дизимди көзден өткереди)*. Бопты. Ал енді упаковкалары қалай екен?

Енекеев. Барлығы ящик, картон қуты, темір бидонларға жайластырылған. Ықшамлы хәм итияжлы, Алексей Иванович.

Бутаков. Жыйналған барлық материаллар стационарлық анализге сапалы болып жетіуі керек. Соны барғанша өзің бақла, лейтенант, Хош кешегі рус хаялы Татьяна Емельяновна Башкенкова келді ме?

Енекеев. Жоқ, господин капитан.

Бутаков. Қызық, неге кешикти екен? Айтқандай, кешегі киім-кепшеклерди оған беріп жибергенбе едіңиз, лейтенант?

Енекеев. Әлбетте, жиберілді, господин капитан.

Бутаков. Қәдірберген бий, сизің бул истен хабарыңыз болмады ма?

Қәдірберген бий. *(қуллық қылып)* Жоқ, мырза, мен сизің кешегі тапсырмаңыз бенен шыға алмадым. Келің қалар. Сонша жыл бас қосқан қостары менен, сонша жыл дуз дәмек болысқан ел-елаты менен хошласып шыға алмай атырған шығар... Аңсатпа ақыры.

(Сырттан шайқым еситиледи, хәмме сол жаққа нәзер айдарады.) Әне княтыр.... Оҳо, қасындағы адамларға қараң... Хәу... Гилец қатың, бала-шағалар гой.....

КӨРИНИС

Сахнадағы адамлар орынлы-орынларына қайтады. Азғана паузадан кейін, европаша киініген Бийбимарям сахнаға шығады. Пізненің бирим-бирим хаял, бала-шағалар шығады. Ең алдында Бийби-марямның түйіншигині көтерген Гүлшат көринеңди.

Б у т а к о в. (Еки қолын жайып ортаға шығады) О, о, о, Мине енди өзиңнің шын нәсилице усадың, құтлықлайман сизди Татьяна Емельяновна. Өзиңизге өз липасларыңыз жүдә жарасады. Қәдди-қәўметиңиз де пүткиллей өзгерип кетипти.

Б и й б и м а р я м. (*уялып, қысынып*) Рахмет, рахмет, Б у т а к о в. Хош, қәне айтыңызшы, усындай өзимиздин миллий кийимди киймегениңизге неше жыл болады?

Б и й б и м а р я м. (*уялып*) Киймек түүе, көрмегениме 16 жыл болып қалды.

Б у т а к о в. Мине, енди, дымнан басқаша адам болып көринесиз...

Г у л ш а т. Таныған жерде ой сыйлы, танымаған жерде бой сыйлы деген, Сонша жыл бирге жасаған елти абысынды, мынау кийимде көргенде өзлеримиз де танымай қалдық. Солай емеспе, келинлер?

Ұ ә м м е. (*шуўласып*) Аўа, аўа, танымай қалдық... Елтимиз мүсиндей сымбатлы нашар екен ғой... (*жалпы күлки*).

Б у т а к о в. Қәне лейтенант, сапарға арналған биринши гудок берилсин!

Е н е к е е в. (*честь берип*) Әжеп болады капитан! (*Кулис сыртына қарап, бақырады*) Дыққат! Гудок! (*Қатты-қатты гудок бериледи, хәмме құлағын басып, отырып қалады*).

Б у т а к о в. (*гудок тынғаннан кейин*) Қәне енди Татьяна Емельяновна мынау адамлар менен тез-тез хошласыңыз да, пароходқа минийүге таярланың! (*саатына қарап*) Азғана ұақыт қалды (*өзин шетке алады. Қайғылы музыка жараңлайды. Усы музыка фонында Бийбимарям ортаға шығып хәммеге, хәмме этирапқа бир шолып қарап шығады-да өзинің хошласыйү монологин баслайды.*)

Б и й б и м а р я м. Ал альвуда! Аумин! *Хәмме отырып қол жаяды*) Әдиўли абысынларым, әдиўли қәйнене, келинлерим. Аман болың, саў болың, баўырыңыз пүтин болғай қанаңыз ҳеш бузылмағай, бала-шағаларыңыздың рәхәтин көргейсиз. Аўмин, аллахи әкбар! (*Пәтия қылады, соң қамығып, қайғылы гәпин даўам етеди*). Мен бир озалдан қанасы бузылған адамман. Жәнеде өз елим, өз журтым, өз қаналасларым деп қатықтай уйып отырған қанамды бузып, сизлердей ардақлы адамлардан бөлекленип кетип баратырман. Мени күнлей

көрмен, қарғай-көрмен, сөге көрмен, меннен ибрат ала көрмен. Мениң жолымды сизлердің ҫеш биреуиңизге, ҫешбир үрим-путағыңызға бермегей. *(Қамығын азғана еңиреп жылап алады соң, азғана паузадан кейин аянышлы сөзин дағам етеди).*

Бир тилегим, мениң жаңа көз жасын төгіп, жетим баладай бозлап қалған шалыма қарай көриң. Ғамхорлық стип, тезирек бир басын екеу ете көриң. Ол өзи бир жақсы адам, ийманлы адам. Мен оның жаманлығынан кетип баратырғаным жоқ. Маған ол жүдә аянышлы, қәдирли.. Оннан бир тырнақлы бола алмағаным өкинсмен. *(сырттан пароходтың гудоги еситиледи).* Өйбей Пароход жүрип кетер, ал яқшы қәдирданларым *(тез-тез қушақласып хошласыу басланады).*

Гүлшат. Кел абысын.

Жақсы көрпе, жақсы жастық, Жатқармайды-ау дәулет тасып. *(өзин бир шетке алады. Оның менен ерекше қушақласып хошласыу ушын, еки қолын кеңнен ашып оған қарай жүреді)*

Бийбимарям. *(жалт бурылып Гүлшатқа кеңнен қулашын жайып).* Ал, жаман көрпе, жаман жастық, Турғызбайды қара басып... Хош бол жан абысын! *(Екеуі еки жақтан келип ыссы қушақласып хошласады. Көпишлик арасында жыласпа.. Қатты-қатты берилген пароход гудоги еситиледи. Бийбимарям түйиншигин ала сыртқа қарай жууырып кетеди. Пароход ходланып, қозғала баслағаны еситиледи. Ҳаял-бала-шағалар сахна артына жыйналып алысқа қол былғасады. Узыннан узақ берилген гудок алыслай баслайды.*

Гүлшат. Әне абысынлар, арамыздағы иске асар жалғыз елтимиз де кетти. Бийшара, Хийуа нөкерлерине бенде болып келген еди... *(азғана ойланып)* Ҳай, бий қайнаға, усы Хийуаның нөкерлері ол жақта не қылып жүрген-ай?

Қәдир берген бий. Хийуаның саудагерлері кәрұан тартып мудамаы Оренбургқа қатнап турған ғой... Олар жол қәуетеринен қорқып, мудамаы өзлері менен жалланба нөкер алып жүрер екен. Соннан қайтқан нөкерлердің биреуиниң қолына түскен ғой...

Гүлшат. Ҳо, солайма... Неде болса, бийшара, бенделиктен қутылды.

2-адам. «Адам адамнан қутылар. Лийкин адам өз пей-

линен қутылмас»! деген. Ақыры молла Мамыттан қутылды, бірақ...

1-а д а м. Бәрин айт та, бирин айт, әлленеткен бир орыс хаялына, мына ақ патшадан келген мехманның жаны ашып, ғауғадан оны аман алып шығысына қараң... Садақ сениң ғайратыңа!

Қә д и р б е р г е н б и й. «Султан сүйегин қорламас» — деген усы екендағы... *(Күшли хәм қәхәрли музыка жа-раңлайды. Соның фонында хәмме қолын бәлент көте-рип, узақ-узаққа қол былғайды. Молла Мамыт хайлы-ғып сахнаға шығады, қатынының кеткенин биліп, қо-лын бир силтеп, еки қолы менен бетин жасырып, айыр гүрсинген халда жүресине отырып қалады...)*

Перде

МАЗМУНЫ

Айдоз баба.	3
Султан сүйегин қорламас	75

На каракалпакском языке

Тореш Алланазаров

АЙДОС БАБА

Пьесы

Издательство «Каракалпакстан»

Нукус — 1992

Редакторы *Патима Мырзабаева*
Художинги *Исмайыл Қыдыров*
Худ. редакторы *Ғайис Ережепов*
Тех редакторы *Оралбай Жумабаев*
Корректоры *Жамила Алманова*

ИБ 4377

Териўге берилди 13. 10. 92. Басыўға рухсат етилди. 15. 12. 92. Қағаз форматы 84x108^{1/32} Типографиялық қағаз № 2. Әдебий гарнитура кегль. № 10. Жоқарғы баспа усылында басылды. Көлеми 4,375 баспа табақ 7,35 шәртли баспа табақ 7,37 сепи баспа табақ. Тиражы 3000. Буйыртпа № 266. Баҳасы шәртнама бойынша

«Қарақалпақстан» баспасы Нөкис қаласы, К. Маркс көшеси, 9.

ҚР Мәмлекетлик Баспасөз комитетиниң «Правданың 50 жыллығы» Нөкис полиграфкомбинаты. Нөкис қаласы, К. Маркс көшеси 9.

140